

DE PROFEET JEREMIA

1

De roeping van Jeremia:

- 1 De woorden van Jeremia,
den zoon van Hilkía,
uit de Priesters,
die te Anathoth waren,
in het land Benjamins,
- 2 tot welken het woord des HEEREN geschiedde in de dagen van Josía,
zoon van Amon,
koning van Juda,
in het dertiende jaar zijner regeering;
- 3 ook geschiedde het *tot hem* in de dagen van Jojakim,
zoon van Josía,
koning van Juda,
totdat voleindigd werd het elfde jaar van Zedekía,
zoon van Josía,
koning van Juda,
totdat Jeruzalem gevankelijk werd weggevoerd in de vijfde maand.
- 4 Het woord des HEEREN dan geschiedde tot mij,
zeggende:
- 5 "Eer dat Ik u in den moederschoot formeerde,
heb Ik u gekend,
en eer dat gij uit de baarmoeder voortkwaamt,
heb Ik u geheiligd;
Ik heb u den volken tot Profeet gesteld."
- 6 Toen zeide ik:
"Ach Heere HEERE,
zie,
ik kan niet spreken,
want ik ben jong."
- 7 Maar de HEERE zeide tot mij:
"Zeg niet:
'Ik ben jong',
want overal waarhenen Ik u zenden zal,
zult gij gaan,
en alles wat Ik u gebieden zal,
zult gij spreken:
- 8 vrees niet voor hun aangezicht,
want Ik ben met u
om u te redden,
spreekt de HEERE."
- 9 En de HEERE stak Zijne hand uit
en roerde mijnen mond aan,
en de HEERE zeide tot mij:
"Zie,
Ik geef Mijne woorden in uwen mond;
- 10 zie,
Ik stel u te dezen dage over de volken
en over de koninkrijken,
om uit te rukken
en af te breken

- en te verderven
en te verstoren,
ook om te bouwen
en te planten."
- 11 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende:
"Wat ziet gij,
Jeremia?"
En ik zeide:
"Ik zie eene amandelroede."
- 12 En de HEERE zeide tot mij:
"Gij hebt wèl gezien;
want Ik zal wakker zijn over Mijn Woord
om dat te doen."
- 13 En des HEEREN Woord geschiedde ten tweeden male tot mij,
zeggende:
"Wat ziet gij?"
En ik zeide:
"Ik zie eenen ziedenden pot,
welks voorste deel tegen het Noorden is."
- 14 En de HEERE zeide tot mij:
"Van het Noorden zal zich dit kwaad opdoen
over alle inwoners des lands.
- 15 Want zie,
Ik roep alle geslachten der koninkrijken van het Noorden,"
spreekt de HEERE;
"en zij zullen komen,
en zetten een iegelijk zijnen troon
vóór de deur der poorten van Jeruzalem,
en tegen alle hare muren rondom,
en tegen alle steden van Juda;
- 16 en Ik zal Mijnen oordeelen tegen hen uitspreken
over al hunne boosheid,
dat zij Mij verlaten hebben,
en anderen goden gerookt,
en zich gebogen hebben voor de werken hunner handen.
- 17 Gij dan,
gord uwe lendenen,
en maak u op,
en spreek tot hen alles wat Ik u gebieden zal:
wees niet verslagen voor hun aangezicht,
opdat Ik u voor hun aangezicht niet versla.
- 18 Want zie,
Ik stel u heden tot eene vaste stad
en tot eenen ijzeren pilaar,
en tot koperen muren tegen het gansche land:
tegen de koningen van Juda,
tegen hare vorsten,
tegen hare priesters,
en tegen het volk van het land;
- 19 en zij zullen tegen u strijden,
maar tegen u niet vermogen,
want Ik ben met u,"
spreekt de HEERE,
"om u uit te helpen."

2

Israëls afvalligheid:

- 1 En des HEEREN Woord geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 "Ga
en roep voor de ooren van Jeruzalem,
zeggende:
'Zóó zegt de HEERE:
'Ik gedenk der weldadigheid uwer jeugd,
der liefde uwer ondertrouw,
toen gij Mij nawandeldet in de woestijn,
in onbezaaid land:
- 3 Israëel was den HEERE eene heiligheid,
de eerstelingen Zijner inkomst;
allen, die hem opaten,
werden voor schuldig gehouden,
kwaad kwam hun over,"
spreekt de HEERE.
- 4 Hoort des HEEREN Woord,
gij huis Jakobs
en alle geslachten van het huis Israëls;
- 5 zóó zegt de HEERE:
"Wat voor onrecht hebben uwe vaders aan Mij gevonden,
dat zij verre van Mij geweken zijn,
en hebben de ijdelheid nagewandeld,
en zij zijn ijdel geworden,
en zeiden niet:
- 6 'Waar is de HEERE,
Die ons opvoerde uit Egypteland,
Die ons leidde in de woestijn,
in een land van wildernissen en kuilen,
in een land van dorheid en schaduwe des doods,
in een land, waar niemand doorging en waar geen mensch woonde?'
- 7 En Ik bracht u in een vruchtbaar land,
om de vrucht daarvan
en het goede daarvan te eten;
maar toen gij daarin kwaamt,
verontreinigdet gij mijn land,
en steldet Mijne erfenis tot eenen gruwel.
- 8 De priesters zeiden niet:
'Waar is de HEERE?'
en die de wet handelden,
kenden Mij niet;
en de herders overtraden tegen Mij;
en de profeten profeteerden door Baäl,
en wandelden *naar dingen, die* geen nut doen.
- 9 Daarom zal Ik nog met ulieden twisten,"
spreekt de HEERE,
"ja,
met uwe kindskinderen zal Ik twisten.
- 10 Want gaat over in de eilanden der Kittieten
en ziet toe,
en zendt *naar* Kedar
en merkt er wèl op,
en ziet of diesgelijks geschied zij.
- 11 Heeft ook een volk de goden veranderd,
hoewel dezelve geen goden zijn?

- Nochtans heeft mijn volk zijne eere veranderd
in *hetgeen dat* geen nut doet.
- 12 Ontzet u hierover gij hemelen,
en zijt verschrikt,
wordt zeer woest,
spreekt de HEERE,
- 13 want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan:
Mij,
de Springader des levenden waters, hebben zij verlaten,
om zichzelf bakken uit te houwen,
gebroke bakken, die geen water houden.
- 14 Is dan Israël een knecht,
of is hij een ingeborene des huizes?
Waarom is hij *dan* ten roof geworden?
- 15 De jonge leeuwen hebben over hem gebruld,
zij hebben hunne stem verheven;
en zij hebben zijn land gezet in verwoesting;
zijne steden zijn verbrand,
dat er niemand in woont.
- 16 Ook hebben u de kinderen van Nof
en Tachfanen den schedel afgeweid.
- 17 Doet gij u dit niet zelve,
doordien gij den HEERE uwen God verlaat
ten tijde als Hij u op den weg leidt?
- 18 En nu,
wat hebt gij te doen met den weg van Egypte,
om de wateren Sihors te drinken?
En wat hebt gij te doen met den weg naar Assur,
om de wateren der rivier te drinken?
- 19 Uwe boosheid zal u kastijden,
en uwe afkeeringen zullen u straffen:
weet dan
en zie,
dat het kwaad en bitter is,
dat gij den HEERE uwen God verlaat
en Mijne vreeze niet bij u is,"
spreekt de Heere, de HEERE der heirscharen.
- 20 "Als Ik van ouds uw juk verbroken
en uwe banden verscheurd had,
zoo zeidet gij:
'Ik zal niet dienen';
maar op allen hoogen heuvel
en onder allen groenen boom loopt gij om,
hoereerende.
- 21 Ik had u toch geplant,
eenen edelen wijnstok,
een geheel getrouw zaad;
hoe zijt gij Mij dan veranderd *in* verbasterde ranken eens vreemden wijnstoks?
- 22 Want al wiescht gij u met salpeter,
en naamt u veel zeep,
zoo is *toch* uwe ongerechtigheid voor Mijn aangezicht geteekend,"
spreekt de Heere HEERE.
- 23 "Hoe zegt gij:
'Ik ben niet verontreinigd,
ik heb de Baäls niet nagewandeld?'
Zie uwen weg in het dal,
ken wat gij gedaan hebt,
gij lichte, snelle kameelin,

- die hare wegen verdraait.
- 24 Zij is eene woudezelin,
gewend in de woestijn,
naar den lust harer ziel scheidt zij den wind:
wie zoude hare ontmoeting afkeeren?
Allen, die haar zoeken, zullen niet moede worden,
in hare maand zullen zij ze vinden.
- 25 Bedwing uwen voet van ontschoeiing,
en uwe keel van dorst;
maar gij zegt:
'Het is buiten hoop;
neen,
want ik heb de vreemden lief,
en die zal ik nawandelen.'
- 26 Gelijk een dief beschaamd wordt,
wanneer hij gevonden wordt,
alzóó zijn die van den huize Israëls beschaamd:
zij,
hunne koningen,
hunne vorsten,
en hunne priesters,
en hunne profeten;
- 27 die tot een hout zeggen:
'Gij zijt mijn vader',
en tot eenen steen:
'Gij hebt mij genegeerd';
want zij keeren Mij den nek toe,
en niet het aangezicht;
maar ten tijde huns kwaads zeggen zij:
'Sta op
en verlos ons.'
- 28 Waar zijn dan uwe goden,
die gij gemaakt hebt?
Laat ze opstaan,
of zij u ten tijde uws kwaads zullen verlossen;
want *naar* het getal uwer steden zijn uwe goden,
o Juda.
- 29 Waarom twist gij tegen Mij?
Gij hebt allen tegen Mij overtreden,"
spreekt de HEERE.
- 30 "Tevergeefs heb Ik uwe kinderen geslagen,
zij hebben de tucht niet aangenomen;
ulieder zwaard heeft uwe profeten verteerd als een verdervende leeuw.
- 31 O geslacht,
aanmerk *toch* gijlieden des HEEREN Woord:
Ben Ik Israël eene woestijn geweest,
of een land der uiterste donkerheid?
Waarom zegt *dan* Mijn volk:
'Wij zijn heeren,
wij zullen niet meer tot U komen?'
- 32 Vergeet ook een jonkvrouw haar versiersel,
of eene bruid hare bindselen?
Nochtans heeft Mijn volk Mij vergeten,
dagen zonder getal.
- 33 Wat maakt gij uwen weg goed,
daar gij boeleering zoekt?
waarom gij ook de slechtste *hoeren* uwe wegen geleerd hebt.
- 34 Ja,

het bloed van de zielen der onschuldige nooddruftigen is in uwe zoomen gevonden,
Ik heb dat niet met opgraven gevonden,
maar aan die alle:
35 nòg zegt gij:
'Zeker, ik ben onschuldig;
Zijn toorn is immers van mij afgekeerd.'
Zie,
Ik zal met u richten,
omdat gij zegt:
'Ik heb niet gezondigd.'
36 Wat reist gij veel uit,
veranderende uwen weg?
Gij zult ook van Egypte beschaamd worden,
gelijk als gij van Assur beschaamd zijt.
37 Gij zult ook van hier uitgaan met uwe handen op uw hoofd;
want de HEEREN heeft al uw vertrouwen verworpen,
zoodat gij daarmee niet zult gedijen.

3

1 Men zegt:
'Zoo een man zijne huisvrouw verlaat,
en zij gaat van hem
en wordt eens anderen mans,
zal hij ook tot haar nog wederkeeren?
Zoude dat land niet grootelijks ontheiligd worden?
Gij nu hebt *met* vele boelearders gehoereerd:
keer nochtans weder tot Mij,"
spreekt de HEERE.
2 "Hef uwe oogen op naar de hooge plaatsen,
en zie toe:
wàar zijt gij niet onteerd?
Gij hebt voor hen gezeten aan de wegen,
als een Arabier in de woestijn,
alzóó hebt gij het land ontheiligd
met uwe hoerereien
en met uwe boosheid.
3 Daarom zijn de regendruppelen ingehouden,
en daar is geen spade regen geweest.
Maar gij hebt een hoerenvoorhoofd,
gij weigert schaamrood te worden.
4 Zult gij niet van nu af tot Mij roepen:
'Mijn vader,
Gij zijt de leidsman mijner jeugd?'
5 Zal Hij in eeuwigheid *den toorn* behouden,
zal Hij *dien* gestadiglijk bewaren?
Zie,
gij spreekt
en doet die boosheden,
en neemt de overhand.'""

Het afkeerige Israël en het trouweloze Juda:

6 Voorts zeide de HEERE tot mij in de dagen van den koning Josía:
"Hebt gij gezien wat de afgekeerde Israël gedaan heeft?
Zij ging henen op allen hoogen berg
en onder allen groenen boom,
en hoereerde aldaar.
7 En Ik zeide,

- nadat zij zulks alles gedaan had:
'Bekeer u tot Mij';
maar zij bekeerde zich niet.
Dit zag de trouweloze,
hare zuster Juda.
- 8 En Ik zag,
als Ik,
ter oorzaak van alles waarin de afgekeerde Israël overspel bedreven had,
haar verlaten
en haar haren scheidbrief gegeven had,
dat de trouweloze,
hare zuster Juda,
niet vreesde,
maar ging henen
en hoereerde zelve óók;
- 9 ja,
het geschiedde vanwege het gerucht harer hoererij,
dat zij het land ontheiligde,
want zij bedreef overspel
met steen
en met hout.
- 10 En zelfs in dit alles heeft zich hare trouweloze zuster Juda
tot Mij niet bekeerd met haar gansche harte,
maar valschelijk,"
spreekt de HEERE.
- 11 Dies zeide de HEERE tot mij:
"De afgekeerde Israël heeft hare ziel gerechtvaardigd,
meer dan de trouweloze Juda.
- 12 Ga henen
en roep deze woorden uit tegen het Noorden,
en zeg:
'Bekeer u gij afgekeerde Israël,'
spreekt de HEERE,
'zoo zal Ik Mijnen toorn op ulieden niet doen vallen;
want Ik ben goedertieren,'
spreekt de HEERE,
'Ik zal *den toorn* niet in eeuwigheid behouden.
- 13 Alleen ken uwe ongerechtigheid,
dat gij tegen den HEERE uwen God hebt overtreden,
en uwe wegen verstrooid hebt tot de vreemden,
onder allen groenen boom,
maar zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest,'
spreekt de HEERE.
- 14 'Bekeert u gij afkeerige kinderen,'
spreekt de HEERE,
'want Ik heb u getrouwd,
en Ik zal u aannemen,
één uit eene stad
en twee uit een geslacht,
en zal u brengen te Sion;
- 15 en Ik zal ulieden herders geven naar Mijn hart,
die zullen u weiden *met* wetenschap
en verstand;
- 16 en het zal geschieden,
wanneer gij vermenigvuldigd
en vruchtbaar zult geworden zijn in het land,
in die dagen,'
spreekt de HEERE,

- 'zullen zij niet meer zeggen:
"De ark des verbonds des HEEREN";
ook zal zij in het hart niet opkomen,
en zij zullen aan haar niet gedenken
en *haar* niet bezoeken,
en zij zal niet weder gemaakt worden.
- 17 Te dier tijd zullen zij Jeruzalem noemen des HEEREN troon,
en alle de heidenen zullen tot haar vergaderd worden,
om des HEEREN Naams wil,
te Jeruzalem;
en zij zullen niet meer wandelen naar het goeddunken van hun boos hart.
- 18 In die dagen zal het huis van Juda gaan tot het huis Israëls,
en zij zullen te zamen komen uit het land van het Noorden
in het land,
dat Ik uwen vaderen ten erve gegeven heb.
- 19 Ik zeide wel:
"Hoe zal Ik u onder de kinderen zetten,
en u geven het gewenschte land,
de sierlijke erfenis van de heirscharen der heidenen?"
maar Ik zeide:
"Gij zult tot Mij roepen:
'Mijn vader',
en gij zult van achter Mij niet afkeeren."
- 20 Waarlijk,
gelijk eene vrouw trouwelooslijk scheidt van haren vriend,
alzóó hebt gijlieden trouweloos tegen Mij gehandeld,
gij huis Israëls,'
spreekt de HEERE.
- 21 Daar is eene stem gehoord op de hooge plaatsen,
een geweest
en smeezingen der kinderen Israëls,
omdat zij hunnen weg verkeerd,
en den HEERE hunnen God vergeten hebben.
- 22 Keert weder gij afkeerige kinderen,
Ik zal uwe afkeeringen genezen."
- "Zie,
hier zijn wij,
wij komen tot U,
want Gij zijt de HEERE onze God.
- 23 Waarlijk te vergeefs *verwacht men het* van de heuvelen
en de menigte der bergen:
waarlijk in den HEERE onzen God is Israëls heil.
- 24 Want de schaamte heeft den arbeid onzer vaderen opgegeten,
van onze jeugd af,
hunne schapen
en hunne runderen,
hunne zonen
en hunne dochteren;
- 25 wij liggen in onze schaamte,
en onze schande overdekt ons,
want wij hebben tegen den HEERE onzen God gezondigd,
wij
en onze vaderen,
van onze jeugd af,
tot op dezen dag,
en wij zijn der stem des HEEREN, onzes Gods niet gehoorzaam geweest."

4

- 1 "Zoo gij u bekeeren zult,
Israël,"
spreekt de HEERE,
"bekeer u tot Mij;
en zoo gij uwe verfoeiselen van Mijn aangezicht zult wegdoen,
zoo zwerf niet om;
- 2 maar zweer:
'Zoo *waarachtig als* de HEERE leeft!
in waarheid,
in recht
en in gerechtigheid:
zoo zullen zich de heidenen in Hem zegenen
en zich in Hem beroemen."
- 3 Want *zóó* zegt de HEERE tot de mannen van Juda
en tot Jeruzalem:
"Braakt ulieden een braakland,
en zaait niet onder de doornen.
- 4 Besnijdt u den HEERE,
en doet weg de voorhuiden uws harten,
gij mannen van Juda
en inwoners van Jeruzalem;
opdat Mijne grimmigheid niet uitvare als een vuur
en brande,
dat niemand blusschen kunne,
vanwege de boosheid uwer handelingen.

Het onheil komt:

- 5 Verkondigt in Juda
en laat het hooren te Jeruzalem,
en zegt het:
ja,
blaast de bazuin in het land;
roept met volle *stem*
en zegt:
'Verzamelt ulieden,
en laat ons ingaan in de vaste steden.'
- 6 Werpt de banier op naar Sion,
vlucht met hoopen,
blijft niet staan;
want Ik breng een kwaad aan van het Noorden,
en eene groote breuk:
- 7 de leeuw is opgekomen uit zijne haag,
en de verderver der heidenen is opgetrokken,
hij is uitgegaan uit zijne plaats,
om uw land te stellen in verwoesting;
uwe steden zullen verstoord worden,
dat er niemand in wone.
- 8 Hierom gordt zakken aan,
bedrijft misbaar
en huilt;
want de hittigheid van des HEEREN toorn is niet van ons afgekeerd.
- 9 En het zal te dier tijd geschieden,
spreekt de HEERE,
dat het hart des konings
en het hart des vorsten vergaan zal,
en de priesters zullen zich ontzetten

- en de profeten zich verwonderen."
- 10 Toen zeide ik:
"Ach Heere HEERE,
waarlijk Gij hebt dit volk
en Jeruzalem grootelijks bedrogen,
zeggende:
'Gijlieden zult vrede hebben'
— daar het zwaard tot aan de ziel raakt."
- 11 "Te dier tijd zal tot dit volk
en tot Jeruzalem gezegd worden:
'Een dorre wind van de hoge plaatsen in de woestijn,
op den weg der dochter Mijns volks:
niet om te wassen
noch om te zuiveren;
12 daar zal een wind komen,
die hun te sterk zal zijn.
Nu zal Ik óók oordeelen tegen hen uitspreken.'"
- 13 "Zie,
Hij komt op als wolken,
en Zijne wagenen zijn als een wervelwind,
Zijne paarden zijn sneller dan arenden;
wee ons,
want wij zijn verwoest."
- 14 "Wasch uw hart van boosheid,
o Jeruzalem,
opdat gij behouden wordt:
hoe lang zult gij de gedachten uwer ijdelheid in het binnenste van u laten vernachten?
15 Want eene stem verkondigt van Dan af,
en doet ellende hooren van het gebergte Efraïm:
16 'Vermeldt den volkeren,
zie,
doet het hooren tegen Jeruzalem:
daar komen hoeders uit verren lande,
en zij verheffen hunne stem tegen de steden van Juda;
17 als de wachters der velden zijn zij rondom tegen haar,
omdat zij wederspanning geweest is,'"
spreekt de HEERE.
- 18 "Uw weg
en uwe handelingen hebben u deze dingen gedaan;
dit is uwe boosheid,
dat het zóó bitter is,
dat het tot aan uw hart raakt."
- 19 "O mijn ingewand,
mijn ingewand!
Ik heb barenswee;
o wanden mijns harten!
mijn hart maakt getier in mij,
ik kan niet zwijgen;
want gij,
mijne ziel,
hoort het geluid der bazuin
en het krijgsgeschrei.
- 20 Breuk op breuk wordt er uitgeroepen;

- want het gansche land is verstoord,
haastiglijk zijn mijne tenten verstoord,
mijne gordijnen in een oogenblik.
- 21 Hoe lang zal ik de banier zien,
het geluid der bazuin hooren?"
- 22 "Zekerlijk mijn volk is dwaas,
Mij kennen zij niet;
het zijn zotte kinderen,
en zij zijn niet verstandig;
wijs zijn zij om kwaad te doen,
maar goed te doen weten zij niet."
- 23 "Ik zag het land aan,
en zie,
het was woest en ledig;
ook naar den hemel,
en zijn licht was er niet;
- 24 ik zag de bergen aan,
en zie,
zij beefden,
en alle de heuvelen schudden;
- 25 ik zag,
en zie,
daar was geen mensch
en alle vogelen des hemels waren weggevlogen;
- 26 ik zag,
en zie,
het vruchtbare land was eene woestijn,
en alle zijne steden waren afgebroken,
vanwege den HEERE,
vanwege de hittigheid Zijns toorns."
- 27 Want zóó zegt de HEERE:
"Dit gansche land zal eene woestheid zijn:
(doch Ik zal geene voleinding maken).
- 28 Hierom zal de aarde treuren
en de hemel daarboven zwart zijn:
omdat Ik het heb gesproken,
Ik heb het voorgenomen,
en het zal Mij niet rouwen,
en Ik zal Mij daarvan niet afkeeren.
- 29 Van het geroep der ruiteren
en boogschutters vluchten alle de steden,
zij gaan in de wolken
en klimmen op de rotsen;
alle de steden zijn verlaten,
zoodat niemand in dezelve woont.
- 30 Wat zult gij dan doen,
gij verwoeste?
Al kleeddet gij u met scharlaken,
al versierdet gij u met gouden sieraad,
al bestreekt gij uwe oogen met blanketsel,
zoo zoudt gij u *toch* tevergeefs oppronken:
de boeleerders versmaden u,
zij zullen uwe ziel zoeken.
- 31 Want ik hoor eene stem als van eene *vrouw*,
die in arbeid is,

eene benauwdheid,
als van eene,
die in des eersten kinds nood is,
de stem der dochter Sions,
zij hijgt,
zij breidt hare handen uit, *zeggende*:
'O wee mij nu,
want mijne ziele is moede
vanwege de doodslagers.'

5

De maat is vol:

- 1 Gaat òm door de wijken van Jeruzalem,
en ziet nu toe
en verneemt
en zoekt op hare straten,
of gij iemand vindt,
of er één is,
die recht doet,
die waarheid zoekt:
zoo zal ik haar genadig zijn.
- 2 En of zij al zeggen:
'*Zoo waarachtig als de HEERE leeft*',
zoo zweren zij toch valschelijk."
- 3 "O HEERE,
zien uwe oogen niet naar waarheid?
Gij hebt ze geslagen,
maar zij hebben geen pijn gevoeld;
Gij hebt ze verteerd,
maar zij hebben geweigerd de tucht aan te nemen;
zij hebben hun aangezicht harder gemaakt dan eene steenrots,
zij hebben geweigerd zich te bekeeren.
- 4 Doch ik zeide:
'Zekerlijk deze zijn arm,
zij handelen zottelijk,
omdat zij den weg des HEEREN,
het recht huns Gods niet weten;
- 5 ik zal gaan tot de grooten
en met hen spreken,
want die weten den weg des HEEREN,
het recht huns Gods:
— maar zij hadden te zamen het juk verbroken
en de banden verscheurd.
- 6 Daarom heeft hen een leeuw uit het woud verslagen,
een wolf der wildernissen zal hen verwoesten,
een luipaard waakt tegen hunne steden,
al wie uit dezelve uitgaat zal verscheurd worden;
want hunne overtredingen zijn vermenigvuldigd,
hunne afkeeringen zijn machtig vele geworden."
- 7 "Hoe zoude Ik over zulks u vergeven?
Uwe kinderen vergaten Mij,
en zweren bij hen,
die geen God zijn;
als Ik hen verzadigd heb,
zoo bedrijven zij overspel,

8 en verzamelen zich bij hoopen in het hoerenhuis;
als welgevoederde hengsten zijn zij vroeg op,
zij hunkeren een iegelijk naar zijns naasten huisvrouw:
9 zoude Ik over die dingen geene bezoeking doen,"
spreekt de HEERE,
"of zoude Mijne ziel zich niet wreken aan zulk een volk als dit?
10 Beklimt hare muren
en verderft ze,
(doch maakt geene voleinding),
doet hare spitsen weg,
want zij zijn des HEEREN niet.
11 Want het huis Israëls
en het huis van Juda hebben gansch trouwelooslijk tegen Mij gehandeld,"
spreekt de HEERE,
12 zij verloochenen den HEERE,
en zeggen:
"Hij is 't niet,
en ons zal geen kwaad overkomen,
wij zullen noch zwaard
noch honger zien;
13 ja,
die profeten zullen tot wind worden,
want het woord is niet bij hen;
hun zelve zal zoo geschieden."
14 Daarom zegt de HEERE de God der heirscharen alzóó:
"Omdat gijlieden dit woord spreekt,
zie,
Ik zal Mijne woorden in uwen mond tot vuur maken,
en dit volk *tot* hout,
en het zal ze verteren.
15 Zie,
Ik zal over ulieden een volk van verre brengen,
o huis Israëls,
spreekt de HEERE;
het is een sterk volk,
het is een zeer oud volk,
een volk,
welks spraak gij niet zult kennen,
en niet hooren wat het spreken zal.
16 Zijn pijlkoker is als een open graf;
zij zijn altemaal helden.
17 En het zal uwen oogst en uw brood opeten,
dat uwe zonen en uwe dochteren zouden eten;
het zal uwe schapen en uwe runderen opeten,
het zal uwen wijnstok en uwen vijgeboom opeten,
uwe vaste steden, op dewelke gij vertrouwt, zal het arm maken door het zwaard.
18 Nochtans zal Ik ook in die dagen,"
spreekt de HEERE,
"geene voleinding met ulieden maken.
19 En het zal geschieden,
wanneer gij zult zeggen:
'Waarom heeft ons de HEERE onze God alle deze dingen gedaan?'
dat gij tot hen zeggen zult:
'Gelijk als gijlieden Mij hebt verlaten
en vreemde goden in uw land gediend,
alzóó zult gij de uitlandsche dienen in een land,
dat het uwe niet is.'
20 Verkondigt dit in het huis Jakobs,

- en laat het hooren in Juda,
zeggende:
- 21 'Hoort nu dit,
gij dwaas
en harteloos volk,
die oogen hebben, maar zien niet,
die ooren hebben, maar hooren niet:
- 22 zult gijlieden Mij niet vreezen?"
spreekt de HEERE;
"zult gij voor Mijn aangezicht niet beven?
Die der zee het zand tot eenen paal gesteld heb,
met eene eeuwige inzetting,
dat zij daarover niet zal gaan:
ofschoon hare golven zich bewegen,
zoo zullen zij toch niet vermogen,
ofschoon zij bruisen,
zoo zullen zij toch daarover niet gaan.
- 23 Maar dit volk heeft een afvallig
en wederspannig hart,
zij zijn afgevallen
en henengegaan,
- 24 en zij zeggen niet in hun hart:
'Laat ons nu den HEERE onzen God vreezen,
Die den regen geeft,
zoo vroegen regen
als spaden regen,
op zijnen tijd;
Die ons de weken,
de gezette tijden des oogstes, bewaart.'
- 25 Uwe ongerechtigheden wenden die dingen af,
en uwe zonden weren dat goede van ulieden.
- 26 Want onder Mijn volk worden goddeloozen gevonden,
een ieder van hen loert gelijk zich de vogelvangens schikken,
zij zetten een verderfelijken strik,
zij vangen de menschen;
- 27 gelijk eene kooi vol is van gevogelte,
alzóó zijn hunne huizen vol bedrog:
daarom zijn zij groot en rijk geworden,
- 28 zij zijn vet,
zij zijn glad,
zelfs de daden der boozen gaan zij te boven;
de rechtzaak richten zij niet,
zelfs de rechtzaak des weezen,
nochtans zijn zij voorspoedig:
ook oordeelen zij het recht der nooddruftigen niet.
- 29 Zoude Ik over die dingen geene bezoeking doen?"
spreekt de HEERE;
"zoude Mijne ziel zich niet wreken aan zulk een volk als dit is?
- 30 Eene schrikkelijke en afschuwelijke daad geschiedt er in het land:
31 de profeten profeteeren valschelijk,
en de priesters heerschen door hunne handen,
en mijn volk heeft het gaarne alzóó;
maar wat zult gij ten einde van dien maken?

6

De belegering voorspeld:

- 1 Vlucht met hoopen,

- gij kinderen Benjamins,
uit het midden van Jeruzalem,
en blaast de bazuin te Tekóa,
en heft een vuurteeken op te Beth-Kérem;
want daar kijkt een kwaad uit van het Noorden,
en eene groote breuk.
- 2 Ik heb *wel* de dochter Sions bij eene schoone en wellustige *vrouw* vergeleken,
3 *maar* daar zullen herders tot haar komen met hunne kudden,
zij zullen tenten rondom tegen haar opslaan,
zij zullen een iegelijk zijne ruimte afweiden."
- 4 "Heiligt den krijg tegen haar,
maakt u op
en laat ons optrekken op den middag";
- "o wee ons,
want de dag heeft zich gewend,
want de avondschaduwen neigen zich."
- 5 "Maak u op
en laat ons optrekken in den nacht,
en hare paleizen verderven."
- 6 Want zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Houwt boomen af
en werpt eenen wal op tegen Jeruzalem;
zij is de stad, die bezocht zal worden,
in het midden van haar is enkel verdrukking.
- 7 Gelijk een bornput zijn water opgeeft,
alzóó geeft zij hare boosheid op,
geweld en verstoring wordt in haar gehoord,
weedom en plaging is steeds voor Mijn aangezicht.
- 8 Laat u tuchtigen, Jeruzalem;
opdat Mijne ziel van u niet afgetrokken worde,
opdat Ik u niet stelle *tot* eene woestheid,
tot een onbewoond land."
- 9 Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Zij zullen Israëls overblijfsel vlijtiglijk nalezen
gelijk eenen wijnstok;
breng uwe hand weder gelijk een wijnlezer aan de korven.
- 10 Tot wien zal Ik spreken en betuigen,
dat zij het hooren?
Zie,
hun oor is onbesneden,
dat zij niet kunnen toeluisteren;
zie,
het woord des HEEREN is hun tot eenen smaad,
zij hebben geen lust daartoe.
- 11 Daarom ben ik vol van des HEEREN grimmigheid,
ik ben moede geworden van inhouden;
ik zal ze uitstorten over de kinderkens op de straat,
en over de vergadering der jongelingen te zamen;
want zelfs de man met de vrouw zullen gevangen worden,
de oude met dien, die vol is van dagen,
- 12 en hunne huizen zullen omgewend worden tot anderen,
te zamen met de akkers en vrouwen;
want Ik zal Mijne hand uitstrekken tegen de inwoners dezes lands,"
spreekt de HEERE.

- 13 Want van hunnen kleinste aan
tot hunnen grootste toe pleegt een ieder van hen gierigheid,
en van den profeet aan
tot aan den priester toe bedrijft een ieder van hen valsheid;
14 en zij genezen de breuke der dochter mijns volks op het lichtste,
zeggende:
"Vrede, vrede,"
doch daar is geen vrede.
- 15 Zijn zij beschaamd,
omdat zij gruwel bedreven hebben?
Ja, zij schamen zich in 't minst niet,
weten ook niet van schaamrood te maken:
daarom zullen zij vallen onder de vallenden;
ten tijde als Ik hen bezoeken zal,
zullen zij struikelen,"
zegt de HEERE.
- 16 Zóó zegt de HEERE:
"Staat op de wegen
en ziet toe,
en vraagt naar de oude paden,
waar toch de goede weg zij,
en wandelt daarin,
zoo zult gij rust vinden voor uwe ziel';
maar zij zeggen:
'Wij zullen *daarin* niet wandelen.'
- 17 Ik heb ook wachters over ulieden gesteld, *zeggende*:
'Luistert naar het geluid der bazuin';
maar zij zeggen:
'Wij zullen niet luisteren.'
- 18 Daarom hoort gij, heidenen,
en verneem o gij vergadering,
wat onder hen is;
- 19 hoor toe gij aarde,
zie,
Ik zal een kwaad brengen over dit volk,
de vrucht hunner gedachten;
want zij merken niet op Mijne woorden,
en Mijne wet, die verwerpen zij.
- 20 Waartoe zal dan de wierook voor Mij uit Scheba komen,
en de beste kalmus uit verre lande?
Uwe brandofferen zijn *Mij* niet behaaglijk,
en uwe slachtofferen zijn Mij niet zoet."
- 21 Daarom zegt de HEERE alzóó:
"Zie,
Ik zal dit volk allerlei aanstoot stellen,
en daaraan zullen zich stooten te zamen
vaders en kinderen,
de nabuur en zijn metgezel,
en zullen omkomen."
- 22 Zóó zegt de HEERE:
"Zie,
daar komt een volk uit het land van het Noorden,
en eene groote natie zal opgewekt worden uit de zijden der aarde.
- 23 Boog en spies zullen zij voeren,
het is een wreed *volk*,
en zij zullen niet barmhartig zijn;
hunne stem zal bruisen als de zee,
en op paarden zullen zij rijden;

het is toegerust als een man ten oorlog,
tegen u,
o dochter Sions."

- 24 "Wij hebben zijn gerucht gehoord,
onze handen zijn slap geworden,
benauwdheid heeft ons aangegrepen,
weedom als eener barende *vrouw*."
- 25 "Gaat niet uit in het veld,
noch wandelt op den weg:
want des vijands zwaard is er,
schrik van rondom.
- 26 O dochter mijns volks,
gord eenen zak aan
en wentel u in de asch;
maak u rouw *als* over een *éénigen zoon*,
een zeer bitter misbaar;
want de verstoorder zal ons snellijk overkomen."
- 27 "Ik heb u onder Mijn volk gesteld *tot* eenen wachttoren,
tot eene vesting;
opdat gij hunnen weg zoudt weten
en proeven."
- 28 Zij zijn allen de afvalligste der afvalligen,
wandelende *in* achterklap;
zij zijn koper en ijzer,
zij zijn altemaal verdervers.
- 29 De blaasbalg is verbrand,
het lood is door het vuur verteerd;
tevergeefs heeft *de smelter* zoo vlijtig gesmolten,
dewijl de boozen niet afgezonderd zijn.
- 30 Men noemt ze een verworpen zilver,
want de HEERE heeft ze verworpen.

7

Jeremia's tempelprediking:

- 1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
zeggende:
- 2 "Sta in de poort van des HEEREN huis,
en roep aldaar dit woord uit,
en zeg:
'Hoort des HEEREN woord,
o gansch Juda,
gij die door deze poorten ingaat
om den HEERE te aanbidden;
- 3 zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
"Maakt uwe wegen en uwe handelingen goed,
zoo zal Ik ulieden doen wonen in deze plaats.
- 4 Vertrouwt niet op valsche woorden,
zeggende:
'Des HEEREN tempel,
des HEEREN tempel,
des HEEREN tempel zijn deze.'
- 5 Maar

indien gij uwe wegen en uwe handelingen waarlijk zult goed maken,
 indien gij waarlijk zult recht doen tusschen den man en tusschen zijnen naaste,
 6 den vreemdeling, wees en weduwe niet zult verdrukken,
 en geen onschuldig bloed in deze plaats vergieten,
 en andere goden niet zult nawandelen, ulieden ten kwade:
 7 zoo zal Ik u in deze plaats,
 in het land, dat Ik uwen vaderen gegeven heb,
 doen wonen van eeuw tot eeuw.
 8 Zie,
 gij vertrouwt op valsche woorden,
 die geen nut doen.
 9 Zult gij stelen,
 doodslaan
 en overspel bedrijven
 en valschelijk zweren,
 en Baäl rooken,
 en andere goden nawandelen, die gij niet kent,
 10 en dan komen en staan voor Mijn aangezicht in dit huis,
 dat naar Mijnen Naam genoemd is,
 en zeggen:
 'Wij zijn verlost om alle deze gruwelen te doen?'
 11 Is dan dit huis,
 dat naar Mijnen Naam genoemd is,
 in uwe oogen eene spelonk der moordenaren?
 Zie,
 Ik heb *het* ook gezien,"
 spreekt de HEERE.
 12 "Want gaat nu henen naar Mijne plaats,
 die te Silo was,
 alwaar Ik Mijnen Naam in het eerst had doen wonen,
 en ziet wat Ik daaraan gedaan heb
 vanwege de boosheid Mijns volks Israëls.
 13 En nu,
 omdat gijlieden alle deze werken doet,"
 spreekt de HEERE,
 "en Ik tot u gesproken heb,
 vroeg op zijnde
 en sprekende,
 maar gij niet gehoord hebt,
 en Ik u geroepen,
 maar gij niet geantwoord hebt:
 14 zoo zal Ik aan dit huis,
 dat naar Mijnen Naam genoemd is,
 waarop gij vertrouwt,
 en aan deze plaats,
 die Ik u en uwen vaderen gegeven heb,
 doen gelijk Ik aan Silo gedaan heb;
 15 en Ik zal ulieden van Mijn aangezicht wegwerpen,
 gelijk als Ik alle uwe broeders,
 het gansche zaad Efraïms, weggeworpen heb."

De dienst voor de koningin des hemels:

16 "Gij dan,
 bid niet voor dit volk,
 en hef geen geschrei noch gebed voor hen op,
 en loop Mij niet aan;
 want Ik zal u niet hooren.
 17 Ziet gij niet wat zij doen in de steden van Juda

en op de straten van Jeruzalem?
18 De kinderen lezen hout op,
en de vaders steken het vuur aan,
en de vrouwen kneden het deeg,
om gebeelde koeken te maken voor de Mélécheth des hemels,
en anderen goden drankofferen te offeren,
om Mij verdriet aan te doen.
19 Doen zij Mij verdriet aan?"
spreekt de HEERE:
"doen zij het zichzelf niet aan,
tot beschaming huns aangezichts?"
20 Daarom zegt de Heere HEERE alzóó:
"Zie,
Mijn toorn en Mijne grimmigheid zal uitgestort worden over deze plaats,
over de menschen
en over de beesten,
en over het geboomte des velds
en over de vrucht des aardrijks,
en zal branden
en zal niet uitgebluscht worden."

Uwe offers zijn tevergeefs!

21 Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
"Doet uwe brandofferen tot uwe slachtofferen,
en eet vleesch.
22 Want Ik heb met uwe vaderen,
ten dage als Ik hen uit Egypteland uitvoerde,
niet gesproken,
noch hun geboden van zaken des brandoffers of slachtoffers,
23 maar deze zaak heb Ik hun geboden,
zeggende:
'Hoort naar Mijne stem,
zoo zal Ik u tot eenen God zijn
en gij zult Mij tot een volk zijn;
en wandelt in al den weg,
dien Ik u gebieden zal,
opdat het u wèl ga.'
24 Doch zij hebben niet gehoord
noch hun oor geneigd,
maar gewandeld in de raadslagen,
in het goeddunken huns boozen harten;
en zij zijn achterwaarts gekeerd
en niet voorwaarts.
25 Van dien dag af dat uwe vaders uit Egypteland zijn uitgegaan,
tot op dezen dag,
zoo heb Ik tot u gezonden alle Mijne knechten de Profeten,
dagelijks vroeg op zijnde
en zendende.
26 Doch zij hebben naar Mij niet gehoord,
noch hun oor geneigd,
maar zij hebben hunnen nek verhard,
zij hebben het erger gemaakt dan hunne vaders.
27 Ook zult gij alle deze woorden tot hen spreken,
maar zij zullen naar u niet hooren;
gij zult wel tot hen roepen,
maar zij zullen u niet antwoorden.
28 Daarom zeg tot hen:

'Dit is het volk,
dat naar de stem des HEEREN zijns Gods niet hoort,
en de tucht niet aanneemt;
de waarheid is ondergegaan en uitgeroeid van hunnen mond.'

Tofeth:

- 29 "Scheer uw hoofdhaar af, o *Jeruzalem*,
en werp het weg,
en verhef eene weeklage op de hooge plaatsen;
want de HEERE heeft het geslacht Zijner verbolgenheid verworpen en verlaten.
- 30 Want de kinderen van Juda hebben gedaan dat kwaad is in Mijne oogen,"
spreekt de HEERE;
"zij hebben hunne verfoeiselen gesteld in het huis,
dat naar Mijnen Naam genoemd is,
om dat te verontreinigen;
- 31 en zij hebben gebouwd de hoogten van Tofeth,
dat in het dal des zoons Hinnoms is,
om hunne zonen en hunne dochteren met vuur te verbranden:
hetwelk Ik niet heb geboden,
noch in mijn hart is opgekomen.
- 32 Daarom zie,
de dagen komen,"
spreekt de HEERE,
"dat het niet meer zal geheeten worden Tofeth
noch dal des zoons Hinnoms,
maar Moord-dal;
en zij zullen ze in Tofeth begraven,
omdat er geen plaats zal zijn;
- 33 en de doode lichamen dezès volks
zullen het gevogelte des hemels
en het gedierte der aarde tot spijsze zijn,
en niemand zal ze afschrikken;
- 34 en Ik zal uit de steden van Juda
en uit de straten van Jeruzalem doen ophouden
de stem der vroolijkheid
en de stem der vreugde,
de stem des bruidegoms
en de stem der bruid;
want het land zal tot eene verwoesting worden.

8

- 1 Ter zelfder tijd,"
spreekt de HEERE,
zullen zij de beenderen der koningen van Juda
en de beenderen hunner vorsten
en de beenderen der priesters
en de beenderen der profeten
en de beenderen der inwoners van Jeruzalem
uit hunne graven uithalen,
- 2 en zij zullen ze uitspreiden voor de zon
en voor de maan
en voor het gansche heir des hemels,
die zij liefgehad
en die zij gediend
en die zij nagewandeld
en die zij gezocht hebben,
en voor dewelke zij zich nedergebogen hebben;

zij zullen niet verzameld
noch begraven worden,
tot mest op den aardbodem zullen zij zijn;
3 en de dood zal voor het leven verkoren worden
bij het gansche overblijfsel der overgeblevenen
uit dit booze geslacht,
in alle de plaats en der overgeblevenen,
waar Ik ze henengedreven zal hebben,"
spreekt de HEERE der heirscharen.

Het komende gericht:

4 Zeg wijders tot hen:
"Zóó zegt de HEERE:
"Zal men vallen en niet weder opstaan?
Zal men afkeeren en niet wederkeeren?
5 Waarom keert *dan* dit volk te Jeruzalem af *met* eene altoosdurende afkeering?
Zij houden vast aan bedrog,
zij weigeren weder te keeren.
6 Ik heb geluisterd
en toegehoord,
zij spreken wat niet recht is,
daar is niemand, die berouw heeft over zijne boosheid,
zeggende:
"Wat heb ik gedaan?"
Een ieder keert zich òm in zijnen loop
gelijk een onbesuisd paard in den strijd.
7 Zelfs een ooievaar aan den hemel weet zijne gezette tijden,
en eene tortelduif
en kraan
en zwaluw nemen den tijd hunner aankomst waar,
maar Mijn volk weet het recht des HEEREN niet.
8 Hoe zegt gij dan:
"Wij zijn wijs,
en de wet des HEEREN is bij ons?"
Zie,
waarlijk tevergeefs werkt de valsche pen der schriftgeleerden;
9 de wijzen zijn beschaamd,
verschrikt
en gevangen;
zie,
zij hebben des HEEREN woord verworpen,
wat wijsheid zouden zij dan hebben?
10 Daarom zal Ik hunne vrouwen aan anderen geven,
hunne akkeren aan *andere* bezitters;
want van den kleinste aan
tot den grootste toe
pleegt een ieder van hen gierigheid,
van den profeet aan
tot den priester toe
bedrijft een ieder valsheid;
11 en zij genezen de breuke der dochter Mijns volks op het lichtste,
zeggende:
"Vrede, vrede",
doch daar is geen vrede.
12 Zijn zij beschaamd,
omdat zij gruwel bedreven hebben?
Ja, zij schamen zich in 't minste niet,
en weten niet schaamrood te worden:

daarom zullen zij vallen onder de vallenden,
ten tijde hunner bezoeking zullen zij struikelen,"
zegt de HEERE.

- 13 "Ik zal ze voorzeker wegrapen,"
spreekt de HEERE,
"daar zijn geen druiven aan den wijnstok
en geen vijgen aan den vijgeboom,
ja,
het blad is afgevallen
en *de geboden die* Ik hun gegeven heb,
die overtreden zij."
- 14 "Waarom blijven wij zitten?
Verzamelt u,
en laat ons ingaan in de vaste steden,
en aldaar stilzwijgen;
immers heeft ons de HEERE onze God doen stilzwijgen
en ons met galle-water gedrenkt,
omdat wij tegen den HEERE gezondigd hebben."
- 15 "Men wacht naar vrede,
maar daar is niets goeds,
naar tijd van genezing,
maar zie,
daar is verschrikking.
- 16 Van Dan af wordt het gesnuif zijner paarden gehoord,
het gansche land beeft van het geluid der brieschingen zijner sterken;
en zij komen daarhenen,
dat zij het land opeten
en diens volheid,
de stad
en die daarin wonen.
- 17 Want zie,
Ik zend slangen,
basiliken onder ulieden,
tegen dewelke geene bezwering is;
die zullen u bijten,"
spreekt de HEERE.

Klacht van den profeet:

- 18 Mijne verkwikking is in droefenis,
mijn hart is flauw in mij.
- 19 Zie de stem van het geschrei der dochter mijns volks is uit zeer verren lande:
Is dan de HEERE niet te Sion,
is haar Koning niet bij haar?

"Waarom hebben zij Mij vertoornd met hunne gesneden beelden,
met ijdelheden der vreemden?"

- 20 "De oogst is voorbijgegaan,
de zomer is ten einde:
nog zijn wij niet verlost."
- 21 Ik ben gebroken vanwege de breuke der dochter mijns volks,
ik ga in het zwart,
ontzetting heeft mij aangegrepen.
- 22 Is er geen balsem in Gilead,

is er geen heemeester al daar?
Want waarom is de gezondheid der dochter mijns volks niet gerezen?

9

1 Och dat mijn hoofd water ware,
en mijn oog eene springader van tranen:
zoo zoude ik dag en nacht beweenen
de verslagenen der dochter mijns volks.

De verdorvenheid des volks:

2 Och dat ik in de woestijn eene herberg der wandelaars had:
zoo zoude ik mijn volk verlaten
en van hen trekken;
"want zij zijn allen overspelers,
een trouwelooze hoop;
3 en zij spannen hunne tong *als* hunnen boog *tot* leugen,
zij worden geweldig in het land,
doch niet tot waarheid;
want zij gaan voort van boosheid tot boosheid,
maar Mij kennen zij niet,"
spreekt de HEERE.
4 "Wacht u een iegelijk van zijnen vriend,
en vertrouwt niet op eenigen broeder;
want elke broeder doet niet dan bedriegen,
en elke vriend wandelt *in* achterklap;
5 en zij handelen bedrieglijk een ieder met zijnen vriend,
en spreken de waarheid niet;
zij leeren hunne tong leugen spreken,
zij maken zich moede met verkeerdelijk te handelen.
6 Uwe woning is in het midden van bedrog;
door bedrog weigeren zij Mij te kennen,"
spreekt de HEERE.
7 Daarom zegt de HEERE der heirscharen alzóó:
"Zie,
Ik zal ze smelten
en zal ze beproeven;
want hoe zoude Ik *anders* doen ten aanzien der dochter Mijns volks?
8 Hunne tong is een moordpijl,
zij spreekt bedrog;
een ieder spreekt met zijnen naaste *van* vrede met zijnen mond,
maar in zijn binnenste legt hij zijne lagen:
9 zoude Ik hen om deze dingen niet bezoeken?"
spreekt de HEERE:
"zoude Mijne ziel zich niet wreken aan zulk een volk als dit is?"

De bedreiging des HEEREN:

10 Ik zal een gewezen en eene weeklage opheffen over de bergen,
en een klaaglied over de herdershuten der woestijn:
want zij zijn afgebrand,
dat er niemand doorgaat
en men hoort er geene stem van vee;
van de vogelen des hemels aan
tot de beesten toe zijn zij weggezworven,
doorgegaan.
11 En Ik zal Jeruzalem stellen tot *steen*hoopen,
tot eene woning der draken;
en de steden van Juda zal Ik stellen *tot* eene verwoesting zonder inwoner.

12 Wie is de wijze man,
die dit versta,
en tot wien heeft de mond des HEEREN gesproken,
dat hij het verkondige,
waarom het land vergaan *en* afgebrand is als eene woestijn,
dat er niemand doorgaat?

13 En de HEERE zeide:
"Omdat zij Mijne wet,
die Ik voor hun aangezicht gegeven had,
verlaten hebben,
en naar Mijne stem niet gehoord
noch daarnaar gewandeld hebben,
14 maar hebben gewandeld naar het goeddunken huns harten
en naar de Baäls,
hetwelk hunne vaders hun geleerd hadden:"
15 daarom zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls, alzóó:
"Zie,
Ik zal dat volk spijzen met alsem,
en Ik zal ze drenken met galle-water;
16 en Ik zal ze verstrooien onder de heidenen,
die zij niet gekend hebben,
zij noch hunne vaders;
en Ik zal het zwaard achter hen zenden,
totdat Ik ze verteerd zal hebben."

17 Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Merkt daarop
en roept klaagvrouwen,
dat zij komen;
en zendt henen naar de wijze *vrouwen*,
dat zij komen,
18 en haasten,
en eene weeklage over ons aanheffen;
dat onze oogen van tranen nederdalen,
en onze oogleden van water vlieten;
19 want daar is eene stem van weeklage gehoord uit Sion:
'Hoe zijn wij verstoord;
wij zijn zeer beschaamd,
omdat wij het land hebben verlaten,
omdat zij onze woningen hebben omgeworpen.'

20 Hoort dan des HEEREN woord gij vrouwen
en uw oor ontvange het woord Zijns monds;
en leert uwe dochteren weeklachten
en elk eene hare metgezellin klaagliederen:
21 want de dood is geklommen in onze vensteren,
Hij is in onze paleizen gekomen,
om de kinderkens uit te roeien van de wijken,
de jongelingen van de straten."

22 "Spreekt:
"Zoo spreekt de HEERE:
"Ja, een dood lichaam des menschen zal liggen als mest op het open veld,
en als eene garve achter den maaier,
die niemand opzamelt.""

23 Zóó zegt de HEERE:
"Een wijze beroeme zich niet in zijne wijsheid,
en de sterke beroeme zich niet in zijne sterkheid;
een rijke beroeme zich niet in zijnen rijkdom:
24 maar die zich beroemt, beroeme zich hierin,

dat hij verstaat, en Mij kent,
dat Ik de HEERE ben,
doende weldadigheid,
recht,
en gerechtigheid op de aarde;
want in die dingen heb Ik lust,"
spreekt de HEERE.
25 "Zie,
de dagen komen,"
spreekt de HEERE,
"dat Ik bezoeking zal doen over allen besnedene,
met degenen die de voorhuid hebben:
26 over Egypte,
en over Juda,
en over Edom,
en over de kinderen Ammons,
en over Moab;
en over allen,
die aan de hoeken afgekort zijn,
die in de woestijn wonen;
want alle de heidenen hebben de voorhuid,
maar het gansche huis Israëls heeft de voorhuid des harten."

10

De afgoden en God:

1 Hoort het woord,
dat de HEERE tot ulieden spreekt,
o huis Israëls;
2 zóó zegt de HEERE:
"Leert den weg der heidenen niet,
en ontzet u niet voor de teekenen des hemels,
dewijl zich de heidenen voor dezelve ontzetten.
3 Want de inzettingen der volkeren zijn ijdelheid;
want het is hout,
dat men uit het woud gehouwen heeft,
een werk van des werkmeesters handen,
met de bijl.
4 Men pronkt het op met zilver en met goud;
zij hechten ze met nagelen en met hameren,
opdat het niet waggele;
5 zij zijn gelijk een palmboom van dicht werk,
maar kunnen niet spreken;
zij moeten gedragen worden,
want zij kunnen niet gaan;
vreest niet voor hen,
want zij kunnen geen kwaad doen,
ook zoo is er geen goeddoen bij hen."
6 Omdat niemand U gelijk is, o HEERE,
zoo zijt Gij groot,
en groot is Uw Naam in mogendheid.
7 Wie zoude U niet vreezen,
Gij Koning der heidenen?
want het komt U toe;
omdat toch onder alle wijzen der heidenen
en in hun gansche koninkrijk
niemand U gelijk is.
8 In één ding zijn zij toch onvernuftig en dwaas;

- 9 een hout is een onderwijs der ijdelheden.
Uitgerekt zilver wordt van Tarsis gebracht,
en goud van Ufaz,
tot een werk des werkmeesters
en der handen des goudsmids;
hemelsblauw en purper is hunne kleeding,
een werk der wijzen zijn zij altezamen.
- 10 Maar de HEERE God is de Waarheid,
Hij is de levende God
en een eeuwig Koning;
van Zijne verbolgenheid beeft de aarde,
en de heidenen kunnen Zijne gramschap niet verdragen.
- 11 (Aldus zult gijlieden tot hen zeggen:
"De goden,
die den hemel en de aarde niet gemaakt hebben,
zullen vergaan van de aarde
en van onder dezen hemel.")
- 12 Die de aarde gemaakt heeft door Zijne kracht,
Die de wereld bereid heeft door Zijne wijsheid,
en den hemel uitgebreid door Zijn verstand.
- 13 Als Hij Zijne stem geeft,
zoo is er een gedruisch van wateren in den hemel,
en Hij doet de dampen opklimmen van het einde der aarde;
Hij maakt de bliksemen met den regen,
en doet den wind voortkomen uit Zijne schatkameren.
- 14 Een ieder mensch is onvernunftig geworden,
zoodat hij geen wetenschap heeft,
iedere goudsmid is beschaamd van het gesneden beeld;
want Zijn gegoten beeld is leugen,
en daar is geen geest in hen:
- 15 ijdelheid zijn zij,
een werk van verleidingen,
ten tijde hunner bezoeking zullen zij vergaan.
- 16 Jakobs deel is niet gelijk die,
want Hij is de Formeerder van alles,
en Israël is de roede Zijner erfenis;
HEERE der heirscharen is Zijn Naam.

De komende verwoesting:

- 17 Raap uwe kramerij weg uit het land,
gij inwoners der vesting;
- 18 want zóó zegt de HEERE:
"Zie,
Ik zal de inwoners des lands ditmaal wegslingeren,
en zal hen benauwen,
opdat zij het vinden."
- 19 O wee mij over mijne breuke;
mijne plage is smartelijk;
en ik had gezegd:
"Dit is immers eene krankheid,
die ik wel dragen zal."
- 20 Mijne tent is verstoord,
en alle mijne zeelen zijn verscheurd;
mijne kinderen zijn van mij uitgegaan
en zij zijn er niet;
daar is niemand meer,
die mijne tent uitspant

- 21 en mijne gordijnen opricht;
want de herders zijn onvernunftig geworden
en hebben den HEERE niet gezocht,
daarom hebben zij niet verstandiglijk gehandeld
en hunne gansche weide is verstrooid.
- 22 Zie,
daar komt een stem des geruchts
en een groot beven uit het land van het Noorden:
dat men de steden van Juda zal stellen tot eene verwoesting,
eene woning der draken.
- 23 Ik weet, o HEERE, dat bij den mensch zijn weg niet is;
het is niet bij eenen man, die wandelt,
dat hij zijnen gang richte.
- 24 Kastijd mij, HEERE,
doch met mate;
niet in Uwen toorn,
opdat gij mij niet te niet maakt.
- 25 Stort Uwe grimmigheid uit over de heidenen,
die U niet kennen,
en over de geslachten,
die Uwen Naam niet aanroepen;
want zij hebben Jakob opgegeten,
ja, zij hebben hem opgegeten
en hem verteerd,
en zijne woning verwoest.

11

Het verbond is verbroken:

- 1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
zeggende:
- 2 "Hoor gijlieden de woorden dezes verbonds,
en spreekt tot de mannen van Juda
en tot de inwoners van Jeruzalem;
- 3 zeg dan tot hen:
'Zóó zegt de HEERE de God Israëls:
"Vervloekt zij de man,
die niet hoort de woorden dezes verbonds,
4 dat Ik uwen vaders geboden heb,
ten dage als Ik hen uit Egypteland,
uit den ijzeroven uitvoerde,
zeggende:
'Zijt mijner stem gehoorzaam,
en doet dezelve,
naar alles dat Ik ulieden gebied;
zoo zult gij Mij tot een volk zijn
en Ik zal u tot eenen God zijn;
- 5 opdat Ik den eed bevestige,
dien Ik uwen vaders gezworen heb,
hun te geven een land vloeiende van melk en honig,
als het is ten dezen dage.'""
Toen antwoordde ik
en zeide:
"Amen, o HEERE."
- 6 En de HEERE zeide tot mij:
"Roep alle deze woorden uit in de steden van Juda
en in de straten van Jeruzalem,
zeggende:

- 'Hoor de woorden dezes verbonds,
en doet dezelve.
- 7 Want Ik heb uwen vaderen ernstiglijk betuigd,
ten dage als Ik hen uit Egypteland opvoerde,
tot op dezen dag,
vroeg op zijnde
en betuigende,
zeggende:
"Hoor naar Mijne Stem."
- 8 Maar zij hebben niet gehoord
noch hun oor geneigd,
maar hebben gewandeld een iegelijk naar het goeddunken van hunlieder boos hart;
daarom heb Ik over hen gebracht alle de woorden dezes verbonds,
dat Ik geboden heb te doen,
maar zij niet gedaan hebben."
- 9 Voorts zeide de HEERE tot mij:
"Daar is een verbond bevonden onder de mannen van Juda
en onder de inwoners van Jeruzalem:
- 10 zij zijn wedergekeerd tot de ongerechtigheden hunner voorvaderen,
die Mijne woorden geweigerd hebben te hooren,
en zij hebben andere goden nagewandeld
om die te dienen.
Het huis Israëls
en het huis van Juda hebben Mijn verbond gebroken,
dat Ik met hunne vaderen gemaakt heb."
- 11 Daarom zegt de HEERE alzoo:
"Zie,
Ik zal een kwaad over hen brengen
uit hetwelk zij niet zullen kunnen uitkomen;
als zij dan tot Mij zullen roepen,
zal Ik naar hen niet hooren.
- 12 Dan zullen de steden van Juda en de inwoners van Jeruzalem henengaan
en roepen tot de goden,
dien zij gerookt hebben;
maar zij zullen hen gansch niet kunnen verlossen ten tijde huns kwaads.
- 13 Want *naar* het getal uwer steden zijn uwe goden geweest,
o Juda,
en *naar* het getal der straten van Jeruzalem hebt gijlieden altaren gesteld voor die schaamte,
altaren om den Baäl te rooken.
- 14 Gij dan,
bid niet voor dit volk,
en hef geen geschrei
noch gebed voor hen op;
want Ik zal niet hooren ten tijde als zij over hun kwaad tot Mij zullen roepen.
- 15 Wat heeft Mijne beminde in Mijn huis *te doen*,
dewijl zij die schandelijke daad *met* velen doet,
en het heilige vleesch van u geweken is?
Wanneer gij kwaad *doet*,
dan springt gij op van vreugde."
- 16 De HEERE had uwen naam genoemd eenen groenen olijfbroom,
schoon van liefelijke vruchten;
maar nu heeft Hij met een geluid van een groot geroep
een vuur om denzelven aangestoken
en zijne takken zullen verbroken worden;
- 17 want de HEERE der heirscharen,
Die u heeft geplant,
heeft een kwaad over u uitgesproken
om der boosheid wil des huizes Israëls

en des huizes van Juda,
die zij onder zich bedrijven om Mij te vertoornen,
rookende den Baäl.

Het leven van den profeet wordt bedreigd:

- 18 De HEERE nu heeft het mij te kennen gegeven,
dat ik het wete:
toen hebt Gij mij hunne handelingen doen zien.
- 19 En ik was als een lam,
als een os,
die geleid wordt om te slachten:
want ik wist niet,
dat zij gedachten tegen mij dachten, *zeggende*:
"Laat ons den boom met zijne vruchten verderven,
en laat ons hem uit het land der levenden uitroeien,
dat zijn naam niet meer gedacht worde."
- 20 Maar, o HEERE der heirscharen,
Gij rechtvaardige Rechter,
die de nieren en het hart proeft,
laat mij Uwe wrake van hen zien,
want aan U heb ik mijne twistzaak ontdekt.
- 21 Daarom zóó zegt de HEERE van de mannen van Anathoth,
die uwe ziel zoeken,
zeggende:
"Profeteer niet in den Naam des HEEREN,
opdat gij van onze handen niet sterft";
- 22 daarom zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Zie,
Ik zal bezoeking over hen doen:
de jongelingen zullen door het zwaard sterven,
hunne zonen
en hunne dochteren zullen van honger sterven;
- 23 en zij zullen geen overblijfsel hebben;
want Ik zal een kwaad brengen over de mannen van Anathoth,
in het jaar hunner bezoeking."

12

- 1 Gij zoudt rechtvaardig zijn,
o HEERE,
wanneer ik tegen U zoude twisten;
ik zal nochtans *van uwe* oordeelen met U spreken:
waarom is der goddeloozen weg voorspoedig,
waarom hebben zij rust,
allen die trouwelooslijk trouweloosheid bedrijven?
- 2 Gij hebt hen geplant,
zij zijn ook ingeworteld,
zij gaan voort,
ook dragen zij vrucht:
Gij zijt *wel* nabij in hunnen mond,
maar verre van hunne nieren.
- 3 Maar Gij,
o HEERE, kent mij,
Gij ziet mij,
en proeft mijn hart,
dat het met U is.
Ruk hen uit als schapen ter slachting,
en heilig hen tot den dag der dooding.

- 4 Hoe lang zal het land treuren
en het kruid des ganschen velds verdorren?
Vanwege de boosheid dergenen,
die daarin wonen,
vergaan de beesten en het gevogelte;
dewijl zij zeggen:
"Hij ziet ons einde niet."
5 Als gij loopt met de voetgangers,
zoo maken zij u moede:
hoe zult gij u dan mengen met de paarden?
Zoo gij *alleenlijk* vertrouwt in een land van vrede,
hoe zult gij het dan maken in de verheffing van den Jordaam?
6 Want ook uwe broeders en uws vaders huis,
ook die handelen trouwelooslijk tegen u,
ook die roepen u met volle *stem* achterna;
geloof hen niet,
wanneer zij vriendelijk tot u spreken.

Juda en de omliggende volken:

- 7 Ik heb Mijn huis verlaten,
Ik heb Mijne erfenis laten varen;
Ik heb de beminde Mijner ziel in de hand harer vijanden gegeven.
8 Mijne erfenis is Mij geworden als een leeuw in het woud;
zij heeft hare stem tegen Mij verheven,
daarom heb Ik ze gehaat.
9 Mijne erfenis is Mij een gesprenkeld vogel:
de vogelen zijn rondom tegen haar;
komt aan,
verzamelt u,
al gij gedierte des velds,
komt om te eten.
10 Vele herders hebben Mijnen wijngaard verdorven,
zij hebben Mijnen akker vertreden,
zij hebben Mijnen gewenschten akker gesteld tot eene woeste wildernis;
11 men heeft hem gesteld tot eene woestheid,
verwoest zijnde treurt hij tot Mij;
het gansche land is verwoest,
omdat er niemand is,
die het ter harte neemt.
12 Op alle hooge plaatsen in de woestijn zijn verstoorders gekomen;
want het zwaard des HEEREN verteert van het *eene* einde des lands
tot aan het *andere* einde des lands,
daar is geen vrede voor eenig vleesch.
13 Zij hebben tarwe gezaaid,
maar doornen gemaaid;
zij hebben zich gepijnigd,
maar zijn niet gevorderd:
wordt alzoo beschaamd vanwege ulieder inkomsten,
vanwege de hittigheid des toorns des HEEREN.
14 Alzóó zegt de HEERE:
"Aangaande alle Mijne booze naburen,
die de erfenis aanroeren,
welke Ik Mijn volk Israël erfelijk gegeven heb.
Zie,
Ik zal hen uit hun land uitrukken,
maar het huis Juda zal Ik uit hunlieder midden uitrukken;
15 en het zal geschieden,
nadat Ik hen zal uitgerukt hebben,

- zoo zal Ik wederkeeren
en Mij hunner ontfermen,
en Ik zal hen wederbrengen een iegelijk tot zijne erfenis
en een iegelijk tot zijn land.
- 16 En het zal geschieden,
indien zij de wegen Mijns volks vlijtiglijk zullen leeren,
zwerende bij Mijnen Naam:
Zoo waarachtig als de HEERE leeft,
gelijk als zij Mijn volk geleerd hebben te zweren bij Baäl:
zoo zullen zij in het midden Mijns volks gebouwd worden.
- 17 Maar indien zij niet zullen hooren,
zoo zal Ik die natie ten eenenmale uitrukken
en verdoen,"
spreekt de HEERE.

13

Strafbedreigingen. De linnen gordel en de gevulde wijnkruiken:

- 1 Alzóó heeft de HEERE tot mij gezegd:
"Ga henen
en koop u eenen linnen gordel,
en doe dien aan uwe lendenen;
maar breng hem niet in het water."
- 2 En ik kocht eenen gordel naar het woord des HEEREN,
en ik deed dien aan mijne lendenen.
- 3 Toen geschiedde des HEEREN woord ten tweeden male tot mij,
zeggende:
- 4 "Neem den gordel,
dien gij gekocht hebt,
die aan uwe lendenen is,
en maak u op
en ga henen naar den Frath,
en versteek dien aldaar in de kloof eener steenrots."
- 5 Zoo ging ik henen
en verstak dien bij den Frath,
gelijk als de HEERE mij geboden had.
- 6 Het geschiedde nu ten einde van vele dagen,
dat de HEERE tot mij zeide:
"Maak u op,
ga henen naar den Frath,
en neem den gordel van daar,
dien Ik u geboden heb aldaar te versteken."
- 7 Zoo ging ik naar den Frath,
en groef,
en nam den gordel van de plaats alwaar ik dien verstoken had;
en zie,
de gordel was verdorven
en deugde nergens toe.
- 8 Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende:
- 9 "Zoo zegt de HEERE:
'Alzóó zal Ik verderven de groote hoovaardij van Juda
en de groote hoovaardij van Jeruzalem.
- 10 Dit booze volk,
dat Mijne woorden weigert te hooren,
dat in het goeddunken zijns harten wandelt,
en andere goden navolgt,
om die te dienen

- en voor die zich neder te buigen,
dat zal worden gelijk deze gordel,
die nergens toe deugt:
- 11 want gelijk als een gordel kleeft aan de lendenen eens mans,
alzóó heb Ik het gansche huis Israëls
en het gansche huis van Juda aan Mij doen kleven,'
spreekt de HEERE,
'om Mij te zijn tot een volk
en tot eenen naam
en tot lof
en tot heerlijkheid;
maar zij hebben niet gehoord.'
- 12 Daarom zeg dit woord tot hen:
'Zóó zegt de HEERE de God Israëls:
"Alle flesschen zullen met wijn gevuld worden."
Dan zullen zij tot u zeggen:
'Weten wij niet zeer wel,
dat alle flesschen met wijn gevuld zullen worden?'
- 13 Maar gij zult tot hen zeggen:
'Zóó zegt de HEERE:
"Zie,
Ik zal alle inwoners dezes lands,
zelfs de koningen, die op Davids troon zitten,
en de priesters
en de profeten,
en alle inwoners van Jeruzalem,
opvullen met dronkenschap;
- 14 en Ik zal hen in stukken slaan,
den één tegen den ander,
zoo de vaders als de kinderen te zamen,"
spreekt de HEERE:
"Ik zal niet verschoonen
noch sparen
noch Mij ontfermen,
dat Ik hen niet zoude verderven."
- Laatste waarschuwingen:*
- 15 Hoort
en neemt ter oore,
verheft u niet;
want de HEERE heeft het gesproken.
- 16 Geeft eere den HEERE uwen God,
eer dat Hij het duister maakt,
en eer uwe voeten zich stooten aan de schemerende bergen,
dat gij naar licht wacht,
en Hij dat tot eene schaduw des doods stelt
en tot eene donkerheid zet.
- 17 Zult gijlieden dan nog dat niet hooren,
zoo zal mijne ziele in verborgen plaatsen weenen vanwege den hoogmoed,
en mijn oog zal bitterlijk tranen,
ja,
van tranen nederdalen,
omdat des HEEREN kudde gevankelijk is weggevoerd.
- 18 Zeg tot den koning
en tot de koningin:
"Vernedert u,
zet u neder;
want uw gansche hoofdsieraad,

- de kroon uwer heerlijkheid,
is nedergedaald.
- 19 De steden van het Zuiden zijn toegesloten,
en daar is niemand,
die ze opent;
het gansche Juda is weggevoerd,
het is geheel en al weggevoerd.
- 20 Hef uwe oogen op
en zie die daar van het Noorden komen:
waar is de kudde,
die u gegeven was,
de schapen uwer heerlijkheid?
- 21 Wat zult gij zeggen,
wanneer Hij bezoeking over u doen zal,
daar gij hen geleerd hebt *tot* vorsten,
tot een hoofd over u te zijn:
zullen u de smarten niet aangrijpen als eene barende vrouw?
- 22 Wanneer gij dan in uw harte zult zeggen:
'Waarom zijn mij deze dingen bejegend?'
— om de veelheid uwer ongerechtigheid zijn uwe zoomen ontdekt,
en uwe hielen hebben geweld geleden.
- 23 Zal ook een Moorman zijne huid veranderen,
of een luipaard zijne vlekken?
Zoo zult gijlieden ook kunnen goed doen,
die geleerd zijt kwaad te doen.
- 24 Daarom zal Ik hen verstrooien als een stoppel,
die doorgaat door eenen wind der woestijn.
- 25 Dit zal uw lot, het deel uwer maten zijn,
van Mij,"
spreekt de HEERE:
"gij die Mij hebt vergeten
en op leugen vertrouwt:
zoo zal Ik ook uwe zoomen ontblooten
boven uw aangezicht,
en uwe schande zal gezien worden.
- 27 Uwe overspelen
en uwe hunkeringen,
de schandelijkerheid uws hoerdoms,
op heuvelen,
in het veld;
Ik heb uwe verfoeiselen gezien:
wee u Jeruzalem,
zult gij niet rein worden?
Hoe lang nog na dezen?"

14

De groote droogte:

- 1 Het woord des HEEREN,
dat tot Jeremia geschied is
over de zaak der groote droogte.
- 2 Juda treurt
en hare poorten zijn verzwakt;
zij zijn in het zwart gekleed ter aarde toe,
en Jeruzalems geschrei klimt op.
- 3 En hunne voortreffelijken zenden hunne kleinen naar water,
zij komen tot de grachten:

- zij vinden geen water,
zij komen *met* hunne vaten ledig weder;
zij zijn beschaamd,
ja,
worden schaamrood
en bedekken hun hoofd,
4 omdat het aardrijk gescheurd is,
dewijl daar geen regen op de aarde is;
de akkerlieden zijn beschaamd,
zij bedekken hun hoofd.
5 Want ook de hinden in het veld werpen jongen,
en verlaten *die*,
omdat er geen jong gras is;
6 en de woudezels staan op de hooge plaatsen,
zij scheppen den wind gelijk de draken,
hunne oogen versmachten,
omdat er geen kruid is.
7 "Hoewel onze ongerechtigheden tegen ons getuigen,
o HEERE,
doe *het* om Uws Naams wil;
want onze afkeeringen zijn menigvuldig,
wij hebben tegen U gezondigd.
8 O Israëls verwachting,
zijn Verlosser in tijd van benauwdheid,
waarom zoudt Gij zijn als een vreemdeling in het land,
en als een reiziger, *die slechts* inkeert om te vernachten?
9 Waarom zoudt Gij zijn als een versaagd man,
als een held,
die niet kan verlossen?
Gij zijt toch in het midden van ons,
o HEERE,
en wij zijn naar Uwen Naam genoemd:
verlaat ons niet."
10 Alzóó zegt de HEERE van dit volk:
"Zij hebben zoo liefgehad te zwerven,
zij hebben hunne voeten niet bedwongen;
daarom heeft de HEERE geen welgevallen aan hen,
nu zal Hij hunne ongerechtigheid gedenken
en hunne zonden bezoeken."
11 Wijders zeide de HEERE tot mij:
"Bid niet voor dit volk ten goede:
12 ofschoon zij vasten,
Ik zal naar hun geschrei niet hooren,
en ofschoon zij brandoffer en spijsoffer offeren,
Ik zal aan hen geen welgevallen hebben,
maar door het zwaard
en door den honger
en door de pestilentie zal Ik hen verteren."
13 Toen zeide ik:
"Ach Heere HEERE,
zie,
de profeten zeggen hun:
'Gij zult geen zwaard zien
en gij zult geen honger hebben,
maar ik zal u een gewissen vrede geven in deze plaats."
14 En de HEERE zeide tot mij:
"Die profeten profeteeren valsch in Mijnen Naam,
Ik heb hen niet gezonden

- noch hun bevel gegeven,
noch tot hen gesproken:
zij profeteeren ulieden een valsch gezicht,
en waarzegging,
en nietigheid,
en huns harten bedriegerij."
- 15 Daarom zegt de HEERE alzóó:
"Aangaande de profeten,
die in Mijnen Naam profeteeren,
daar Ik hen niet gezonden heb,
en die *evenwel* zeggen:
'Daar zal geen zwaard
noch honger in dit land zijn':
— die profeten zullen door het zwaard
en door den honger verteerd worden.
- 16 En het volk,
tot hetwelk zij profeteeren,
zal op de straten van Jeruzalem weggeworpen zijn
vanwege den honger
en het zwaard,
en daar zal niemand zijn,
die hen begrave,
hen,
hunne vrouwen
en hunne zonen
en hunne dochteren:
alzóó zal Ik hunne boosheid over hen uitstorten.
- 17 Daarom zult gij dit woord tot hen zeggen:
'Mijne oogten zullen van tranen nederdalen nacht en dag,
en niet ophouden;
want de jonkvrouw der dochter mijns volks is gebroken
met eene groote breuke,
eene plage, die zeer smartelijk is.
- 18 Zoo Ik uitga in het veld,
zie,
daar de verslagenen van het zwaard;
en zoo ik in de stad kome,
zie
daar de kranken van de honger.
Ja,
zoowel de Profeten
als de Priesters loopen òm in het land
en weten niets."
- 19 "Hebt Gij dan Juda ganschelijk verworpen,
heeft Uwe ziel eene walging van Sion?
Waarom hebt Gij ons geslagen,
dat er geen genezing voor ons is?
Men wacht naar vrede,
maar daar is niets goeds,
en naar tijd van genezing,
maar zie,
er is verschrikking.
- 20 HEERE,
wij kennen onze goddeloosheid
en onzer vaderen ongerechtigheid,
want wij hebben tegen U gezondigd.
- 21 Versmaad *ons* niet,

om Uws Naams wil;
werp den troon Uwer heerlijkheid niet neder;
gedenk,
vernietig niet Uw verbond met ons.
22 Zijn er onder de ijdelheden der heidenen,
die doen regenen,
of kan de hemel druppelen geven?
Zijt Gij die niet,
o HEERE onze God?
Daarom zullen wij op U wachten,
want Gij doet alle die dingen."

15

God en de profeet:

1 Maar de HEERE zeide tot mij:
"Al stond Mozes
en Samuël voor Mijn aangezicht,
zoo zoude *toch* Mijne ziel tot dit volk niet wezen:
drijf hen weg van Mijn aangezicht,
en laat hen uitgaan.
2 En het zal geschieden,
wanneer zij tot u zullen zeggen:
'Waarheden zullen wij uitgaan?'
dat gij tot hen zult zeggen:
'Zóó zegt de HEERE:
"Wie ten dood, ten dode;
en wie ten zwaard, ten zwaarde;
en wie ten honger, ten honger;
en wie ter gevangenis, ter gevangenis."
3 Want Ik zal bezoeking over hen doen *met* vier geslachten,"
spreekt de HEERE:
"met het zwaard om te dooden,
en met de honden om te slepen,
en met het gevogelte des hemels
en met het gedierte der aarde om op te eten
en te verderven;
4 en Ik zal hen overgeven tot eene beroering
aan alle koninkrijken der aarde,
vanwege Manasse,
zoon van Jehizkía,
koning van Juda,
om hetgeen hij te Jeruzalem gedaan heeft.
5 Want wie zoude u verschoonen,
o Jeruzalem,
of wie zoude medelijden met u hebben,
of wie zoude aftreden om u naar vrede te vragen?
6 Gij hebt Mij verlaten,"
spreekt de HEERE,
"gij zijt achterwaarts gegaan:
daarom zal Ik Mijne hand tegen u uitstrekken
en u verderven;
Ik ben des berouwens moede geworden.
7 En Ik zal hen wannen met eene wan
in de poorten des lands;
Ik heb Mijn volk van kinderen beroofd
en verdaan;
zij zijn van hunne wegen niet wedergekeerd.

- 8 Hunne weduwen zijn Mij meerder geworden dan zand der zeeën;
Ik heb hun over de moeder doen komen eenen jongeling,
eenen verwoester op den middag;
Ik heb *hem* haastiglijk haar doen overvallen,
de stad met verschrikkingen.
- 9 Zij, die zeven baarde, is zwak geworden,
zij heeft haar ziel uitgeblazen,
hare zon is ondergegaan, als het nog dag was,
zij is beschaamd en schaamrood geworden
en hunlieder overblijfsel zal Ik ten zwaarde overgeven
voor het aangezicht hunner vijanden,"
spreekt de HEERE.
- 10 Wee mij, mijne moeder, dat gij mij gebaard hebt,
eenen man van twist
en eenen man van krakeel den ganschen lande!
Ik heb *hun* niet op woeker gegeven,
ook hebben zij mij niet op woeker gegeven,
nochtans vloekt mij ieder van hen.
- 11 De HEERE zeide:
"Zoo niet uw overblijfsel ten goede zal zijn!
Zoo Ik niet, in tijd des kwaads
en in tijd der benauwdheid,
bij den vijand voor u tusschenkome!
- 12 Zal ook *eenig* ijzer het ijzer van het Noorden of koper verbreken?
13 Ik zal uw vermogen en uwe schatten tot eenen roof geven,
zonder prijs;
en dat om alle uwe zonden,
en in alle uwe landpalen.
- 14 En Ik zal *u* overvoeren met uwe vijanden,
in een land, *dat* gij niet kent;
want een vuur is aangestoken in Mijnen toorn,
het zal over u branden."
- 15 O HEERE, Gij weet *het*,
gedenk mijner
en bezoek mij,
en wreek mij van mijne vervolgers;
neem mij niet weg in Uwe lankmoedigheid over hen;
weet,
dat ik om Uwentwil versmaadheid draag.
- 16 *Als* Uwe woorden gevonden zijn,
zoo heb ik ze opgegeten,
en Uw Woord is mij geweest tot vreugde
en tot blijdschap mijns harten;
want ik ben naar Uwen Naam genoemd,
o HEERE God der heirscharen.
- 17 Ik heb in den raad der bespotters niet gezeten,
noch ben van vreugde opgesprongen;
vanwege Uwe hand heb ik alléén gezeten,
want Gij hebt mij *met* gramschap vervuld.
- 18 Waarom is mijne pijn steeds durende,
en mijne plage, smartelijk?
Zij weigert geheeld te worden;
zoudt Gij mij ganschelijk zijn als een leugenachtige,
als wateren, *die* niet bestendig zijn?
- 19 Daarom zegt de HEERE alzóó:
"Zoo gij zult wederkeeren,
zoo zal Ik u doen wederkeeren;
gij zult voor Mijn aangezicht staan;

- en zoo gij het kostelijke van het snoode uittrekt,
zult gij als Mijn mond zijn:
laat hen tot u wederkeeren,
maar gij zult tot hen niet wederkeeren.
- 20 Want Ik heb u tegen dit volk gesteld
tot een koperen vasten muur;
zij zullen wel tegen u strijden,
maar u niet overmogen;
want Ik ben met u,
om u te behouden
en om u uit te rukken,"
spreekt de HEERE;
- 21 "ja, Ik zal u rukken uit de hand der boozen,
en Ik zal u verlossen uit de handpalm der tyrannen."

16

Ten ondergang overgegeven:

- 1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 "Gij zult u geene vrouw nemen,
en gij zult geen zonen
noch dochteren hebben in deze plaats;
- 3 want zóó zegt de HEERE van de zonen
en van de dochteren, die in deze plaats geboren worden,
daartoe van hunne moeders, die hen baren,
en van hunne vaders, die hen gewinnen in dit land:
- 4 Zij zullen pijnlijke dooden sterven,
zij zullen niet beklaagd
noch begraven worden,
zij zullen tot mest op den aardbodem zijn,
en zij zullen door het zwaard
en door de honger verteerd worden,
en hunne doode lichamen zullen het gevogelte des hemels
en het gedierte der aarde tot spijs zijn."
- 5 Want zóó zegt de HEERE:
"Ga niet in het huis desgenen,
die eenen rouwmaaltijd houdt,
en ga niet henen om te rouwklagen,
en heb geen medelijden met hen;
want Ik heb van dit volk
(spreekt de HEERE)
weggenomen Mijnen vrede,
goedertierenheid
en barmhartigheden;
- 6 zoodat grooten en kleinen in dit land zullen sterven,
zij zullen niet begraven worden;
en men zal hen niet beklagen,
noch zichzelf insnijden
noch kaal maken om hunnentwil.
- 7 Ook zal men hun niets uitdeelen over den rouw,
om iemand te troosten over eenen doode,
noch hun te drinken geven uit den troostbeker
over iemands vader
of over iemands moeder.
- 8 Ga ook niet in een huis des maaltijds,
om bij hen te zitten,
om te eten

- en te drinken."
- 9 Want zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
"Zie,
Ik zal van deze plaats voor ulieder oogen
en in ulieder dagen,
doen ophouden de stem der vreugde,
en de stem der blijdschap,
de stem des bruidegoms
en de stem der bruid.
- 10 En het zal geschieden,
als gij dit volk alle deze woorden zult aanzeggen,
en zij tot u zeggen:
'Waarom spreekt de HEERE al dit groote kwaad over ons,
en welke is onze misdaad
en welke is onze zonde,
die wij tegen den HEERE onzen God gezondigd hebben'
— dat gij tot hen zult zeggen:
- 11 'Omdat uwe vaders Mij verlaten hebben,'
spreekt de HEERE,
'en hebben andere goden nagewandeld,
en die gediend
en zich voor die nedergebogen,
maar Mij verlaten
en Mijne wet niet gehouden hebben,
12 en gijlieden erger gedaan hebt dan uwe vaderen;
want zie,
gijlieden wandelt een iegelijk naar zijns boozen harten goeddunken,
om naar Mij niet te hooren:
13 daarom zal Ik ulieden uit dit land werpen in een land,
dat gij niet gekend hebt,
gij noch uwe vaders;
en aldaar zult gij andere goden dienen,
dag en nacht,
omdat Ik u geene genade zal geven.'
- 14 Daarom,
zie,
de dagen komen,
spreekt de HEERE,
dat er niet meer zal gezegd worden:
'Zoo waarachtig als de HEERE leeft,
Die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd,'
15 maar:
'Zoo waarachtig als de HEERE leeft,
Die de kinderen Israëls heeft opgevoerd uit het land van het Noorden,
en uit alle de landen waarhenen Hij hen gedreven had:
want Ik zal hen wederbrengen in hun land,
dat Ik hunnen vaderen gegeven heb.'
- 16 Zie,
Ik zal zenden tot vele visschers,
spreekt de HEERE,
die zullen hen visschen;
en daarna zal Ik zenden tot vele jagers,
die zullen hen jagen van op allen berg
en van op allen heuvel,
ja, uit de kloven der steenrotsen.
- 17 Want Mijne oogen zijn op alle hunne wegen;
zij zijn voor Mijn aangezicht niet verborgen,

- 18 noch hunne ongerechtigheid verholen van voor Mijne oogen.
Dies zal Ik eerst hunne ongerechtigheid
en hunne zonde dubbel vergelden,
omdat zij Mijn land ontheiligd hebben;
zij hebben Mijne erfenis met de doode lichamen hunne verfoeiselen
en hunner gruwelen vervuld."
- 19 O HEERE, Gij zijt mijne sterkte
en mijne sterkheid,
en mijne toevlucht ten dage der benauwdheid;
tot U zullen de heidenen komen van de einden der aarde,
en zeggen:
"Immers hebben onze vaders erfelijk leugen bezeten
en ijdelheid,
waarin toch niets was,
dat nut deed.
- 20 Zal een mensch zich goden maken?
Zij zijn toch geen goden."
- 21 Daarom zie,
Ik zal hun bekend maken ditmaal,
Ik zal hun bekend maken Mijne hand
en Mijne macht,
en zij zullen weten,
dat Mijn Naam is HEERE.

17

Geen versooning meer:

- 1 De zonde van Juda is ingeschreven met een ijzeren griffel,
met de punt eens diamants,
gegraven in de tafel van hunlieder hart
en aan de hoornen uwer altaren;
- 2 gelijk hunne kinderen hunner altaren gedenken
en hunner bosschen,
bij het groen geboomte,
op de hooge heuvelen.
- 3 Ik zal Mijnen berg met het veld,
uw vermogen
en alle uwe schatten ten roof geven,
mitsgaders uwe hoogten,
om de zonde in alle uwe landpalen.
- 4 Alzoo zult gij aflaten (en dat om uzelf) van uwe erfenis,
die Ik u gegeven heb,
en Ik zal u uwe vijanden doen dienen in een land,
dat gij niet kent:
want gijlieden hebt een vuur aangestoken in Mijnen toorn,
tot in eeuwigheid zal het branden."
- 5 Zóó zegt de HEERE:
"Vervloekt is de man,
die op eenen mensch vertrouwt,
en vleesch *tot* zijnen arm stelt,
en wiens hart van den HEERE afwijkt;
- 6 want hij zal zijn als de heide in de wildernis,
die het niet gevoelt,
wanneer het goede komt,
maar blijft *in* dorre plaatsen in de woestijn,
in zout en onbewoond land.
- 7 Gezegend *daarentegen* is de man,
die op den HEERE vertrouwt,

- 8 en wiens vertrouwen de HEERE is;
want hij zal zijn als een boom,
die aan het water geplant is,
en zijne wortelen uitschiet aan eene rivier,
en gevoelt het niet,
wanneer er eene hitte komt,
maar zijn loof blijft groen,
en in een jaar van droogte zorgt hij niet
en houdt niet op van vrucht te dragen.
- 9 Arglistig is het hart,
meer dan enig ding,
ja, doodelijk is het,
wie zal het kennen?
- 10 Ik de HEERE doorgrondt het hart
en proef de nieren,
en dat om een iegelijk te geven naar zijne wegen,
naar den vrucht zijner handelingen.
- 11 *Gelijk* een veldhoen *eieren* vergadert,
maar broedt ze niet uit,
alzó is hij, die rijkdom vergadert,
doch niet met recht:
in de helft zijner dagen zal hij dien moeten verlaten,
en in zijn laatste een dwaas zijn."
- 12 Een troon der heerlijkheid,
eene hoogheid van den eerste aan,
is de plaats onzes heiligdoms.
- 13 O HEERE,
Israëls verwachting,
allen, die U verlaten, zullen beschaamd worden,
en die van mij afwijken, zullen in de aarde geschreven worden;
want zij verlaten den HEERE, de Springader des levenden waters.
- 14 Genees mij HEERE,
zoo zal ik genezen worden;
behoud mij,
zoo zal ik behouden worden,
want Gij zijt mijn lof.
- 15 Zie,
zij zeggen tot mij:
"Waar is het Woord des HEEREN?
Laat het nu komen."
- 16 Ik heb toch niet aangedrongen meer dan eenen herder achter U *betaamde*,
ook heb ik den doodelijken dag niet begeerd,
Gij weet *het*;
wat uit mijne lippen is gegaan,
is voor Uw aangezicht geweest.
- 17 Wees Gij mij niet tot eene verschrikking;
Gij zijt mijne toevlucht ten dage des kwaads.
- 18 Laat mijne vervolgers beschaamd worden,
maar laat mij niet beschaamd worden:
laat hen verschrikt worden,
maar laat mij niet verschrikt worden;
breng over hen den dag des kwaads,
en verbreek hen met eene dubbele verbreking.

De waarneming van den Sabbat:

- 19 Alzó heeft de HEERE tot mij gezegd:
"Ga henen
en sta in de poorten der kinderen des volks,

door dewelke de koningen van Juda ingaan
 en door dewelke zij uitgaan,
 ja, in alle poorten van Jeruzalem;
 20 en zeg tot hen:
 'Hoort des HEEREN Woord,
 gij koningen van Juda,
 en gansch Juda,
 en alle inwoners van Jeruzalem,
 die door deze poorten ingaan:
 21 zóó zegt de HEERE:
 "Wacht u op uwe zielen
 en draagt geen last op den sabbatdag,
 en brengt *niet* in door de poorten van Jeruzalem;
 22 ook zult gijlieden geenen last uitvoeren uit uwe huizen op den sabbatdag,
 noch eenig werk doen;
 maar gij zult den sabbatdag heiligen,
 gelijk als Ik uwen vaderen geboden heb;
 23 maar zij hebben niet gehoord
 noch hun oor geneigd,
 maar zij hebben hunnen nek verhard om niet te hooren
 en om de tucht niet aan te nemen.
 24 Het zal dan geschieden,
 indien gij vlijtig naar Mij zult hooren,"
 spreekt de HEERE,
 "dat gij geenen last door de poorten dezer stad op den sabbatdag inbrengt,
 en gij den sabbatdag heiligt,
 dat gij geen werk daarop doet:
 25 zoo zullen door de poorten dezer stad ingaan
 koningen en vorsten,
 zittende op den troon Davids,
 rijdende op wagens en op paarden,
 zij en hunne vorsten,
 de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem;
 en deze stad zal bewoond worden in eeuwigheid.
 26 En zij zullen komen uit de steden van Juda
 en uit de plaatsen rondom Jeruzalem
 en uit het land Benjamins,
 en uit de laagte en van het gebergte,
 en van het Zuiden,
 aanbren­gende brandoffer
 en slachtoffer
 en spijsoffer
 en wierook,
 en aanbren­gende loffer ten huize des HEEREN.
 27 Maar indien gij naar Mij niet zult hooren om den sabbatdag te heiligen,
 en om geenen last te dragen,
 als hij op den sabbatdag door de poorten van Jeruzalem ingaat:
 zoo zal Ik een vuur in hare poorten aansteken,
 dat de paleizen van Jeruzalem zal verteren
 en niet worden uitgebluscht."

18

Het teeken van den pottenbakker:

1 Het woord,
 dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
 zeggende:
 2 "Maak u op

en ga af *in* des pottenbakkers huis,
en aldaar zal Ik u Mijne woorden doen hooren."
3 Zoo ging ik af *in* des pottenbakkers huis,
en zie,
hij maakte een werk op de schijven;
4 en het vat,
dat hij maakte,
werd verdorven als leem,
in de hand des pottenbakkers;
toen maakte hij daarvan weder een ander vat,
gelijk als het recht was in de oogen des pottenbakkers te maken.
5 Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende:
6 "Zal Ik ulieden niet kunnen doen gelijk deze pottenbakker,
o huis Israëls?"
spreekt de HEERE:
"zie,
gelijk leem in de hand des pottenbakkers,
alzóó zijt gijlieden in mijne hand,
o huis Israëls.
7 *In* een oogenblik zal Ik spreken
over een volk
en over een koninkrijk,
dat Ik het zal uitrukken
en afbreken
en verdoen;
8 maar *indien* dat volk,
over hetwelk Ik *zulks* gesproken heb,
zich van zijne boosheid bekeert,
zoo zal Ik berouw hebben over het kwaad,
dat Ik hetzelve gedacht te doen.
9 Ook zal Ik *in* een oogenblik spreken over een volk
en over een koninkrijk,
dat Ik het zal bouwen en planten;
10 maar *indien* het doet dat kwaad is in Mijne oogen,
dat het naar Mijne stem niet hoort,
zoo zal Ik berouw hebben over het goede,
met hetwelk Ik gezegd had hetzelve te zullen weldoen."
11 Nu dan,
spreekt nu tot de mannen van Juda
en tot de inwoners van Jeruzalem,
zeggende:
"Zóó zegt de HEERE:
"Zie,
Ik formeer een kwaad tegen ulieden,
en denk tegen ulieden eene gedachte;
zoo bekeert u nu een iegelijk van zijnen boozen weg,
en maakt uwe wegen en uwe handelingen goed."
12 Doch zij zeggen:
"Het is buiten hope,
maar wij zullen naar onze gedachten wandelen,
en wij zullen doen een iegelijk het goeddunken zijns boozen harten."
13 Daarom,
zóó zegt de HEERE:
"Vraagt nu onder de heidenen:
wie heeft alzulks gehoord?
De jonkvrouw Israëls doet eene zeer afschuwelijke zaak.
14 Zal men ook om eenen rotssteen des velds verlaten de sneeuw Libanons?"

- Zullen ook de vreemde, koude, vlietende wateren verlaten worden?
- 15 Nochtans heeft Mijn volk Mij vergeten,
zij rooken der ijdelheid;
want zij hebben ze doen aanstooten op hunne wegen,
op de oude paden,
opdat zij mochten wandelen in stegen van eenen weg,
die niet opgehoogd is,
- 16 om hun land te stellen tot eene ontzetting,
tot eeuwige aanfluitingen;
al wie daar voorbijgaat,
zal zich ontzetten
en met zijn hoofd schudden:
- 17 als een oostenwind zal Ik hen verstrooien voor het aangezicht des vijands,
Ik zal hun den nek en niet het aangezicht laten zien ten dage huns verderfs."

Jeremia belaagd:

- 18 Toen zeiden zij:
"Komt aan,
laat ons gedachten tegen Jeremia denken;
want de wet zal niet vergaan van den Priester,
noch den raad van den wijze,
noch het woord van den Profeet;
komt aan,
en laat ons hem slaan met de tong,
en laat ons niet luisteren naar eenige zijner woorden."
- 19 HEERE,
luister naar mij
en hoor naar de stem mijner twisters.
- 20 Zal dan kwaad voor goed vergolden worden?
want zij hebben mijne ziele eenen kuil gegraven;
gedenk,
dat ik voor Uw aangezicht gestaan heb om goed voor hen te spreken,
om Uwe grimmigheid van hen af te wenden.
- 21 Daarom geef hunne zonen den honger over,
en doe hen wegvloeien door het geweld des zwaards,
en laat hunne vrouwen van kinderen beroofd en weduwen worden,
en laat hunne mannen door den dood omgebracht
en hunne jongelingen met het zwaard geslagen worden in den strijd.
- 22 Laat er een geschrei uit hunne huizen gehoord worden,
wanneer Gij haastiglijk eene bende over hen zult brengen,
dewijl zij eenen kuil gegraven hebben om mij te vangen,
en strikken verborgen voor mijne voeten.
- 23 Doch Gij, HEERE, weet al hunnen raad tegen mij ten doode;
maak geene verzoening over hunne ongerechtigheid,
en delg hunne zonde niet uit van voor Uw aangezicht;
maar laat ze nedergeveld worden voor Uw aangezicht;
handel *alzóó* met hen ten tijde Uws toorns.

19

De kruik gebroken:

- 1 Zóó zegt de HEERE:
"Ga henen
en koop een pottenbakkerskruik,
en *neem tot u* van de oudsten des volks
en van de oudsten der Priesters;
- 2 en ga uit naar het dal des zoons Hinnoms,
dat *vóór* de deur der Zonnepoort is,

en roep aldaar uit de woorden,
die Ik tot u spreken zal,
3 en zeg:
'Hoor des HEEREN woord,
gij koningen van Juda
en inwoners van Jeruzalem:
alzóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
"Zie:
Ik zal een kwaad brengen over deze plaats,
van hetwelk een ieder, die het hoort, zijne ooren klinken zullen;
4 omdat zij Mij verlaten,
en deze plaats vervreemd
en anderen goden daarin gerookt hebben,
die zij niet gekend hebben,
zij noch hunne vaders,
noch de koningen van Juda,
en hebben deze plaats vervuld met het bloed der onschuldigen;
5 want zij hebben de hoogten Baäls gebouwd,
om hunne zonen met vuur te verbranden,
den Baäl tot brandofferen;
hetwelk Ik niet geboden
noch gesproken heb,
noch in Mijn hart is opgekomen.
6 Daarom zie,
de dagen komen,"
spreekt de HEERE,
"dat deze plaats niet meer zal genoemd worden het Tofeth
of dal van den zoon Hinnoms,
maar Moord-dal;
7 want Ik zal den raad van Juda en Jeruzalem
in deze plaats verijdelen,
en zal hen voor het aangezicht hunner vijanden
doen vallen door het zwaard
en door de hand dergenen, die hunne ziel zoeken,
en Ik zal hunne doode lichamen het gevogelte des hemels
en het gedierte der aarde tot spijsje geven.
8 En Ik zal deze stad zetten tot eene ontzetting
en tot eene aanfluiting;
al wie voorbij haar gaat,
zal zich ontzetten
en fluiten over alle hare plagen.
9 En Ik zal hunlieden het vleesch hunner zonen
en het vleesch hunner dochteren doen eten,
en zij zullen eten een iegelijk het vleesch zijns naasten,
in de belegering
en in de benauwing,
waarmede hen hunne vijanden
en die hunne ziel zoeken benauwen zullen.""
10 Dan zult gij de kruik verbreken voor de oogen der mannen,
die met u gegaan zijn,
11 en zult tot hen zeggen:
"Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
'Alzóó zal Ik dit volk en deze stad verbreken,
gelijk als men een pottenbakkersvat verbreekt,
dat niet weder geheeld kan worden;
en zij zullen hen in Tofeth begraven,
omdat er geene *andere* plaats zal zijn om te begraven.

- 12 Zóó zal Ik aan deze plaats doen,'
spreekt de HEERE,
'en aan hare inwoners,
en dat,
om deze stad te stellen als een Tofeth.
- 13 En de huizen van Jeruzalem
en de huizen der koningen van Juda zullen,
gelijk de plaatsen van Tofeth,
onrein worden,
met alle de huizen,
op welker daken zij al het heir des hemels gerookt
en vreemden goden drankofferen geofferd hebben."

Jeremia in de gevangenis:

- 14 Toen nu Jeremia van Tofeth kwam,
waarhenen hem de HEERE gezonden had om te profeteeren,
stond hij in den voorhof van des HEEREN huis,
en zeide tot al het volk:
- 15 "Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
'Zie,
Ik zal over deze stad,
en over alle hare steden,
al het kwaad brengen,
dat Ik over haar gesproken heb,
omdat zij hunnen nek verhard hebben
om Mijne woorden niet te hooren."

20

- 1 Als Pashur,
de zoon van Immer,
de Priester,
(deze nu was bestelde voorganger in het huis des HEEREN),
Jeremia hoorde,
deze woorden profeteerende,
- 2 zoo sloeg Pashur den Profeet Jeremia,
en hij stelde hem in de gevangenis,
welke is in de bovenste poort Benjamins,
die aan het huis des HEEREN is.
- 3 Maar het geschiedde des anderen daags,
dat Pashur Jeremia uit de gevangenis voortbracht:
toen zeide Jeremia tot hem:
"De HEERE noemt uwen naam niet Pashur,
maar Magor-missabib;
- 4 want zóó zegt de HEERE:
'Zie, Ik stel u tot eenen schrik voor uzelf
en voor alle uwe liefhebbers;
die zullen vallen door het zwaard hunner vijanden,
dat het uwe oogen aanzien;
en Ik zal gansch Juda geven in de hand des konings van Babel,
die hen naar Babel gevankelijk zal wegvoeren,
en slaan hen met het zwaard.
- 5 Ook zal Ik geven al het vermogen dezer stad,
en al haren arbeid,
en al hare kostelijkheid,
en alle schatten der koningen van Juda,
en Ik zal ze geven in de hand hunner vijanden:

die zullen ze rooven,
zullen ze nemen
en zullen ze brengen naar Babel.
6 En gij Pashur,
en alle inwoners van uw huis,
gijlieden zult gaan in de gevangenis;
en gij zult te Babel komen,
en aldaar sterven
en aldaar begraven worden,
gij
en alle uwe vrienden,
denwelken gij valschelijk geprofeteerd hebt."

Jeremia's zielestrijd:

7 HEERE,
Gij hebt mij overreed
en Ik ben overreed geworden,
Gij zijt mij te sterk geweest
en hebt overmocht;
ik ben den ganschen dag tot een belachen,
een ieder van hen bespot mij;
8 want sinds dat ik spreek,
roep ik uit,
ik roep geweld en versterking,
omdat mij des HEEREN Woord den ganschen dag tot smaad en tot schimp is.
9 Dies zeide ik:
"Ik zal Zijner niet gedenken,
en niet meer in Zijnen Naam spreken";
maar het werd in mijn hart als een brandend vuur,
besloten in mijne beenderen;
en ik vermoede mij om te verdragen,
maar kon niet.
10 Want ik heb gehoord de naspraak van velen,
van Magor-missabib, zeggende:
"Geef *ons* te kennen,
en wij zullen het te kennen geven";
alle mijne vredegenooten geven acht op mijn hinken, *zij zeggen:*
"Misschien zal hij overreed worden,
dan zullen wij hem overmogen
en onze wraak van hem nemen."
11 Maar de HEERE is met mij als een verschrikkelijke held,
daarom zullen mijne vervolgers struikelen
en niets vermogen;
zij zijn zeer beschaamd geworden,
omdat zij niet verstandiglijk gehandeld hebben:
het zal eene eeuwige schande zijn,
zij zal niet vergeten worden.
12 Gij dan, o HEERE der heirscharen,
Die den rechtvaardige proeft,
Die de nieren en het harte ziet,
laat mij Uwe wrake van hen zien,
want Ik heb U mijne twistzaak ontdekt.
13 Zingt den HEERE,
prijst den HEERE;
want Hij heeft de ziel des nooddriftigen uit de hand der boosdoeners verlost.
14 Vervloek zij de dag, op welken ik geboren ben,
de dag, op welken mijne moeder mij gebaard heeft zij niet gezegend.
15 Vervloekt zij de man, die mijnen vader geboodschapt heeft,

- zeggende:
"U is een jonge zoon geboren",
verblijdende hem grootelijks.
- 16 Ja, die man zij als de steden,
die de HEERE heeft omgekeerd,
en het heeft Hem niet berouwd;
en hij hoore in den morgenstond een geroep,
en op den middagtijd een geschrei;
- 17 dat hij mij niet gedood heeft van de baarmoeder af,
of mijne moeder mijn graf geweest is,
of hare baarmoeder *als van eene*, die eeuwiglijk zwanger is.
- 18 Waarom ben ik toch uit de baarmoeder voortgekomen
om moeite en droefenis te zien,
en dat mijne dagen in beschaamdheid vergaan?

21

Zedekia's gezantschap bij Jeremia:

- 1 Het woord,
dat van den HEERE geschied is tot Jeremia,
als de koning Zedekía tot hem zond
Pashur, den zoon van Malkía,
en Zefanja, den zoon van Maäseja, den Priester,
zeggende:
- 2 "Vraag toch den HEERE voor ons,
want Nebukadrezar,
de koning van Babel,
strijdt tegen ons:
misschien zal de HEERE met ons doen naar alle Zijne wonderen,
dat Hij van ons optrekke."
- 3 Toen zeide Jeremia tot hen:
"Zóó zult gijlieden tot Zedekía zeggen:
- 4 "Zóó zegt de HEERE de God Israëls:
"Zie,
Ik zal de krijgswapenen omwenden,
die in ulieder hand zijn,
met welke gij strijdt tegen den koning van Babel
en tegen de Chaldeën,
die u belegeren van buiten aan den muur;
en Ik zal ze verzamelen in het midden van deze stad.
- 5 En Ik Zelf zal tegen ulieden strijden
met eene uitgestrekte hand
en met eenen sterken arm,
ja,
met toorn,
en met grimmigheid,
en met groote verbolgenheid.
- 6 En Ik zal de inwoners dezer stad slaan,
zoowel de menschen
als de beesten;
door eene groote pestilentie zullen zij sterven.
- 7 En daarna,"
spreekt de HEERE,
"zal Ik Zedekía,
den koning van Juda,
en zijne knechten
en het volk,
en die in deze stad overgebleven zijn van de pestilentie,

- van het zwaard
en van den honger,
geven in de hand van Nebukadrezar,
den koning van Babel,
en in de hand hunner vijanden
en in de hand dergenen,
die hunne ziel zoeken;
en hij zal hen slaan met de scherpste des zwaards,
hij zal hen niet sparen
noch verschoonen
noch zich ontfermen.""
- 8 En tot dit volk zult gij zeggen:
"Zóó zegt de HEERE:
'Zie,
Ik stel voor ulieder aangezicht
den weg des levens
en den weg des doods:
9 die in deze stad blijft,
zal sterven door het zwaard
of door den honger
of door de pestilentie;
maar die er uitgaat
en afvalt tot de Chaldeën,
die ulieden belegeren,
die zal leven,
en zijne ziel zal hem tot een buit zijn.
- 10 Want Ik heb Mijn aangezicht tegen deze stad gesteld
ten kwade
en niet ten goede,
spreekt de HEERE!
zij zal gegeven worden in de hand des konings van Babel,
en hij zal ze met vuur verbranden."

Jeremia's woord over het koningshuis:

- 11 En aangaande het huis des konings van Juda,
hoort des HEEREN Woord:
- 12 "O huis Davids,
zóó zegt de HEERE:
'Richt des morgens recht,
en verlost den beroofde uit de hand des verdrukkers;
opdat Mijne gramschap niet uitvare als een vuur,
en brande,
dat niemand blusschen kan,
vanwege de boosheid uwer handelingen.
- 13 Zie, Ik *wil* aan u,
gij inwoneres des dals,
gij rots der vlakke,
spreekt de HEERE,
gijlieden die zegt:
"Wie zoude tegen ons afkomen,
of wie zoude komen in onze woningen?"
- 14 En Ik zal over ulieden bezoeking doen
naar de vrucht uwer handelingen,
spreekt de HEERE;
en Ik zal een vuur aansteken in haar woud,
dat zal verteren al wat rondom haar is."

- 1 Alzóó zegt de HEERE:
"Ga af *in* het huis des konings van Juda,
en spreek aldaar dit woord,
- 2 en zeg:
'Hoor het woord des HEEREN,
gij koning van Juda,
gij die zit op Davids troon,
gij
en uwe knechten
en uw volk,
die door deze poorten ingaan:
- 3 zóó zegt de HEERE:
"Doet recht en gerechtigheid,
en redt den beroofde uit de hand des verdrukkers,
en onderdrukt den vreemdeling niet,
den wees
noch den weduwe,
doet geen geweld
en vergiet geen onschuldig bloed in deze plaats.
- 4 Want indien gijlieden deze zaak ernstiglijk zult doen,
zoo zullen door de poorten van dit huis koningen ingaan,
zittende op Davids troon,
rijdende op wagens en op paarden,
hij
en zijne knechten
en zijn volk.
- 5 Indien gij daarentegen deze woorden niet zult hooren,
zoo heb Ik bij Mij gezworen,"
spreekt de HEERE,
"dat dit huis tot eene woestheid worden zal."
- 6 Want alzóó zegt de HEERE tot het huis des konings van Juda:
"Gij zijt mij een Gilead,
eene hoogte Libanons;
maar zoo ik u niet zette *als* eene woestijn
en onbewoonde steden!
- 7 Want Ik zal verdervers tegen u heiligen,
elk met zijn gereedschap;
die zullen uwe uitgelezene cederen omhouwen
en in het vuur werpen.
- 8 Dan zullen vele heidenen voorbij deze stad gaan,
en zullen zeggen een ieder tot zijnen naaste:
'Waarom heeft de HEERE alzóó gedaan aan deze groote stad?'
- 9 En zij zullen zeggen:
'Omdat zij het verbond des HEEREN huns Gods hebben verlaten,
en hebben zich voor andere goden nedergebogen
en die gediend.'"

Het woord over Sallum:

- 10 Weent niet over den doode
en beklaagt hem niet;
weent vrij over dien,
die weggegaan is,
want hij zal nimmermeer wederkomen,
dat hij het land zijner geboorte zie.
- 11 Want zóó zegt de HEERE van Sallum,
den zoon van Josía,
koning van Juda,
die in de plaats van zijnen vader Josía regeerde,

die uit deze plaats is uitgegaan:
"Hij zal daar nimmermeer weder komen,
12 maar in de plaats,
waarhenen zij hem gevankelijk hebben weggevoerd,
zal hij sterven,
en dit land zal hij niet meer zien."

Het woord over Jojakim:

13 Wee dien,
die zijn huis bouwt met ongerechtigheid,
en zijne opperzalen met onrecht;
die zijns naasten dienst om niet gebruikt,
en geeft hem zijn arbeidsloon niet;
14 die daar zegt:
"Ik zal mij een zeer hoog huis bouwen,
en doorluchtige opperzalen;
en hij houwt zich vensteren uit,
en het is bedekt met ceder
en aangestreeken met menie.
15 Zoudt gij regeeren,
omdat gij u mengt met den ceder?
Heeft niet uw vader gegeten en gedronken,
en recht en gerechtigheid gedaan,
en het ging hem toen wèl?
16 Hij heeft de rechtzaak des ellendigen
en nooddruftigen gericht,
toen ging het *hem* wèl;
is dat niet Mij te kennen?"
spreekt de HEERE.
17 "Maar uwe oogen en uw hart zijn niet dan op uw gierigheid,
en op onschuldig bloed, om dat te vergieten,
en op verdrukking en overlast, om *die* te doen."
18 Daarom zegt de HEERE alzóó van Jojakim,
zoon van Josía,
koning van Juda:
"Zij zullen hem niet beklagen:
'Och mijn broeder', of
'Och zuster';
zij zullen hem niet beklagen:
'Och heer', of
'Och zijne majesteit':
19 met eene ezelsbegravenis zal hij begraven worden,
men zal *hem* slepen
en daarhenen werpen,
verre weg van de poorten Jeruzalems."

Het woord over Jojachin:

20 "Klim op den Libanon
en roep,
en verhef uwe stem op den Basan;
roep ook van de veren;
maar alle uwe liefhebbers zijn verbroken.
21 Ik sprak u aan in uwen grooten voorspoed,
maar gij zeidet:
"Ik zal niet hooren."
Dit is uw weg van uwe jeugd af,
dat gij Mijner stem niet hebt gehoorzaamd.
22 De wind zal alle uwe herders weiden,

en uwe liefhebbers zullen in de gevangenis gaan;
 dan zult gij zekerlijk beschaamd
 en te schande worden vanwege al uwe boosheid.
 23 O gij die nu op den Libanon woont
en in de cederen nestelt,
 hoe begenadigd zult gij zijn als u de smarten zullen aankomen,
 het wee als eener barende *vrouw*.
 24 *Zoo waarachtig als Ik leef,*"
 spreekt de HEERE,
 "ofschoon Chonia,
 de zoon van Jojakim,
 den koning van Juda,
 een zegelring ware aan Mijne rechterhand,
 zoo zal Ik u toch van daar wegrukken,
 25 en Ik zal u geven in de hand dergenen,
 die uwe ziel zoeken
 en in de hand dergenen,
 voor welker aangezicht gij schrikt,
 namelijk in de hand Nebukadrezars,
 des konings van Babel,
 en in de hand der Chaldeën;
 26 en Ik zal u,
 en uwe moeder,
 die u gebaard heeft,
 uitwerpen in een ander land,
 waarin gijlieden niet geboren zijt,
 en daar zult gij sterven;
 27 en in het land,
 naar hetwelk hunne ziele verlangt
 om daar weder te komen,
 daarhenen zullen zij niet wederkomen.
 28 Is dan deze man Chonia een veracht, verstrooid, afgodisch beeld,
 of is hij een vat, waaraan men geen lust heeft?
 Waarom zijn hij
 en zijn zaad uitgeworpen,
 ja, weggeworpen in een land, dat zij niet kennen?"
 29 O land, land, land,
 hoor des HEEREN Woord;
 30 zóó zegt de HEERE:
 "Schrijft dezen man als kinderloos aan,
 als eenen man,
die niet voorspoedig zal zijn in zijne dagen;
 want daar zal niemand van zijn zaad voorspoedig zijn,
 zittende op den troon Davids
 en heerschende meer in Juda.

23

De rechtvaardige Spruit:

1 Wee den herderen,
 die de schapen Mijner weide ombrengen
 en verstrooien,"
 spreekt de HEERE.
 2 Daarom zegt de HEERE de God Israëls alzóó van de herders,
 die Mijn volk weiden:
 "Gijlieden hebt Mijne schapen verstrooid
 en hebt ze verdreven,
 en hebt ze niet bezocht:

zie,
 Ik zal over u bezoeken de boosheid uwer handelingen,"
 spreekt de HEERE,
 3 "en Ik zal het overblijfsel Mijner schapen zelf vergaderen
 uit alle de landen,
 waarhenen Ik ze verdreven heb,
 en Ik zal ze wederbrengen tot hunne kooien,
 en zij zullen vruchtbaar zijn
 en vermenigvuldigen;
 4 en Ik zal herders over hen verwekken,
 die ze weiden zullen,
 en zij zullen niet meer vreezen
 noch verschrikt worden,
 noch gemist worden,"
 spreekt de HEERE.
 5 "Zie,
 de dagen komen,"
 spreekt de HEERE,
 dat Ik David een rechtvaardige SPRUITE zal verwekken,
Die zal Koning zijnde regeeren
 en voorspoedig zijn,
 en recht
 en gerechtigheid doen op aarde;
 6 in Zijne dagen zal Juda verlost worden
 en Israël zeker wonen,
 en dit zal Zijn Naam zijn,
 waarmede men hem zal noemen:
 'DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID.'
 7 Daarom,
 zie,
 de dagen komen,"
 spreekt de HEERE,
 "dat zij niet meer zullen zeggen:
 'Zoo *waarachtig als* de HEERE leeft,
Die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd,'
 8 maar:
 'Zoo *waarachtig als* de HEERE leeft,
Die het zaad van het huis Israëls heeft opgevoerd
 en Die het aangebracht heeft uit het land van het Noorden,
 en uit alle de landen, waarhenen Ik hen gedreven had';
 want zij zullen wonen in hun land.'""

Het woord over de Profeten:

9 Aangaande de Profeten.

Mijn harte wordt in mijn binnenste gebroken,
 alle mijne beenderen bewegen zich,
 ik ben als een dronken man
 en als een man,
 dien de wijn te boven gaat,
 vanwege den HEERE
 en vanwege de woorden Zijner heiligheid.
 10 "Want het land is vol overspelers,
 want het land treurt vanwege den vloek,
 de weiden der woestijn verdorren,
 omdat hun loop boos is
 en hunne macht niet recht.
 11 Want beiden Profeten

- en Priesters zijn huichelaars,
zelfs in Mijn huis vind Ik hunne boosheid,"
spreekt de HEERE.
- 12 "Daarom zal hun weg hun zijn als zeer gladde plaatsen in de donkerheid,
zij zullen aangedreven worden
en daarin vallen;
want Ik zal een kwaad over hen brengen *in* het jaar hunner bezoeking,"
spreekt de HEERE.
- 13 "Ik heb wel ongerijmdheid gezien in de profeten van Samarië,
die door den Baäl profeteerden
en Mijn volk Israël verleidden;
- 14 maar in de profeten van Jeruzalem zie Ik afschuwelijkheid,
zij bedrijven overspel,
en gaan om met valsheid,
en sterken de handen der boosdoeners,
opdat zij zich niet bekeeren een iegelijk van zijne boosheid;
zij allen zijn mij als Sodom,
en hare inwoners als Gomorra."
- 15 Daarom zegt de HEERE der heirscharen van deze profeten alzoo:
"Zie,
Ik zal hen met alsem spijzigen
en met gallewater drinken;
want van Jeruzalems profeten is de huichelarij uitgegaan in het gansche land."
- 16 Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Hoort niet naar de woorden der profeten,
die u profeteeren;
zij maken u ijdel,
zij spreken het gezicht huns harten,
niet uit des HEEREN mond;
- 17 zij zeggen steeds tot degenen,
die Mij lasteren:
'De HEERE heeft het gesproken,
gijlieden zult vrede hebben';
en *tot* al wie naar zijns harten goeddunken wandelt,
zeggen zij:
'Ulieden zal geen kwaad overkomen.'
- 18 Want wie heeft in des HEEREN raad gestaan,
en Zijn woord gezien of gehoord?
Wie heeft Zijn woord aangemerkt en gehoord?
- 19 Zie,
een onweder des HEEREN,
eene grimmigheid is uitgegaan,
ja, een pijnlijk onweder:
het zal blijven op der goddeloozen hoofd.
- 20 Des HEEREN toorn zal zich niet afwenden,
totdat Hij zal hebben gedaan
en totdat Hij zal hebben daargesteld
de gedachten Zijns harten:
in het laatste der dagen zult gij *met* verstand daarop letten.
- 21 Ik heb die profeten niet gezonden,
nochtans hebben zij geloopen,
Ik heb tot hen niet gesproken,
nochtans hebben zij geprofeteerd.
- 22 Maar zoo zij in Mijnen raad hadden gestaan,
zoo zouden zij Mijn volk Mijne woorden hebben doen hooren,
en zouden hen afgekeerd hebben van hunnen boozen weg
en van de boosheid hunner handelingen.
- 23 Ben Ik een God van nabij,"

- spreekt de HEERE,
"en niet een God van verre?"
- 24 Zoude zich iemand in verborgene plaatsen kunnen verbergen,
dat Ik hem niet zoude zien?"
spreekt de HEERE;
"vervul Ik niet den hemel en de aarde,".
spreekt de HEERE.
- 25 "Ik heb gehoord wat de profeten zeggen,
die in Mijnen Naam leugen profeteeren,
zeggende:
'Ik heb gedroomd,
ik heb gedroomd.'
- 26 Hoe lang?
Is er dan *een droom* in het hart der profeten,
die leugen profeteeren?
Ja, het zijn profeten van huns harten bedriegerij,
27 die daar denken om Mijn volk Mijnen Naam te doen vergeten door hunne droomen,
die zij een ieder zijnen naaste vertellen,
gelijk als hunne vaders Mijnen Naam vergeten hebben door den Baäl.
- 28 De profeet, bij welken een droom is,
die vertelle den droom,
en bij welken Mijn Woord is,
die spreke Mijn Woord waarachtiglijk:
wat heeft het stroo met het koren te doen?"
spreekt de HEERE.
- 29 "Is Mijn Woord niet alzóó als een vuur,"
spreekt de HEERE,
"en als een hamer,
die eene steenrots te morzel slaat?"
- 30 Daarom zie,
Ik *wil* aan de profeten,"
spreekt de HEERE,
"die Mijne woorden stelen een ieder van zijnen naaste;
- 31 zie, Ik *wil* aan de profeten,"
spreekt de HEERE,
"die hunne tong nemen
en spreken:
'Hij heeft *het* gesproken';
- 32 zie, Ik *wil* aan degenen,
die valsche droomen profeteeren,
spreekt de HEERE,
en vertellen die,
en verleiden Mijn volk met hunne leugenen
en met hunne lichtvaardigheid:
daar Ik hen niet gezonden
en hun niets bevolen heb,
en zij dit volk gansch geen nut doen,"
spreekt de HEERE.

"Des HEEREN last":

- 33 "Wanneer dit volk,
of een profeet,
of priester u vragen zal,
zeggende:
'Wat is des HEEREN last?'
Zoo zult gij tot hen zeggen:
"Wat last?
Dat Ik ulieden verlaten zal,"

- spreekt de HEERE.'
- 34 En aangaande den profeet,
of den priester,
of het volk,
dat zeggen zal:
'Des HEEREN last':
– 'dat Ik bezoeking zal doen over dien man en over zijn huis'.
- 35 Aldus zult gijlieden zeggen
een iegelijk tot zijnen naaste
en een iegelijk tot zijnen broeder:
'Wat heeft de HEERE geantwoord
en wat heeft de HEERE gesproken?'
- 36 Maar des HEEREN last zult gij niet meer gedenken;
want een iegelijk zal zijn eigen woord een last zijn,
dewijl gij verkeert de woorden des levenden Gods,
des HEEREN der heirscharen, onzes Gods.
- 37 Aldus zult gij zeggen tot den profeet:
'Wat heeft u de HEERE geantwoord
en wat heeft de HEERE gesproken?'
- 38 Maar dewijl gij zegt:
'Des HEEREN last',
daarom zóó zegt de HEERE:
'Omdat gij dit woord zegt:
"Des HEEREN last,"
daar Ik tot u gezonden heb,
zeggende:
"Gij zult niet zeggen:
'Des HEEREN last",
– daarom zie,
- 39 Ik zal u ook ganschelijk vergeten,
en u,
mitsgaders de stad,
die Ik u en uwen vaderen gegeven heb,
van Mijn aangezicht laten varen;
40 en Ik zal u eeuwige smaadheid aandoen,
en eeuwige schande,
die niet zal worden vergeten."

24

De twee korven vijgen:

- 1 De HEERE deed mij zien,
en zie,
daar waren twee vijgenkorven,
gezet vóór den tempel des HEEREN:
nadat Nebukadrezar,
koning van Babel,
gevankelijk had weggevoerd Jechonia,
den zoon van Jojakim,
den koning van Juda,
mitsgaders de vorsten van Juda,
en de timmerlieden en de smeden, van Jeruzalem,
en hen te Babel gebracht had.
- 2 *In* den énen korf waren zeer goede vijgen,
als de eerste rijpe vijgen zijn;
maar *in* den anderen korf waren zeer slechte vijgen,
die vanwege de slechtheid niet konden gegeten worden.
- 3 En de HEERE zeide tot mij:

"Wat ziet gij, Jeremia?"
en ik zeide:
"Vijgen;
de goede vijgen zijn zeer goed,
en de slechte zeer slecht,
die vanwege de slechtheid niet kunnen gegeten worden."
4 Toen geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
5 "Zóó zegt de HEERE de God Israëls:
Gelijk die goede vijgen,
alzóó zal Ik kennen de gevankelijk weggevoerden van Juda,
die Ik uit deze plaats naar het land der Chaldeën heb weggezonden ten goede;
6 en Ik zal Mijn oog op hen stellen ten goede,
en zal hen wederbrengen in dit land,
en Ik zal hen bouwen
en niet afbreken,
en zal hen planten
en niet uitrukken;
7 en Ik zal hun een hart geven om Mij te kennen,
dat Ik de HEERE ben;
en zij zullen Mij tot een volk zijn
en Ik zal hun tot eenen God zijn,
want zij zullen zich tot Mij met hun gansche hart bekeeren.
8 En gelijk de slechte vijgen,
die vanwege de slechtheid niet kunnen gegeten worden,"
(want aldus zegt de HEERE),
"alzóó zal Ik maken Zedekía,
den koning van Juda,
mitsgaders zijne vorsten
en het overblijfsel van Jeruzalem,
die in dit land zijn overgebleven
en die in Egypteland wonen;
9 en Ik zal hen overgeven tot eene beroering ten kwade allen koninkrijken der aarde,
tot smaadheid
en tot een spreekwoord,
tot eene spotrede
en tot eenen vloek,
in alle de plaatsen, waarhenen Ik hen gedreven zal hebben;
10 en Ik zal onder hen zenden het zwaard,
den honger
en de pestilentie,
totdat zij verteerd zullen zijn uit het land,
dat Ik hun
en hunnen vaderen gegeven had."

25

De Babylonische ballingschap:

1 Het woord,
dat tot Jeremia geschied is over het gansche volk van Juda,
in het vierde jaar van Jojakim,
zoon van Josía, koning van Juda,
(dat was het eerste jaar van Nebukadrezar,
koning van Babel);
2 hetwelk de Profeet Jeremia gesproken heeft tot het gansche volk van Juda
en tot alle de inwoners van Jeruzalem
zeggende:
3 "Van het dertiende jaar van Josía,

den zoon van Amon,
den koning van Juda,
tot op dezen dag toe,
(dit is het drieëntwintigste jaar),
is het woord des HEEREN tot mij geschied,
en ik heb tot ulieden gesproken,
vroeg op zijnde
en sprekende,
maar gij hebt niet gehoord.
4 Ook heeft de HEERE tot u gezonden alle Zijne knechten de Profeten,
vroeg op zijnde
en zendende,
(maar gij hebt niet gehoord,
noch uw oor geneigd om te hooren),
5 zeggende:
'Bekeert u toch een iegelijk van zijnen boozen weg
en van de boosheid uwer handelingen,
en woont in het land,
dat de HEERE u en uwen vaderen gegeven heeft,
van eeuw tot eeuw;
6 en wandelt andere goden niet na,
om die te dienen
en u voor die neder te buigen,
en vertoornt Mij niet door uwer handen werk,
opdat Ik u geen kwaad doe.'
7 'Maar gij hebt naar Mij niet gehoord,'
spreekt de HEERE,
'opdat gij Mij vertoorndet door het werk uwer handen,
uzelven ten kwade.'
8 Daarom zóó zegt de HEERE der heirscharen:
'Omdat gij Mijne woorden niet hebt gehoord,
9 zie,
Ik zal zenden
en nemen alle geslachten van het Noorden,
spreekt de HEERE,
en tot Nebukadrezar,
den koning van Babel,
Mijnen knecht,
en zal hen brengen over dit land
en over deszelfs inwoners,
en over alle deze volken rondom,
en Ik zal hen verbannen,
en zal hen stellen tot eene ontzetting
en tot eene aanfluiting
en tot eeuwige woestheden;
10 en Ik zal van hen doen vergaan
de stem der vroolijkheid
en de stem der vreugde,
de stem des bruidegoms
en de stem der bruid,
het geluid der molens
en het licht der lamp;
11 en dit gansche land zal worden tot eene woestheid,
tot eene ontzetting,
en deze volken zullen den koning van Babel dienen zeventig jaar.
12 Maar het zal geschieden,
als de zeventig jaren vervuld zijn,
dan zal Ik over den koning van Babel

13 en over al dat volk,
spreekt de HEERE,
hunne ongerechtigheid bezoeken,
mitsgaders over het land der Chaldeën,
en zal dat stellen tot eeuwige verwoestingen;
en Ik zal over dat land brengen alle Mijne woorden,
die Ik daarover gesproken heb,
al wat in dit boek geschreven is

Vervolg 25

- 14 wat Jeremia geprofeteerd heeft over alle deze volken;
"want van hen zullen zich doen dienen die óók machtige volken
en groote koningen zijn:
alzo zal Ik hun vergelden naar hun doen
en naar het werk hunner handen."

De beker der grimmigheid:

- 15 Want alzóó heeft de HEERE de God Israëls tot mij gezegd:
"Neem dezen beker van den wijn der grimmigheid van Mijne hand
en geef dien te drinken aan alle de volken,
tot welke Ik u zende:
16 dat zij drinken,
en beven,
en dol worden,
vanwege het zwaard,
dat Ik onder hen zal zenden.
17 En ik nam den beker van des HEEREN hand,
en ik gaf te drinken allen den volken,
tot welke de HEERE mij gezonden had,
18 *namelijk* Jeruzalem
en den steden van Juda,
en haren koningen
en haren vorsten,
om die te stellen tot eene woestheid,
tot eene ontzetting,
tot eene aanfluiting
en tot eenen vloek,
gelijk het is te dezen dage;
19 Farao,
den koning van Egypte,
en zijnen knechten
en zijnen vorsten
en al zijn volk,
20 en den ganschen gemengden hoop,
en allen koningen van het land Uz;
en allen koningen van der Filistijnen land,
en Askelon
en Gaza
en Ekron
en het overblijfsel van Asdod:
21 Edom
en Moab,
en den kinderen Ammons;
22 en allen koningen van Tyrus
en allen koningen van Sidon,
en den koningen der eilanden,
die aan gene zijde der zee zijn;
23 Dedan
en Tema
en Buz,
en allen die aan de hoeken afgekort zijn;
24 en allen koningen van Arabië,
en allen koningen van den gemengden hoop die in de woestijn wonen;
25 en allen koningen van Zimri,
en allen koningen van Elam,

- 26 en allen koningen van Medië;
en allen koningen van het Noorden,
die nabij
en die verre zijn,
den éénen met den anderen;
ja,
allen koninkrijken der aarde,
die op den aardbodem zijn.
En de koning van Sesach zal na hen drinken.
- 27 Gij zult dan tot hen zeggen:
'Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
"Drinkt
en wordt dronken
en spuwt,
en valt neder,
dat gij niet weder opstaat vanwege het zwaard,
dat Ik onder u zal zenden."
En het zal geschieden,
wanneer zij weigeren zullen den beker van uwe hand te nemen
om te drinken,
dat gij tot hen zeggen zult:
'Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Gij zult zekerlijk drinken.
- 29 Want zie,
in de stad,
die naar Mijnen Naam genoemd is,
begin Ik te plagen;
en zoudt gij eenigszins onschuldig gehouden worden?
Gij zult niet onschuldig worden gehouden;
want Ik roep het zwaard over alle inwoners der aarde,"
spreekt de HEERE der heirscharen.'
- 30 Gij zult dan alle deze woorden tot hen profeteeren,
en gij zult tot hen zeggen:
"De HEERE zal brullen uit de hoogte
en Zijne stem verheffen uit de woning Zijner heiligheid,
Hij zal schrikkelijk brullen over Zijne woonstede;
Hij zal een vreugdegeschrei,
als de *druiventreders*,
uitroepen tegen alle inwoners der aarde.
- 31 Het geschal zal komen tot aan het einde der aarde;
want de HEERE heeft eenen twist met de volken,
Hij zal gericht houden met alle vleesch;
de goddeloozen,
die heeft Hij aan het zwaard overgegeven,"
spreekt de HEERE.
- 32 Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Zie,
een kwaad gaat uit van volk tot volk,
en een groot onweder zal verwekt worden van de zijden der aarde;
33 en de verslagenen des HEEREN zullen te dien dage *liggen*
van het eene einde der aarde tot aan het *andere* einde der aarde,
zij zullen niet beklaagd,
noch opgenomen,
noch begraven worden;
tot mest op den aardbodem zullen zij zijn.
- 34 Huilt gij herders
en schreeuwt,

en wentelt u *in de asch*,
gij heerlijken van de kudde;
want uwe dagen zijn vervuld,
dat men slachten zal,
en van uwe verstrooiingen:
dan zult gij vervallen als een kostelijk vat;
35 en de vlucht zal vergaan van de herders,
en de ontkoming van de heerlijken der kudde;
36 daar zal zijn eene stem des geroeps der herders,
en een gehuil der heerlijken van de kudde,
omdat de HEERE hunne weide verstoort.
37 Want de landouwen des vredes zullen uitgeroeid worden
vanwege de hittigheid des toorns des HEEREN.
38 Hij heeft als eene jonge leeuw Zijne hut verlaten:
want hunlieder land is geworden tot eene verwoesting,
vanwege de hittigheid des verdrukkers,
ja,
vanwege de hittigheid Zijns toorns. ""

26

LXX 33

De profeet aangeklaagd:

1 In het begin des koninkrijks van Jojakim,
den zoon van Josía,
koning van Juda,
geschiedde dit woord van den HEERE,
zeggende:
2 "Zóó zegt de HEERE:
'Sta in het voorhof van het huis des HEEREN,
en spreek tot alle steden van Juda,
die komen om aan te bidden *in* het huis des HEEREN,
alle de woorden,
die Ik u geboden heb tot hen te spreken,
doe er niet één woord af.
3 Misschien zullen zij hooren,
en zich bekeeren een iegelijk van zijnen bozen weg;
zoo zoude Ik berouw hebben over het kwaad,
dat Ik hun denk te doen vanwege de boosheid hunner handelingen.
4 Zeg dan tot hen:
"Zóó zegt de HEERE:
'Zoo gijlieden naar Mij niet zult hooren,
dat gij wandelt in Mijne wet,
die Ik voor uw aangezicht gegeven heb,
5 hoorende naar de woorden van Mijne knechten de Profeten,
die Ik tot u zend,
zelfs vroeg op zijnde
en zendende,
doch die gij niet gehoord hebt:
6 zoo zal Ik dit huis stellen als Silo,
en deze stad zal Ik stellen tot eenen vloek allen volken der aarde.'""
7 En de Priesters
en de Profeten
en al het volk hoorden Jeremia deze woorden spreken
in het huis des HEEREN.
8 Zoo geschiedde het,
als Jeremia geëindigd had te spreken
alles wat de HEERE geboden had tot al het volk te spreken,
dat de Priesters

- en de Profeten
en al het volk hem grepen,
zeggende:
"Gij zult den dood sterven.
- 9 Waarom hebt gij in den Naam des HEEREN geprofeteerd,
zeggende:
"Dit huis zal worden als Silo,
en deze stad zal woest worden,
dat er niemand wone?"
- En het gansche volk werd vergaderd tegen Jeremia
in het huis des HEEREN.
- 10 Als nu de vorsten van Juda deze woorden hoorden,
gingen zij op uit het huis des konings *naar* het huis des HEEREN,
en zij zetten zich bij de deur der nieuwe poort des HEEREN.
- 11 Toen spraken de Priesters
en de Profeten
tot de vorsten
en tot al het volk,
zeggende:
"Aan dezen man is een oordeel des doods,
want hij heeft geprofeteerd tegen deze stad,
gelijk als gij met uwe ooren gehoord hebt."
- 12 Maar Jeremia sprak tot alle de vorsten
en tot al het volk,
zeggende:
"De HEERE heeft mij gezonden
om tegen dit huis
en tegen deze stad te profeteeren alle de woorden,
die gij gehoord hebt;
- 13 nu dan,
maakt uwe wegen en uwe handelingen goed,
en gehoorzaamt de stem des HEEREN uws Gods;
zoo zal het den HEERE berouwen over het kwaad,
dat Hij tegen u gesproken heeft.
- 14 Doch ik,
zie,
ik ben in uwe hand:
doet mij als het goed en als het recht is in uwe oogen;
- 15 maar weet voorzeker dat gij,
zoo gij mij doodt,
gewisselijk onschuldig bloed zult brengen op u
en op deze stad
en op hare inwoners;
want in waarheid,
de HEERE heeft mij tot u gezonden
om alle deze woorden voor uwe ooren te spreken."
- 16 Toen zeiden de vorsten en al het volk
tot de Priesters en tot de Profeten:
"Aan dezen man is geen oordeel des doods,
want hij heeft tot ons gesproken in den Naam des HEEREN onzes Gods."
- 17 Ook stonden er mannen op van de oudsten des lands,
en spraken tot de gansche gemeente des volks,
zeggende:
- 18 "Micha
de Morastiet,
heeft in de dagen van Hizkía,
koning van Juda, geprofeteerd,
en tot al het volk van Juda gesproken,

- zeggende:
'Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Sion zal *als* een akker geploegd,
en Jeruzalem *tot steenhoopen* worden,
en de berg dezès huizes tot hoogten eens wouds."
19 Hebben ook Hizkía,
de koning van Juda,
en gansch Juda hem ooit gedood?
Vreesde hij niet den HEERE,
en smeekte des HEEREN aangezicht,
zoodat het den HEERE berouwde over het kwaad,
dat Hij tegen hen gesproken had?
Wij dan doen een groot kwaad tegen onze zielen."
20 Daar was ook een man,
die in den Naam des HEEREN profeteerde,
Uría,
de zoon van Semaja,
van Kirjath-Jearim;
die profeteerde tegen deze stad
en tegen dit land
naar alle de woorden van Jeremia.
21 En als de koning Jojakim,
mitsgaders alle zijne geweldigen
en alle de vorsten,
zijne woorden hoorden,
zocht de koning hem te dooden.
Als Uria *dat* hoorde,
zoo vreesde hij
en vluchtte,
en kwam in Egypte.
22 Maar de koning Jojakim zond mannen *naar* Egypte,
Elnathan
den zoon van Achbor,
en *andere* mannen met hem,
naar Egypte;
23 die voerden Uría uit Egypte,
en brachten hem tot den koning Jojakim,
en hij sloeg hem met het zwaard,
en hij wierp zijn dood lichaam in de graven der kinderen des volks.
24 Maar de hand van Ahikam,
den zoon van Safan,
was met Jeremia,
dat men hem niet overgaf in de hand des volks
om hem te dooden.

27

Jeremia raadt aan zich aan Babel te onderwerpen:

- 1 In het begin des koninkrijks van Jojakim,
zoon van Josía,
koning van Juda,
geschiedde dit woord tot Jeremia van den HEERE,
zeggende:
2 "Alzóó zeide de HEERE tot mij:
'Maak u banden en jukken,
en doe die aan uwen hals;
3 en zend ze
tot den koning van Edom,

en tot den koning van Moab,
 en tot den koning der kinderen Ammons,
 en tot den koning van Tyrus,
 en tot den koning van Sidon,
 door de hand der boden,
 die te Jeruzalem tot Zedekía,
 den koning van Juda, komen;
 4 en beveel hun aan hunne heeren te zeggen:
 "Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
 de God Israëls:
 'Zóó zult gij tot uwe heeren zeggen:
 5 "Ik heb gemaakt de aarde,
 den mensch
 en het vee,
 die op den aardbodem zijn,
 door Mijne groote kracht
 en door Mijnen uitgestrekten arm,
 en Ik geef ze aan wien het recht is in Mijne oogen.
 6 En nu,
 Ik heb al deze landen gegeven in de hand van Nebukadrezar,
 den koning van Babel,
Mijnen knecht;
 zelfs ook het gedierte des velds heb Ik hem gegeven
 om hem te dienen.
 7 En alle volken zullen hem
 en zijnen zoon
 en zijns zoons zoon dienen,
 totdat ook de tijd zijns eigen lands komt;
 dan zullen zich machtige volken
 en groote koningen van hem doen dienen.
 8 En het zal geschieden,
 het volk
 en het koninkrijk,
 dat hem, Nebukadrezar, den koning van Babel, niet zal dienen,
 en dat zijnen hals niet zal geven onder het juk des konings van Babel:
 over dat volk zal Ik,"
 spreekt de HEERE,
 "bezoeking doen
 door het zwaard
 en door den honger
 en door de pestilentie,
 totdat Ik het zal verteerd hebben door zijne hand.
 9 Gijlieden dan,
 hoort niet
 naar uwe profeten
 en naar uwe waarzeggers
 en naar uwe droomers
 en naar uwe guichelaars
 en naar uwe tovenaars,
 dewelke tot u spreken,
 zeggende:
 'Gij zult den koning van Babel niet dienen.'
 10 Want zij profeteeren u valsheid,
 om u ver uit uw land te brengen,
 en dat Ik u uitstoote
 en gij omkomt.
 11 Maar het volk,
 dat zijnen hals brengen zal onder het juk des konings van Babel,

- en hem dienen,
dat zal Ik in zijn land laten,"
spreekt de HEERE,
"en het zal dat bouwen
en daarin wonen."''''''
- 12 Daarna sprak ik tot Zedekía,
den koning van Juda,
naar alle deze woorden,
zeggende:
"Brengt uwe halzen onder het juk des konings van Babel,
en dient hem
en zijn volk,
zoo zult gij leven.
- 13 Waarom zoudt gij sterven,
gij
en uw volk,
door het zwaard,
door den honger
en door de pestilentie,
gelijk als de HEERE gesproken heeft van het volk,
dat den koning van Babel niet zal dienen?
- 14 Hoort dan niet naar de woorden der profeten,
die tot u spreken,
zeggende:
'Gij zult den koning van Babel niet dienen';
want zij profeteeren u valsheid.
- 15 Want Ik heb hen niet gezonden,"
spreekt de HEERE,
"en zij profeteeren valschelijk in Mijnen Naam;
opdat Ik u uitstoote
en gij omkomt,
gij
en de profeten,
die u profeteeren."
- 16 Ook sprak ik tot de Priesters
en tot dit gansche volk,
zeggende:
"Zóó zegt de HEERE:
'Hoor niet naar de woorden uwer profeten,
die u profeteeren,
zeggende:
'Zie,
de vaten van des HEEREN huis zullen nu haast uit Babel wedergebracht worden";
want zij profeteeren u valsheid.
- 17 Hoort niet naar hen,
maar dient den koning van Babel,
zoo zult gijlieden leven:
waarom zoude deze stad *tot* eene woestheid worden?
- 18 Maar zoo zij Profeten zijn
en zoo des HEEREN woord bij hen is,
laat hen nu bij den HEERE der heirscharen voorbidden,
opdat de vaten,
die in het huis des HEEREN
en het huis des konings van Juda en Jeruzalem zijn overgebleven,
niet naar Babel komen.'
- 19 Want zóó zegt de HEERE der heirscharen

van de pilaren
 en van de zee
 en van de stellingen
 en van het overige der vaten,
 die in deze stad zijn overgebleven,
 20 die Nebukadrezar,
 de koning van Babel,
 niet heeft weggenomen,
 als hij Jechonia,
 den zoon van Jojakim,
 koning van Juda,
 van Jeruzalem naar Babel gevankelijk wegvoerde,
 mitsgaders alle de edelen van Juda en Jeruzalem;
 21 ja, zóó zegt de HEERE der heirscharen,
 de God Israëls,
 van de vaten,
 die in het huis des HEEREN
 en het huis des konings van Juda
 en te Jeruzalem zijn overgebleven:
 22 'Naar Babel zullen zij gebracht worden,
 en aldaar zullen zij zijn tot den dag toe,
 ¶dat Ik ze bezoeken zal,\
 spreekt de HEERE;
 ¶dan zal Ik ze opvoeren en zal ze wederbrengen tot deze plaats.'¹

28

LXX 35

De valsche profet Hananja:

1 Voorts geschiedde het in hetzelfde jaar,
 in het begin des koninkrijks van Zedekía,
 koning van Juda,
 in het vierde jaar,
 in de vijfde maand,
dat Hananja,
 zoon van Azur,
 de profet,
 die van Gibeon was,
 tot mij sprak in het huis des HEEREN,
 voor de oogen der Priesters
 en des ganschen volks,
 zeggende:
 2 "Zóó spreekt de HEERE der heirscharen,
 de God Israëls,
 zeggende:
 'Ik heb het juk des konings van Babel verbroken:
 3 in nog twee volle jaren zal Ik tot deze plaats wederbrengen
 alle de vaten van het huis des HEEREN,
 die Nebukadrezar, de koning van Babel, uit deze plaats heeft weggenomen
 en *naar* Babel gebracht;
 4 ook zal Ik Jechonia,
 den zoon van Jojakim,
 koning van Juda,
 en allen die gevankelijk weggevoerd zijn van Juda,
 die te Babel gekomen zijn,
 tot deze plaats wederbrengen'
 spreekt de HEERE;
 'want Ik zal het juk des konings van Babel verbreken.'
 5 Toen sprak de Profet Jeremia tot den profet Hananja,

voor de oogen der Priesters
en voor de oogen des ganschen volks,
die in het huis des HEEREN stonden,
6 en de Profeet Jeremia zeide:
"Amen,
de HEERE doe alzóó,
de HEERE bevestigte uwe woorden,
die gij geprofeteerd hebt,
dat Hij de vaten van des HEEREN huis,
en allen die gevankelijk zijn weggevoerd,
van Babel wederbrenge tot deze plaats.
7 Maar hoor nu dit woord,
dat ik spreek voor uwe ooren
en voor de ooren des ganschen volk:
8 de Profeten,
die vóór mij
en vóór u van oudsher geweest zijn,
die hebben tegen vele landen
en tegen groote koninkrijken geprofeteerd
van krijg
en van kwaad
en van pestilentie;
9 de Profeet,
die geprofeteerd zal hebben van vrede,
als het woord van dien Profeet komt,
dan zal die Profeet bekend worden,
dat de HEERE hem in waarheid gezonden heeft."
10 Toen nam de profeet Hananja het juk van den hals van den Profeet Jeremia,
en hij verbrak het;
11 en Hananja sprak voor de oogen des ganschen volks,
zeggende:
"Zóó zegt de HEERE:
'Alzóó zal Ik verbreken het juk van Nebukadrezar,
den koning van Babel,
in nog twee volle jaren,
van den hals aller der volken.'"
En de Profeet Jeremia ging zijns weegs.
12 Doch des HEEREN Woord geschiedde tot Jeremia,
(nadat de profeet Hananja het juk van den hals van den Profeet Jeremia gebroken had),
zeggende:
13 "Ga henen
en spreek tot Hananja,
zeggende:
"Zóó zegt de HEERE:
"Houten jukken hebt gij verbroken:
en nu zult gij in plaats van die ijzeren jukken maken.'
14 Want zóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls:
'Ik heb een ijzeren juk gedaan aan den hals van alle deze volken,
om Nebukadrezar, den koning van Babel, te dienen,
en zij zullen hem dienen;
ja,
Ik heb hem ook het gedierte des velds gegeven.'"
15 En de Profeet Jeremia zeide tot den profeet Hananja:
"Hoor nu, Hananja;
de HEERE heeft u niet gezonden,
maar gij hebt gemaakt,
dat dit volk op leugen vertrouwt.
16 Daarom zóó zegt de HEERE:

'Zie,
Ik zal u wegwerpen van den aardbodem;
dit jaar zult gij sterven,
omdat gij eenen afval gesproken hebt tegen den HEERE.'"
17 Alzoo stierf de profeet Hananja in datzelfde jaar in de zevende maand.

29

LXX 36

Brief van Jeremia aan de ballingen in Babel:

1 Voorts zijn dit de woorden van den brief,
dien de Profeet Jeremia zond van Jeruzalem tot de overige oudsten,
die gevankelijk waren weggevoerd,
mitsgaders tot de Priesteren en de Profeten,
en tot het gansche volk,
dat Nebukadrezar van Jeruzalem gevankelijk had weggevoerd naar Babel,
2 (nadat de koning Jechonia,
en de koningin,
en de kamerlingen,
de vorsten van Juda en Jeruzalem,
mitsgaders de timmerlieden
en smeden van Jeruzalem waren uitgegaan),
3 door de hand van Elasa,
den zoon van Safan,
en Gemarja,
den zoon van Hilkia,
die Zedekia,
de koning van Juda,
naar Babel zond tot Nebukadrezar,
den koning van Babel,
zeggende:
4 "Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls,
tot allen,
die gevankelijk zijn weggevoerd,
die Ik gevankelijk heb doen wegvoeren van Jeruzalem naar Babel:
5 'Bouwt huizen en woont *daarin*
en plant hoven en eet de vrucht daarvan;
6 neemt vrouwen en gewint zonen en dochteren;
en neemt vrouwen voor uwe zonen,
en geeft uwe dochteren aan mannen, dat zij zonen en dochteren baren;
en wordt aldaar vermenigvuldigd
en wordt niet verminderd;
7 en zoekt den vrede der stad,
waarhenen Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren,
en bidt voor haar tot den HEERE;
want in haren vrede zult gij vrede hebben.'
8 Want zóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls:
'Laat uwe profeten en uwe waarzeggers,
die in het midden van u zijn, u niet bedriegen,
en hoort niet naar uwe droomers, die gij doet droomen;
9 want zij profeteeren u valschelijk in Mijnen Naam,
Ik heb hen niet gezonden,'
spreekt de HEERE.
10 Want zóó zegt de HEERE:
'Zekerlijk, als zeventig jaren te Babel zullen vervuld zijn,
zal Ik ulieden bezoeken,
en Ik zal Mijn goed woord over u verwekken,
u wederbrengende tot deze plaats.

- 11 Want Ik weet de gedachten,
die Ik over u denk,'
spreekt de HEERE,
'gedachten des vredes
en niet des kwaads,
dat Ik u geve het einde
en de verwachting.
- 12 Dan zult gij Mij aanroepen
en henengaan
en tot Mij bidden,
 en Ik zal naar u hooren;
- 13 en gij zult Mij zoeken
en vinden,
wanneer gij naar Mij zult vragen met uw gansche hart,
- 14 en Ik zal van ulieden gevonden worden,'
spreekt de HEERE,
'en Ik zal uwe gevangenis wenden,
en u vergaderen
 uit alle de volken
 en uit alle de plaatsen,
waarhenen Ik u gedreven heb,'
spreekt de HEERE,
'en Ik zal u wederbrengen tot de plaats,
van waar Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren.'
- 15 Omdat gij zegt:
'De HEERE heeft ons profeten naar Babel verwekt,'
- 16 daarom zegt de HEERE alzóó van den koning,
die op Davids troon zit,
en van al het volk, dat in deze stad woont,
te weten uwe broederen,
die met u niet zijn uitgegaan in de gevangenis,
- 17 alzóó zegt de HEERE der heirscharen:
'Zie,
Ik zal het zwaard,
den honger
en de pestilentie onder hen zenden,
en Ik zal hen maken als de afschuwelijke vijgen,
die van wege de slechtheid niet kunnen gegeten worden;
- 18 en Ik zal hen achterna jagen met het zwaard,
met den honger
en met de pestilentie,
en Ik zal hen overgeven tot eene beroering allen koninkrijken der aarde,
tot eenen vloek
en tot eenen schrik
en tot eene aanfluiting
en tot eene smaadheid onder alle de volken,
waar Ik hen henengedreven zal hebben:
- 19 omdat zij naar mijne woorden niet gehoord hebben,'
spreekt de HEERE,
'als Ik mijn knechten de Profeten tot hen zond,
vroeg op zijnde
en zendende,
maar gijlieden hebt niet gehoord,'
spreekt de HEERE.
- 20 Gij dan,
hoort des HEEREN Woord,
gij allen die gevankelijk zijt weggevoerd,

21 die Ik van Jeruzalem naar Babel heb weggezonden;
zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls,
van Achab,
 zoon van Kolaja,
en van Zedekía,
 zoon van Maäseja,
die ulieden in Mijnen Naam valschelijk profeteeren:
'Zie,
Ik zal hen geven in de hand van Nebukadrezar,
den koning van Babel,
en hij zal hen voor uwe oogen slaan;
22 en van hen zal een vloek genomen worden bij alle de gevankelijk weggevoerden van Juda,
die in Babel zijn,
dat men zegge:
'De HEERE stelle u als Zedekía en als Achab,
die de koning van Babel aan het vuur braadde:
23 omdat zij eene dwaasheid deden in Israël
en overspel bedreven met de vrouwen hunner naasten,
en spraken het woord valschelijk in Mijnen Naam,
dat Ik hun niet geboden had;
en Ik ben Degene,
Die het weet
en een getuige *daarvan*,'
spreekt de HEERE."

Profetie over Semaja:

24 Tot Semaja nu,
den Nehelamiet,
zult gij spreken,
zeggende:
25 "Zóó spreekt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls,
zeggende:
'Omdat gij brieven in uwen naam gezonden hebt tot al het volk,
dat te Jeruzalem is,
en tot Zefanja,
den zoon van Maäseja,
den Priester,
en tot alle de Priesters,
zeggende:
26 "De HEERE heeft u tot Priester gesteld in plaats van den Priester Jojada,
dat gij opzieners zoudt zijn *in* des HEEREN huis over allen man,
die onzinnig is
en zich voor een profeet uitgeeft,
dat gij dien stelt in de gevangenis
en in den stok:
27 nu dan,
waarom hebt gij Jeremia den Anathothiet, niet gescholden,
die zich bij ulieden voor een Profeet uitgeeft?
28 Want daarom heeft hij tot ons *naar* Babel gezonden,
zeggende:
'Het zal lang duren;
bouwt huizen
en woont *daarin*,
en plant hoven
en eet de vrucht daarvan.'""
29 Zefanja nu,

de Priester,
had dezen brief gelezen voor de ooren van den Profeet Jeremia.
30 Daarom geschiedde des HEEREN Woord tot Jeremia,
zeggende:
31 "Zend henen tot allen,
die gevankelijk weggevoerd zijn,
zeggende:
'Zóó zegt de HEERE van Semaja den Nehelamiet:
"Omdat Semaja ulieden geprofeteerd heeft,
daar Ik hem niet gezonden heb,
en heeft gemaakt,
dat gij op leugen vertrouwt,
32 daarom zegt de HEERE alzóó:
'Zie,
Ik zal bezoeking doen over Semaja den Nehelamiet
en over zijn zaad;
hij zal niemand hebben,
die in het midden dezes volks wone,
en zal het goede niet zien,
dat Ik aan Mijn volk doen zal,'
spreekt de HEERE,
'want hij heeft eenen afval gesproken tegen den HEERE.'"

30

LXX 37

Profetie der verlossing:

1 Het woord,
dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
zeggende:
2 "Zóó spreekt de HEERE,
de God Israëls,
zeggende:
'Schrijf u alle de woorden, die Ik tot u gesproken heb, in een boek.
3 Want zie,
de dagen komen,'
spreekt de HEERE,
'dat Ik de gevangenis van Mijn volk Israël en Juda wenden zal,'
zegt de HEERE,
'en Ik zal hen wederbrengen in het land,
dat Ik hunnen vaderen gegeven heb,
en zij zullen het erfelijk bezitten.'
4 En dit zijn de woorden,
die de HEERE gesproken heeft van Israël
en van Juda,
want zóó zegt de HEERE:
'Wij hooren eene stem der verschrikking,
daar is vrees
en geen vrede.
6 Vraagt toch
en ziet,
of een manspersoon baart?
Waarom zie Ik *dan* eens iegelijken mans handen op zijne lendenen,
als van eene barende *vrouw*,
en alle aangezichten veranderd in bleekheid?
7 O wee,
want die dag is zoo groot,
dat zijns gelijke niet geweest is,
en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob:

toch zal hij daaruit verlost worden.
8 Want het zal te dien dage geschieden,'
spreekt de HEERE der heirscharen,
'dat Ik zijn juk van uwen hals verbreken
en uwe banden verscheuren zal,
en vreemden zullen zich niet meer van hem doen dienen;
9 maar zij zullen dienen den HEERE hunnen God,
en hunnen Koning David,
dien Ik hun verwekken zal.
10 Gij dan,
vrees niet,
o Mijn knecht Jakob,'
spreekt de HEERE,
'en ontzet u niet,
Israël,
want zie,
Ik zal u uit verre *landen* verlossen,
en uw zaad uit het land hunner gevangenis,
en Jakob zal wederkomen
en stil
en gerust zijn,
en daar zal niemand zijn,
die *hem* verschrikt.
11 Want Ik ben met u,'
spreekt de HEERE,
'om u te verlossen;
want Ik zal eene voleinding maken met alle de heidenen,
waarhenen Ik u verstrooid heb;
maar met u zal Ik geene voleinding maken,
maar Ik zal u kastijden met mate
en u niet gansch onschuldig houden.'
12 Want zóó zegt de HEERE:
'Uwe breuk is doodelijk,
uwe plage is smartelijk;
13 daar is niemand,
die uwe zaak oordeelt aangaande het gezwel,
gij hebt geen heelpsesters;
14 alle uwe liefhebbers hebben u vergeten,
zij vragen niet naar u;
want Ik heb u geslagen *met* eens vijands plage,
met de kastijding eens wreeden,
om de grootheid uwer ongerechtigheid,
omdat uwe zonden machtig veel zijn.
15 Wat krijt gij over uwe breuk,
dat uwe smart doodelijk is?
Om de grootheid uwer ongerechtigheid,
omdat uwe zonden machtig veel zijn,
heb Ik u deze dingen gedaan.
16 Daarom,
allen die u opeten, zullen opgegeten worden,
en alle uwe wederpartijders, zij allen zullen gaan in gevangenis;
en die u berooven, zullen ter berooving zijn,
en allen die u plunderen, zal Ik ter plundering overgeven;
17 want Ik zal u de gezondheid doen rijzen
en u van uwe plagen genezen,'
spreekt de HEERE,
'omdat zij u noemen de verdrevene;
"het is Sion," *zeggen zij*,

- "niemand vraagt naar haar."
18 Zóó zegt de HEERE:
'Zie,
Ik zal de gevangenis der tenten Jakobs wenden,
en Mij over hunne woningen ontfermen
en de stad zal herbouwd worden op hare hoogte,
en het paleis zal liggen naar zijne wijze.
19 En van hen zal dankzegging uitgaan
en eene stem der spelenden,
en Ik zal ze vermeederen
en zij zullen niet verminderd worden,
en Ik zal ze verheerlijken
en zij zullen niet gering worden.
20 En zijne zonen zullen zijn als eertijds,
en zijne gemeente zal voor Mijn aangezicht bevestigd worden,
en Ik zal bezoeking doen over alle zijne onderdrukkers.
21 En zijn Heerlijke zal uit hem zijn,
en zijn Heerscher uit het midden van hem voortkomen,
en Ik zal hem doen naderen,
en hij zal tot Mij genaken;
want wie is hij,
die met zijn hart borg worde
om tot Mij te genaken?'
spreekt de HEERE.
22 'En gij zult mij tot een volk zijn
en Ik zal u tot eenen God zijn.'
23 Zie,
een onweder des HEEREN,
eene grimmigheid is uitgegaan,
een aanhoudend onweder,
het zal blijven op het hoofd der goddeloozen;
24 de hittigheid van des HEEREN toorn zal zich niet afwenden,
totdat Hij gedaan
en totdat Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten:
in het laatste der dagen zult gij daarop letten.

31

- 1 'Terzelfder tijd,'
spreekt de HEERE,
'zal Ik allen geslachten Israëls tot eenen God zijn,
en zij zullen Mij tot een volk zijn.'

Een nieuwe tijd en een nieuw verbond:

- 2 Zóó zegt de HEERE:
'Het volk der overgeblevenen van het zwaard heeft genade gevonden in de woestijn,
namelijk Israël,
als Ik henenging om hem tot rust te brengen.
3 De HEERE is mij verschenen van verre *tijden*.
Ja, Ik heb u liefgehad *met* eene eeuwige liefde,
daarom heb Ik u getrokken *met* goedertierenheid.
4 Ik zal u weder bouwen
en gij zult gebouwd worden, o jonkvrouwe Israëls;
gij zult weder versierd zijn met uwe trommelen
en uitgaan met den rei der spelenden:
5 gij zult weder wijngaarden planten op de bergen van Samarië,
de planters zullen planten
en de vrucht genieten.

- 6 Want daar zal een dag zijn,
 waarin de hoeders op Efraïms gebergte zullen roepen:
 "Maakt u op
 en laat ons opgaan *naar* Sion,
 tot den HEERE onzen God."
- 7 Want zóó zegt de HEERE:
 'Roept luide over Jakob *met* vreugde,
 en juicht vanwege het hoofd der heidenen;
 doet het hooren,
 lofzingt,
 en zegt:
 "O HEERE,
 behoud uw volk,
 het overblijfsel van Israël."
- 8 Zie,
 Ik zal hen aanbrengen uit het land van het Noorden,
 en zal hen vergaderen van de zijden der aarde;
 onder hen zullen zijn blinden en lammen,
 zwangeren en barenden te zamen;
 met eene groote gemeente zullen zij herwaarts wederkomen;
- 9 zij zullen komen met geweën,
 en met smee kingen zal Ik hen voeren;
 Ik zal hen leiden aan de waterbeken,
 in eenen rechten weg,
 waarin zij zich niet zullen stooten;
 want Ik ben Israël tot eenen Vader,
 en Efraïm, die is Mijn eerstgeborene.'
- 10 Hoort des HEEREN Woord, gij heidenen,
 en verkondigt het in de eilanden, die verre zijn,
 en zegt:
 'Hij, Die Israël verstrooid heeft, zal hem weder vergaderen,
 en hem bewaren als een herder zijne kudde.'
- 11 Want de HEERE heeft Jakob vrijgekocht,
 en Hij heeft hem verlost uit de hand desgenen,
 die sterker was dan hij:
- 12 dies zullen zij komen
 en op de hoogte van Sion juichen,
 en toevloeien tot des HEEREN goed,
 tot het koren
 en tot den most
 en tot de olie,
 en tot de jonge schapen en runderen;
 en hunne ziel zal zijn als een gewaterde hof,
 en zij zullen voortaan niet meer treurig zijn.
- 13 'Dan zal zich de jonkvrouw verblijden in den rei,
 daartoe de jongelingen en ouden tezamen;
 want Ik zal hunlieder rouw in vroolijkheid veranderen,
 en zal hen troosten
 en zal hen verblijden na hunne droefenis;
- 14 en Ik zal de ziel der Priesters *met* vettigheid dronken maken,
 en Mijn volk zal met Mijn goed verzadigd worden,'
 spreekt de HEERE.
- 15 Zóó zegt de HEERE:
 'Daar is eene stem gehoord in Rama,
 eene klage,
 een zeer bitter geweën;
 Rachel weent over hare kinderen,
 zij weigert zich te laten troosten over hare kinderen

- omdat zij niet zijn.'
- 16 Zóó zegt de HEERE:
'Bedwing uwe stem van geweene
en uwe oogen van tranen;
want daar is loon voor uwen arbeid,'
spreekt de HEERE,
'want zij zullen uit des vijands land wederkomen;
- 17 en daar is verwachting voor uwe nakomelingen,
spreekt de HEERE,
want *uwe* kinderen zullen wederkomen tot hunne landpale.
- 18 Ik heb wel gehoord,
dat zich Efraïm beklaagt, *zeggende*:
"Gij hebt mij getuchtigd
en ik ben getuchtigd geworden als een ongewend kalf.
Bekeer mij,
zoo zal ik bekeerd zijn;
want Gij zijt de HEERE mijn God.
- 19 Zekerlijk,
nadat ik bekeerd ben,
heb ik berouw gehad,
en nadat ik mijzelven ben bekend gemaakt,
heb ik op de heup geklopt;
ik ben beschaamd,
ja,
ook schaamrood geworden,
omdat ik de smaadheid mijner jeugd gedragen heb."
- 20 Is *niet* Efraïm Mij een dierbare zoon,
is hij *Mij niet* een troetelkind?
Want sinds Ik tegen hem gesproken heb,
denk Ik nog ernstiglijk aan hem;
daarom rommelt Mijn ingewand over hem,
Ik zal Mij zijner zekerlijk ontfermen,'
spreekt de HEERE.
- 21 Richt u merkteekenen op,
stel u spitse pilaren,
zet uw hart op de baan,
op den weg,
dien gij gewandeld hebt;
keer weder o jonkvrouwe Israëls,
keer weder tot deze uwe steden.
- 22 Hoelang zult gij u onttrekken,
gij afkeerige dochter?
Want de HEERE heeft wat nieuws op de aarde geschapen;
de vrouw zal den man omvangen.
- 23 Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
'Dit woord zullen zij nog zeggen in het land van Juda en in zijne steden,
als Ik hunne gevangenis wenden zal:
"De HEERE zegene u,
gij woning der gerechtigheid,
gij berg der heiligheid."
- 24 En Juda mitsgaders alle zijne steden zullen te zamen daarin wonen,
de akkerlieden
en *die* met de kudden reizen;
- 25 want Ik heb de vermoeide ziel dronken gemaakt
en Ik heb alle treurige ziel vervuld.'
- 26 (Hierop ontwaakte ik
en zag toe,

en mijn slaap was mij zoet).
 27 'Zie,
 de dagen komen,'
 spreekt de HEERE,
 dat Ik het huis Israëls
 en het huis van Juda bezaaien zal
met zaad van menschen
 en zaad van beesten:
 28 en het zal geschieden,
 gelijk Ik over hen gewaakt heb,
 om uit te rukken
 en af te breken
 en te verstoren
 en te verderven
 en kwaad aan te doen,
 alzóó zal Ik over hen waken
 om te bouwen
 en te planten,'
 spreekt de HEERE.
 29 'In die dagen zullen zij niet meer zeggen:
 "De vaders hebben onrijpe druiven gegeten,
 en der kinderen tanden zijn stomp geworden";
 30 maar een iegelijk zal om zijne ongerechtigheid sterven,
 een ieder mensch, die de onrijpe druiven eet,
 zijne tanden zullen stomp worden.
 31 Zie,
 de dagen komen,'
 spreekt de HEERE,
 'dat Ik met het huis Israëls
 en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken:
 32 niet naar het verbond,
 dat Ik met hunne vaders gemaakt heb,
 ten dage als Ik hunne hand aangreep
 om hen uit Egypteland uit te voeren,
 welk verbond met Mij zij vernietigd hebben,
 hoewel Ik hen getrouwd had,'
 spreekt de HEERE;
 33 'maar dit is het verbond,
 dat Ik na die dagen met het huis Israëls maken zal,'
 spreekt de HEERE:
 'Ik zal mijne wet in hun binnenste geven
 en zal die in hun hart schrijven,
 en Ik zal hun tot eenen God zijn
 en zij zullen Mij tot een volk zijn:
 34 en zij zullen niet meer een iegelijk zijnen naaste
 en een iegelijk zijnen broeder leeren,
 zeggende:
 "Kent den HEERE":
 want zij zullen Mij allen kennen,
 van hunnen kleinste af
 tot hunnen grootste toe,'
 spreekt de HEERE,
 'want Ik zal hunne ongerechtigheid vergeven
 en hunne zonde niet meer gedenken.'
 35 Zóó zegt de HEERE,
Die de zon ten licht geeft des daags,
 de ordeningen der maan en der sterren ten licht des nachts,
 die de zee klieft, dat hare golven bruisen,

HEERE der heirscharen is Zijn Naam:
 36 'Indien deze ordeningen van voor Mijn aangezicht zullen wijken,'
 spreekt de HEERE,
 'zoo zal ook het zaad Israëls ophouden,
 dat het geen volk zij voor Mijn aangezicht,
 alle de dagen.'
 37 'Zóó zegt de HEERE:
 "Indien de hemelen daar boven gemeten
 en de fundamenten der aarde beneden doorgrond kunnen worden,
 zoo zal Ik ook het gansche zaad Israëls verwerpen
 om alles wat zij gedaan hebben,'
 spreekt de HEERE.
 38 'Zie,
 de dagen komen,'
 spreekt de HEERE,
 'dat deze stad den HEERE zal herbouwd worden,
 van den toren Hananeël af
 tot aan de Hoekpoort:
 39 en het meetsnoer zal wijders nevens dezelve uitgaan
 tot aan den heuvel Gareb,
 en zich naar Goath omwenden;
 40 en het gansche dal der doode lichamen en der asch,
 en alle de velden tot aan de beek Kidron,
 tot aan den hoek van de Paardenpoort tegen het Oosten,
 zal den HEERE eene heiligheid zijn:
 daar zal niets weder uitgerukt
 noch afgebroken worden in eeuwigheid.'"

32

De koop van een akker teeken van waarborg van Israëls herstel:

1 Het woord,
 dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
 in het tiende jaar van Zedekía,
 koning van Juda;
 dit jaar was het achttiende jaar van Nebukadrezar.
 2 (Het heir nu van den koning van Babel belegerde toen Jeruzalem,
 en de Profet Jeremia was opgesloten in het voorhof der bewaring,
 dat in het huis des konings van Juda is.
 3 Want Zedekía de koning van Juda,
 had hem opgesloten,
 zeggende:
 "Waarom profeteert gij,
 zeggende:
 "Zóó zegt de HEERE:
 "Zie,
 Ik geef deze stad in de hand des konings van Babel,
 en hij zal haar innemen,
 4 en Zedekía,
 de koning van Juda,
 zal van de hand der Chaldeën niet ontkomen,
 maar hij zal zekerlijk gegeven worden in de hand des konings van Babel,
 en zijn mond zal tot deszelfs mond spreken
 en zijne oogen zullen deszelfs oogen zien;
 5 en hij zal Zedekía naar Babel voeren,
 en aldaar zal hij zijn,
 totdat Ik hem bezoeke,"
 spreekt de HEERE;

LXX 39

"ofschoon gijlieden tegen de Chaldeën strijdt,
gij zult *toch* geen geluk hebben"").

- 6 Jeremia dan zeide:
"Des HEEREN Woord is tot mij geschied,
zeggende:
- 7 'Zie,
Hanameël,
de zoon van Sallum uwen oom,
zal tot u komen,
zeggende:
"Koop u mijn veld,
dat bij Anathoth is,
want gij hebt het recht van lossing om te koopen."
8 Alzoo kwam Hanameël,
mijns ooms zoon,
naar des HEEREN woord,
tot mij in het voorhof der bewaring,
en zeide tot mij:
'Koop toch mijn veld,
hetwelk is bij Anathoth in het land Benjamins;
want gij hebt het erfrecht
en gij hebt de lossing,
koop *het* voor u.'
Toen merkte ik,
dat het des HEEREN woord was.
- 9 Dies kocht ik van Hanameël,
mijns ooms zoon,
het veld, dat bij Anathoth is;
en ik woog hem het geld toe,
zeventien zilveren sikkels.
- 10 En ik onderschreef den brief
en verzegelde *dien*,
en deed *het* getuigen betuigen,
als ik het geld op de weegschaal gewogen had.
- 11 En ik nam den koopbrief,
die verzegeld was *naar* het gebod en de inzettingen,
en den open *brief*:
- 12 en ik gaf den koopbrief aan Baruch,
den zoon van Nería,
den zoon van Mahseja,
voor de oogen van Hanameël,
mijns ooms *zoon*,
en voor de oogen der getuigen,
die den koopbrief hadden onderschreven,
voor de oogen van alle de Joden,
die in het voorhof der bewaring zaten.
- 13 En ik beval Baruch voor hunne oogen,
zeggende:
- 14 'Zóó zegt de HEERE der heirscharen de God Israëls:
"Neem deze brieven,
dezen koopbrief,
zoo den verzegelden
als dezen open brief,
en doe ze in een aarden vat,
opdat zij vele dagen mogen bestaan;"
15 want zóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls:
"Daar zullen nog huizen

en velden
en wijngaarden in dit land gekocht worden."'''

16 Voorts, nadat ik den koopbrief aan Baruch,
den zoon van Nería, gegeven had,
bad ik tot den HEERE,
zeggende:

17 'Ach, Heere HEERE,
zie,
Gij hebt de hemelen en de aarde gemaakt
door Uwe groote kracht
en door Uwen uitgestreken arm;
geen ding is U te wonderlijk.

18 Gij,
Die goedertierenheid doet aan duizenden,
en de ongerechtigheid der vaderen vergeldt
in den schoot hunner kinderen na hen;
Gij groote,
Gij geweldige God,
Wiens Naam is HEERE der heirscharen,
groot van raad

19 en machtig van daad;
(want Uwe oogen zijn open over alle wegen der menschenkinderen,
om een iegelijk te geven naar zijne wegen
en naar de vrucht zijner handelingen);

20 Gij,
Die teekenen en wonderen gesteld hebt in Egypteland tot op dezen dag,
zoo in Israél als onder *andere* menschen,
en U eenen Naam gemaakt hebt gelijk hij is te dezen dage:

21 en hebt Uw volk Israél uit Egypteland uitgevoerd
door teekenen
en door wonderen,
en door eene sterke hand
en door eenen uitgestreken arm
en door groote verschrikking;

22 en hebt hun dit land gegeven,
dat Gij hunnen vaderen gezworen hadt hun te zullen geven,
een land vloeiende van melk en honig;

23 zij zijn er ook ingekomen
en hebben het erfelijk bezeten,
maar hebben Uwen Stem niet gehoorzaamd
en in Uwe wet niet gewandeld;
zij hebben niets gedaan van alles,
dat Gij hun geboden hadt te doen:
dies hebt Gij hun al dit kwaad doen bejegenen.

24 Zie de wallen,
zij zijn gekomen aan de stad om die in te nemen,
en de stad is gegeven in de hand der Chaldeën,
die tegen haar strijden,
vanwege het zwaard
en den honger
en de pestilentie;
en wat Gij gesproken hebt is geschied,
en zie,
Gij ziet *het*:

25 evenwel hebt Gij tot mij gezegd,
Heere HEERE:
"Koop u dat veld voor geld,
en doe *het* getuigen betuigen;

26 daar de stad in der Chaldeën hand gegeven is."
Toen geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia,
zeggende:
27 'Zie,
Ik ben de HEERE,
de God van alle vleesch:
zoude Mij eenig ding te wonderlijk zijn?'
28 Daarom zegt de HEERE alzó:
'Zie,
Ik geef deze stad in de hand der Chaldeën
en in de hand van Nebukadrezar,
den koning van Babel,
en hij zal haar innemen;
29 en de Chaldeën,
die tegen deze stad strijden,
zullen er inkomen
en deze stad met vuur aansteken,
en zullen haar verbranden,
met de huizen op welker daken zij den Baäl gerookt
en anderen goden drankofferen geofferd hebben,
om Mij te vertoornen.
30 Want de kinderen Israëls
en de kinderen van Juda hebben van hunne jeugd af alleenlijk gedaan
dat kwaad was in Mijne oogen,
want de kinderen Israëls hebben Mij door het werk hunner handen
alleenlijk vertoornd,'
spreekt de HEERE;
31 want tot Mijnen toorn
en tot Mijne grimmigheid is Mij deze stad geweest,
van den dag af dat zij haar gebouwd hebben
tot op dezen dag toe;
opdat Ik haar van Mijn aangezicht wegdeed,
32 om al de boosheid der kinderen Israëls
en der kinderen van Juda,
die zij gedaan hebben om Mij te vertoornen,
zij,
hunne koningen,
hunne vorsten,
hunne Priesters
en hunne Profeten,
en de mannen van Juda
en de inwoners van Jeruzalem;
33 die Mij den nek hebben toegekeerd
en niet het aangezicht;
hoewel Ik hen leerde,
vroeg op zijnde
en leerende,
evenwel hoorden zij niet
om tucht aan te nemen;
34 maar zij hebben hunne verfoeiselen gesteld in het huis,
dat naar Mijnen Naam genoemd is,
om dat te verontreinigen,
35 en zij hebben de hoogten Baäls gebouwd,
die in het dal van den zoon Hinnoms zijn,
om hunne zonen
en hunne dochteren voor den Molech door *het vuur* te laten gaan;
hetwelk Ik hun niet heb geboden
noch in mijn hart is opgekomen,

dat zij dezen gruwel zouden doen;
 opdat zij Juda mochten doen zondigen.'
 36 En nu, daarom zegt de HEERE, de God Israëls, alzóó van deze stad,
 waar gij van zegt:
 'Zij is gegeven in de hand des konings van Babel,
 door het zwaard
 en door den honger
 en door den pestilentie':
 37 – 'Zie,
 Ik zal hen vergaderen uit alle de landen,
 waarheen Ik hen zal verdreven hebben in Mijnen toorn
 en in Mijne grimmigheid
 en in groote verbolgenheid,
 en Ik zal hen tot deze plaats wederbrengen,
 en Ik zal hen zeker doen wonen.
 38 Ja,
 zij zullen Mij tot een volk zijn
 en Ik zal hun tot een God zijn.
 39 En Ik zal hun éénerlei hart
 en éénerlei weg geven,
 om Mij te vreezen,
 alle de dagen,
 hun ten goede,
 mitsgaders hunne kinderen na hen.
 40 En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken,
 dat Ik van achter hen niet zal afkeeren,
 opdat Ik hun weldoe;
 en Ik zal Mijne vreeze in hun hart geven,
 dat zij niet van Mij afwijken.
 41 En Ik zal Mij over hen verblijden,
 dat Ik hun weldoe;
 en Ik zal hun getrouwelijk in dit land planten,
 met Mijne gansche hart
 en met Mijne gansche ziel.'
 42 Want zóó zegt de HEERE:
 'Gelijk als Ik over dit volk gebracht heb al dit groote kwaad,
 alzóó zal Ik over hen brengen al het goede, dat Ik over hen spreek.
 43 En daar zullen velden gekocht worden in dit land,
 waarvan gij zegt:
 "Het is woest,
 dat er geen mensch noch beest in is;
 het is in der Chaldeën hand gegeven":
 44 velden zal men voor geld koopen,
 en de brieven onderschrijven en verzegelen,
 en getuigen doen betuigen,
 in het land Benjamins
 en in de plaatsen rondom Jeruzalem
 en in de steden van Juda,
 en in de steden van het gebergte
 en in de steden der laagte
 en in de steden van het Zuiden;
 want Ik zal hunne gevangenis wenden,'
 spreekt de HEERE."

33

Belofte van herstel:

1 Voorts geschiedde des HEEREN woord ten tweeden male tot Jeremia,

als hij nog in het voorhof der bewaring was opgesloten,
zeggende:

2 "Zóó zegt de HEERE, Die het doet,
de HEERE, Die dat formeert, opdat Hij het bevestige,
HEERE is Zijn Naam:

3 'Roept tot Mij,
en Ik zal u antwoorden,
en Ik zal u bekend maken groote en vaste dingen,
die gij niet weet.'

4 Want zóó zegt de HEERE,
de God Israëls,
van de huizen dezer stad
en van de huizen der koningen van Juda,
die door de wallen
en door het zwaard zijn afgebroken:

5 'Daar zijn er *wel* ingekomen om te strijden tegen de Chaldeën,
maar het is om die te vullen met doode lichamen van menschen,
die Ik verslagen heb
in Mijnen toorn
en in Mijne grimmigheid,
en omdat Ik Mijn aangezicht van deze stad verborgen heb
om al hunlieder boosheid:

6 zie,
Ik zal haar de gezondheid
en de genezing doen rijzen,
en zal hen genezen,
en zal hun openbaren
overvloed van vrede
en waarheid;

7 en Ik zal de gevangenis van Juda
en de gevangenis van Israël wenden,
en zal hen bouwen als in 't eerst;

8 en Ik zal hen reinigen van al hunne ongerechtigheid,
met dewelke zij tegen Mij gezondigd hebben,
en Ik zal vergeven alle hunne ongerechtigheden,
met dewelke zij tegen Mij gezondigd
en *met* dewelke zij tegen Mij overtreden hebben,

9 en het zal Mij zijn
tot eenen vroolijken naam,
tot eenen roem
en tot een sieraad bij alle heidenen der aarde,
die al het goede zullen hooren, dat Ik hun doe,
en zij zullen vreezen
en beroerd zijn
over al het goede
en over al den vrede, dien Ik haar beschik.'

10 Alzóó zegt de HEERE:
'In deze plaats,
(waarvan gij zegt:
"Zij is woest,
dat er geen mensch en geen beest in is"),
in de steden van Juda
en op de straten van Jeruzalem,
die zóó verwoest zijn,
dat er geen mensch en geen inwoner en geen beest in is,
zal wederom gehoord worden

11 de stem der vroolijkheid
en de stem der blijdschap,

- de stem des bruidegoms
en de stem der bruid,
de stem dergenen, die zeggen:
"Looft den HEERE der heirscharen,
want de HEERE is goed,
want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid";
de stem dergenen, die lof aanbrengen in het huis des HEEREN;
want Ik zal de gevangenen des lands wenden als in 't eerst,'
zegt de HEERE.
- 12 Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
'In deze plaats,
die zóó woest is,
dat er geen mensch, zelfs tot het vee toe, in is,
mitsgaders in alle derzelver steden,
zullen wederom woningen zijn van herders,
die de kudden doen legeren;
- 13 in de steden van het gebergte,
in de steden der laagte
en in de steden van het Zuiden,
en in het land Benjamins
en in de plaatsen rondom Jeruzalem,
en in de steden van Juda,
zullen de kudden wederom onder de handen des tellers doorgaan,'
zegt de HEERE.
- 14 [□]Zie,
de dagen komen,
spreekt de HEERE,
dat Ik het goede woord verwekken zal,
dat Ik tot het huis Israëls
en over het huis van Juda gesproken heb.
- 15 In die dagen
en te dier tijd
zal Ik David eene SPRUITE der gerechtigheid doen uitspruiten,
en hij zal recht en gerechtigheid doen op aarde.
- 16 In die dagen zal Juda verlost worden,
en Jeruzalem zéker wonen;
en deze is het,
die haar roepen zal:
"DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID".'
- 17 Want zóó zegt de HEERE:
'Aan David zal niet worden afgesneden een man,
die op den troon des huizes Israëls zitte;
- 18 ook zal den Levietischen Priester van voor Mijn aangezicht niet worden afgesneden een man,
die brandoffer offere
en spijsoffer aansteke
en slachtoffer bereide alle de dagen."
- 19 En des HEEREN woord geschiedde tot Jeremia,
zeggende:
- 20 "Alzóó zegt de HEERE:
'Indien gijlieden Mijn verbond van den dag
en Mijn verbond van den nacht kunt vernietigen,
zoodat dag en nacht niet zijn op hunnen tijd,
zoo zal ook vernietigd kunnen worden Mijn verbond met Mijnen knecht David,
dat hij geen zoon hebbe,
die op zijnen troon regeere;
en met de Levieten,
de Priesters,
Mijne dienaren.

- 22 Gelijk het heir des hemels niet geteld
en het zand der zee niet gemeten kan worden,
alzóó zal Ik vermenigvuldigen het zaad Mijns knechts Davids,
en de Levieten, die Mij dienen."
- 23 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot Jeremia,
zeggende:
- 24 "Hebt gij niet gezien wat dit volk spreekt,
zeggende:
'De twee geslachten,
die de HEERE verkoren had,
die heeft Hij nu verworpen?'
Ja,
zij versmaden Mijn volk,
zoodat het geen volk meer is voor hun aangezicht."
- 25 Zóó zegt de HEERE:
"Indien Mijn verbond niet is van dag en nacht,
indien Ik de ordeningen des hemels en der aarde niet heb gesteld:
- 26 zoo zal Ik ook het zaad Jakobs en Mijns knechts Davids verwerpen,
dat Ik van zijn zaad niet neme,
die daar heerschen over het zaad Abrahams, Isaäks en Jakobs;
want Ik zal hunne gevangenis wenden
en Mij hunner ontfermen."/

34

LXX 41

Waarschuwing aan Zedekia:

- 1 Het woord,
dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
(als Nebukadrezar, koning van Babel,
en zijn gansche heir,
en alle koninkrijken der aarde,
die *onder* de heerschappij zijner hand waren,
en alle de volken
tegen Jeruzalem streden),
zeggende:
- 2 Zóó zegt de HEERE, de God Israëls:
"Ga heen
en spreek tot Zedekía,
den koning van Juda,
en zeg tot hem:
"Zóó zegt de HEERE:
"Zie, Ik geef deze stad in de hand des konings van Babel,
en hij zal haar met vuur verbranden;
en gij zult van zijne hand niet ontkomen,
maar zekerlijk gegrepen
en in zijne hand gegeven worden;
en uwe oogen zullen de oogen des konings van Babel zien,
en zijn mond zal tot uwen mond spreken,
en gij zult te Babel komen."
- 4 Maar hoor des HEEREN woord,
o Zedekía,
koning van Juda;
zóó zegt de HEERE van u:
"Gij zult door het zwaard niet sterven;
gij zult sterven in vrede,
en naar de brandingen uwer vaders,
der vorige koningen,
die vóór u geweest zijn,

- alzóó zullen zij over u branden
en u beklagen, *zeggende*:
'Och Heere';
want Ik heb het gesproken,"
spreekt de HEERE."
- 6 En de Profeet Jeremia sprak alle deze woorden tot Zedekía
den koning van Juda,
te Jeruzalem,
- 7 als het heir des konings van Babel streed tegen Jeruzalem
en tegen alle de overgebleven steden van Juda,
tegen Lachis
en tegen Azeka;
want deze, *zijnde* vaste steden,
waren overgebleven onder de steden van Juda.
- 8 Het woord,
dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
nadat de koning Zedekía een verbond gemaakt had met het gansche volk,
dat te Jeruzalem was,
om vrijheid voor hen uit te roepen:
- 9 dat een iegelijk zijnen knecht
en een iegelijk zijne maagd,
zijnde een Hebreër
of eene Hebreïn,
zoude laten vrij gaan;
zoodat niemand zich van hen,
van eenen Jood,
zijnen broeder zoude doen dienen.
- 10 Nu hoorden alle de vorsten
en al het volk,
die het verbond hadden ingegaan,
dat zij een iegelijk zijnen knecht
en een iegelijk zijne maagd zouden laten vrij gaan,
zoodat zij zich niet meer van hen zouden doen dienen;
zij hoorden dan
en lieten hen gaan:
- 11 maar zij keerden daarna wederom
en deden de knechten en maagden wederkomen,
die zij hadden laten vrij gaan
en zij brachten hen ten onder
tot knechten en tot maagden.
- 12 Daarom geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia van den HEERE,
zeggende:
- 13 "Zóó zegt de HEERE,
de God Israëls:
'Ik heb een verbond gemaakt met uwe vadersen,
ten dage als Ik hen uit Egypteland,
uit het diensthuis,
uitvoerde,
zeggende:
- 14 "Ten einde van zeven jaar zult gij laten gaan
een iegelijk zijnen broeder, eenen Hebreër,
die u zal verkocht zijn
en u zes jaar gediend heeft;
gij zult hem dan van u laten vrij gaan";
maar uwe vaders hoorden niet naar Mij
en neigden hun oor niet.
- 15 Gijlieden nu waart heden wedergekeerd

en hadt gedaan dat recht is in Mijne oogen,
 vrijheid uitroepende een iegelijk voor zijnen naaste;
 en gij hadt een verbond gemaakt voor Mijn aangezicht
 in het huis,
 dat naar Mijnen Naam genoemd is;
 16 maar gij zijt weder omgekeerd
 en hebt Mijnen Naam ontheilgd,
 en doen wederkomen een iegelijk zijnen knecht
 en een iegelijk zijne maagd,
 die gij hadt laten vrij gaan naar hunnen lust;
 en gij hebt hen ten onder gebracht
 om ulieden te wezen tot knechten en tot maagden.'
 17 Daarom zegt de HEERE alzóó:
 'Gijlieden hebt naar Mij niet gehoord,
 om vrijheid uit te roepen een iegelijk voor zijnen broeder
 en een iegelijk voor zijnen naaste:
 zie,
 zoo roep Ik uit tegen ulieden,'
 spreekt de HEERE,
 'eene vrijheid ten zwaarde,
 ter pestilentie
 en ten honger,
 en zal u overgeven ter beroering allen koninkrijken der aarde.
 18 En Ik zal de mannen overgeven,
 die Mijn verbond hebben overtreden,
 die niet bevestigd hebben de woorden des verbonds,
 dat zij voor Mijn aangezicht gemaakt hadden,
met het kalf,
 dat zij in tweeën hadden gehouwen,
 en waren tusschen zijne stukken doorgegaan;
 19 de vorsten van Juda
 en de vorsten van Jeruzalem,
 de kamerlingen
 en de Priesters
 en al het volk des lands,
 die door de stukken des kalfs zijn doorgegaan;
 20 ja,
 Ik zal hen overgeven in de hand hunner vijanden
 en in de hand dergenen, die hunne ziele zoeken
 en hunne doode lichamen zullen het gevogelte des hemels
 en het gedierte der aarde tot spijze zijn;
 21 zelfs Zedekía,
 den koning van Juda,
 en zijne vorsten
 zal Ik overgeven in de hand dergenen, die hunne ziel zoeken,
 te weten in de hand van het heir des konings van Babel,
 die van ulieden *nu* zijn opgetogen.
 22 Zie,
 Ik zal bevel geven,'
 spreekt de HEERE,
 'en zal hen weder tot deze stad brengen,
 en zij zullen tegen haar strijden
 en zullen haar innemen
 en zullen haar met vuur verbranden;
 en Ik zal de steden van Juda stellen *tot* eene verwoesting,
 dat er niemand in wone.'"

De gehoorzaamheid der Rechabieten tegenover de ongehoorzaamheid des volks:

- 1 Het woord,
dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
in de dagen van Jojakim,
den zoon van Josía,
den koning van Juda,
zeggende:
- 2 "Ga henen tot der Rechabieten huis,
en spreek met hen,
en breng hen in des HEEREN huis,
in een der kamers,
en geef hun wijn te drinken."
- 3 Toen nam ik Jaázanja,
den zoon van Jeremia,
den zoon van Habazzinja,
mitsgaders zijne broederen
en alle zijne zonen,
en het gansche huis der Rechabieten,
4 en bracht hen in des HEEREN huis,
in de kamer der zonen van Hanan,
den zoon van Jigdalja,
den man Gods,
welke is bij de kamer der oversten,
die daar is boven de kamer van Maäseja,
den zoon van Sallum,
den dorpelbewaarder;
- 5 en ik zette den kinderen van der Rechabieten huis koppen vol wijn en bekers voor,
en ik zeide tot hen:
"Drinkt wijn."
- 6 Maar zij zeiden:
"Wij zullen geenen wijn drinken;
want Jonadab,
de zoon Rechabs,
onze vader,
heeft ons geboden,
zeggende:
'Gijlieden zult geenen wijn drinken,
gij noch uwe kinderen,
tot in eeuwigheid;
7 ook zult gijlieden geen huis bouwen,
noch zaad zaaien,
noch wijngaard planten
of hebben,
maar gij zult in tenten wonen alle uwe dagen,
opdat gij vele dagen leeft in het land,
alwaar gij als vreemdeling verkeert.'
- 8 Zoo hebben wij der stem van Jonadab,
den zoon van Rechab,
onzen vader,
gehoorzaamd in alles,
dat hij ons geboden heeft;
zoodat wij geenen wijn drinken alle onze dagen,
wij,
onze vrouwen,
onze zonen
en onze dochteren,

- 9 en dat wij geen huizen bouwen tot onze woningen,
ook hebben wij geen wijngaard
noch veld,
noch zaad,
- 10 en wij hebben in tenten gewoond;
alzo hebben wij gehoord
en gedaan naar alles,
dat ons onze vader Jonadab geboden heeft.
- 11 Maar het is geschied,
als Nebukadrezar,
de koning van Babel,
naar dit land optrok,
dat wij zeiden:
'Komt,
en laat ons naar Jeruzalem trekken
vanwege het heir der Chaldeën
en vanwege het heir der Syriërs;
alzo zijn wij te Jeruzalem gebleven.'"
- 12 Toen geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia,
zeggende:
- 13 "Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
'Ga henen en zeg tot de mannen van Juda
en tot de inwoners van Jeruzalem:
"Zult gijlieden geene tucht aannemen,
dat gij hoort naar Mijne woorden?"
spreekt de HEERE.
- 14 "De woorden Jonadabs,
des zoons van Rechab,
die hij zijnen kinderen geboden heeft,
dat zij geen wijn zouden drinken,
zijn bevestigd:
want zij hebben geen gedronken tot op dezen dag,
maar het gebod huns vaders gehoord;
en Ik heb tot ulieden gesproken,
vroeg op zijnde
en sprekende,
maar gij hebt naar Mij niet gehoord.
- 15 En Ik heb tot u gezonden alle Mijne knechten
en de Profeten,
vroeg op zijnde
en zendende,
om te zeggen:
'Bekeert u toch een iegelijk van zijnen boozen weg,
en maakt uwe handelingen goed,
en wandelt andere goden niet na
om hen te dienen,
zoo zult gij in het land blijven,
dat Ik u
en uwen vaderen gegeven heb';
maar gij hebt uw oor niet geneigd,
noch naar Mij gehoord.
- 16 Dewijl *dan* de kinderen Jonadabs,
des zoons van Rechab,
het gebod huns vaders,
dat hij hun geboden heeft,
bevestigd hebben,
maar dit volk naar Mij niet hoort,

- 17 daarom, alzóó zegt de HEERE, de God der heirscharen, de God Israëls:
 'Zie,
 Ik zal over Juda
 en over alle inwoners van Jeruzalem brengen
 al het kwaad,
 dat Ik tot hen gesproken heb,
 maar zij niet gehoord hebben,
 en Ik tot hen geroepen heb,
 maar zij niet hebben geantwoord.'""
- 18 Tot het huis nu der Rechabieten zeide Jeremia:
 "Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
 de God Israëls:
 'Omdat gijlieden het gebod uws vaders Jonadabs zijt gehoorzaam geweest,
 en hebt alle zijne geboden bewaard,
 en gedaan naar alles wat hij ulieden geboden heeft,
 daarom alzóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls:
- 19 "Daar zal Jonadab,
 den zoon Rechabs,
 niet worden afgesneden een man,
 die voor Mijn aangezicht sta,
 alle de dagen.'""

36

LXX 43

De boekrol verbrand en vernieuwd:

- 1 Het gebeurde ook in het vierde jaar van Jojakim,
 den zoon van Josía,
 den koning van Juda,
dat dit woord tot Jeremia geschiedde van den HEERE,
 zeggende:
- 2 "Neem u eene rol des boeks,
 en schrijf daarop alle de woorden,
 die Ik tot u gesproken heb over Israël
 en over Juda
 en over alle de volken,
 van den dag aan *dat* Ik tot u gesproken heb,
 van de dagen van Josía aan,
 tot op dezen dag:
- 3 misschien zullen die van het huis van Juda hooren al het kwaad,
 dat Ik hun gedenk te doen,
 opdat zij zich bekeeren een iegelijk van zijnen boozen weg,
 en Ik hunne ongerechtigheid en hunne zonden vergeve."
- 4 Toen riep Jeremia Baruch,
 den zoon van Neria,
 en Baruch schreef uit den mond van Jeremia alle woorden des HEEREN,
 die Hij tot hem gesproken had,
 op eene rol des boeks.
- 5 En Jeremia gebod Baruch,
 zeggende:
 "Ik ben opgehouden,
 ik zal in des HEEREN huis niet kunnen gaan:
- 6 zoo ga gij heen
 en lees in de rol,
in dewelke gij uit mijnen mond geschreven hebt,
 de woorden des HEEREN voor de ooren des volks,
 in des HEEREN huis,
 op den vastendag;
 en gij zult ze ook lezen voor de ooren van gansch Juda,

- 7 *van allen* die uit hunne steden komen:
misschien zal hunne smeeking voor des HEEREN aangezicht nedervallen,
en zullen zij zich bekeeren een iegelijk van zijnen boozen weg;
want groot is de toorn en de grimmigheid,
die de HEERE tegen dit volk heeft uitgesproken."
- 8 En Baruch,
de zoon van Neria,
deed naar alles,
dat hem de Profeet Jeremia geboden had,
lezende in dat boek de woorden des HEEREN,
in het huis des HEEREN.
- 9 Want het geschiedde in het vijfde jaar van Jojakim,
den zoon van Josía,
den koning van Juda,
in de negende maand,
dat zij een vasten voor des HEEREN aangezicht uitriepen,
voor al het volk te Jeruzalem,
mitsgaders voor al het volk,
die uit de steden van Juda te Jeruzalem kwamen.
- 10 Zoo las Baruch in dat boek de woorden van Jeremia *in* des HEEREN huis,
in de kamer van Gemarja,
den zoon van Safan,
den schrijver,
in het bovenste voorhof,
aan de deur der nieuwe poort van het huis des HEEREN,
voor de ooren des ganschen volks.
- 11 Als nu Michaja,
de zoon van Gemarja,
den zoon van Safan,
alle de woorden des HEEREN uit dat boek gehoord had,
zoo ging hij af naar het huis des konings in de kamer des schrijvers;
en zie,
aldaar zaten alle de vorsten:
Elisama de schrijver,
en Delaja, de zoon van Semaja,
en Elnathan, de zoon van Achbor,
en Gemarja, de zoon van Sefan,
en Zedekía, de zoon van Hananja
en alle de vorsten.
- 13 En Michaja maakte hun bekend alle de woorden, die hij gehoord had,
als Baruch uit dat boek las voor de ooren des volks.
- 14 Toen zonden alle de vorsten Jehudi,
den zoon van Nethanja,
den zoon van Selemja,
den zoon van Kuschi,
tot Baruch,
om te zeggen:
"De rol, waaruit gij voor de ooren des volks gelezen hebt,
neem die in uwe hand
en kom."
Alzoo nam Baruch,
de zoon van Neria,
de rol in zijne hand,
en kwam tot hen.
- 15 En zij zeiden tot hem:
"Zit toch neder,
en lees ze voor onze ooren";
en Baruch las voor hunne ooren.

16 En het geschiedde,
als zij alle de woorden hoorden,
dat zij verschrikten,
de één tegen den ander,
en zij zeiden tot Baruch:
"Voorzeker zullen wij alle deze woorden den koning bekend maken."

17 En zij vraagden Baruch,
zeggende:
"Verklaar ons toch,
hoe hebt gij alle deze woorden uit zijnen mond geschreven?"

18 En Baruch zeide tot hen:
"Uit zijnen mond las hij tot mij alle deze woorden,
en ik schreef ze met inkt in dit boek."

19 Toen zeiden de vorsten tot Baruch:
"Ga heen,
verberg u,
gij
en Jeremia,
en niemand wete waar gijlieden zijt."

20 Zij dan gingen in tot den koning in het voorhof;
maar de rol leiden zij weg in de kamer van Elisama den schrijver;
en zij verklaarden alle die woorden voor de ooren des konings.

21 Toen zond de koning Jehudi om de rol te halen,
en hij haalde ze uit de kamer van Elisama den schrijver;
en Jehudi las ze
voor de ooren des konings
en voor de ooren van alle de vorsten,
die bij den koning stonden.

22 (De koning nu zat *in* het winterhuis,
in de negende maand,
en daar was *een vuur* voor zijn aangezicht op den haard aangestoken).

23 En het geschiedde,
als Jehudi drie stukken of vier gelezen had,
versneed hij ze met een schrijversmes,
en wierp ze in het vuur, dat op den haard was,
totdat de gansche rol verteerd was in het vuur, dat op den haard was;

24 en zij verschrikten niet
en scheurden hunne kleederen niet,
de koning
noch alle zijne knechten,
die alle deze woorden gehoord hadden,

25 hoewel ook Elnathan
en Delaja
en Gemarja
bij den koning daarover spraken,
dat hij de rol niet zoude verbranden;
doch hij hoorde niet naar hen.

26 Daartoe gebood de koning Jerahmeël, den zoon van Hammélech,
en Seraja, den zoon van Azriël,
en Selemja, den zoon van Abdeël,
om den schrijver Baruch
en den Profheet Jeremia te vangen.
Maar de HEERE had hen verborgen.

27 Toen geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia,
nadat de koning de rol
en de woorden, die Baruch geschreven had, uit den mond van Jeremia, verbrand had,
zeggende:

28 "Neem u weder eene andere rol,

- en schrijf daarop alle de eerste woorden,
 die geweest zijn op de eerste rol,
 die Jojakim,
 de koning van Juda,
 verbrand heeft.
- 29 En tot Jojakim,
 den koning van Juda,
 zult gij zeggen:
 'Zóó zegt de HEERE:
 "Gij hebt deze rol verbrand,
 zeggende:
 'Waarom hebt gij daarop geschreven,
 zeggende:
 "De koning van Babel zal zekerlijk komen
 en dit land verderven,
 en maken dat mensch en beest daarin ophouden?'"
- 30 Daarom zegt de HEERE alzóó van Jojakim,
 den koning van Juda:
 "Hij zal geen hebben,
 die op Davids troon zitte;
 en zijn dood lichaam zal weggeworpen zijn,
 des daags in de hitte
 en des nachts in de vorst;
- 31 en Ik zal over hem
 en over zijn zaad
 en over zijne knechten
 hunlieder ongerechtigheid bezoeken,
 en Ik zal over hen
 en over de inwoners van Jeruzalem
 en over de mannen van Juda
 al het kwaad brengen,
 dat Ik tot hen gesproken heb,
 maar zij hebben niet gehoord."''
- 32 Jeremia dan nam eene andere rol,
 en gaf ze aan den schrijver Baruch,
 den zoon van Neria;
 die schreef daarop,
 uit den mond van Jeremia,
 alle de woorden van het boek,
 dat Jojakim, de koning van Juda, met vuur verbrand had;
 en aan dezelve werden nog vele dergelijke woorden toegegaan.

Jeremia wordt in de gevangenis geworpen:

37

LXX 44

- 1 En Zedekia,
 zoon van Josia,
 regeerde als koning in plaats van Chonia,
 Jojakims zoon,
 welken *Zedekia* Nebukadrezar,
 de koning van Babel,
 koning gemaakt had in het land van Juda.
- 2 Maar hij hoorde niet,
 hij
 noch zijne knechten
 noch het volk des lands,
 naar de woorden des HEEREN,
 die Hij sprak door den dienst van den Profeet Jeremia.
- 3 Nochtans zond de koning Zedekía

Juchal, den zoon van Selemja,
en Zefanja, den zoon van Maäseja, den Priester
tot den Profeet Jeremia,
om te zeggen:
"Bid toch voor ons tot den HEERE onzen God."
4 (Want Jeremia was nog ingaande
en uitgaande in het midden des volks,
en zij hadden hem *nog* niet in het gevangenhuis gesteld.
5 En Farao's heir was uit Egypte uitgetogen;
en de Chaldeën, die Jeruzalem belegerden,
als zij het gerucht van hem gehoord hadden,
zoo waren zij van Jeruzalem opgetrokken).
6 Toen geschiedde des HEEREN woord tot den Profeet Jeremia,
zeggende:
7 "Zóó zegt de HEERE, de God Israëls:
'Zóó zult gijlieden zeggen tot den koning van Juda,
die u tot Mij gezonden heeft om Mij te vragen:
'Zie,
Farao's heir, dat u ter hulpe uitgetrokken is,
zal wederkeeren in zijn land, *in* Egypte.
8 En de Chaldeën zullen wederkeeren
en tegen deze stad strijden,
en zij zullen haar innemen
en zullen haar met vuur verbranden."
9 Zóó zegt de HEERE:
"Bedriegt uwe zielen niet,
zeggende:
De Chaldeën zullen zekerlijk van ons wegtrekken;
want zij zullen niet wegtrekken;
10 want al sloegt gijlieden het gansche heir der Chaldeën,
die tegen u strijden,
en daar bleven van hen *eenige* verwonde mannen over,
zoo zouden zich die een iegelijk in zijn tent opmaken,
en deze stad met vuur verbranden.'""
11 Voorts geschiedde het,
als het heir der Chaldeën van Jeruzalem was opgetrokken vanwege Farao's heir,
12 dat Jeremia uit Jeruzalem uitging
om te gaan *in* het land Benjamins,
om van daar te scheiden door het midden des volks.
13 Als hij in de poort Benjamins was,
zoo was daar de wachtmeester,
wiens naam was Jeria,
de zoon van Salemja,
den zoon van Hananja;
die greep den Profeet Jeremia,
zeggende:
"Gij wilt tot de Chaldeën afvallen."
14 En Jeremia zeide:
"Het is valsch,
ik wil niet tot de Chaldeën afvallen."
Doch hij hoorde niet naar hem,
maar Jeria greep Jeremia aan
en bracht hem tot de vorsten.
15 En de vorsten werden zeer toornig op Jeremia
en sloegen hem,
en zij stelden hem in het gevangenhuis,
ten huize van Jonathan den schrijver;

- want zij hadden dat tot een gevangenhuis gemaakt.
- 16 Als Jeremia in de plaats des kuils en in de cellen gekomen was,
en Jeremia daar vele dagen gezeten had,
- 17 zoo zond de koning Zedekía henen
en liet hem halen,
en de koning vraagde hem in zijn huis,
in het verborgen,
en zeide:
"Is er ook een woord van den HEERE?"
En Jeremia zeide:
"Daar is,"
en zeide:
"Gij zult in de hand des konings van Babel gegeven worden."
- 18 Voorts zeide Jeremia tot den koning Zedekía:
"Wat heb ik tegen u
of tegen uwe knechten
of tegen dit volk gezondigd,
dat gijlieden mij in het gevangenhuis gesteld hebt?
- 19 Waar zijn nu ulieder profeten,
die u geprofeteerd hebben,
zeggende:
'De koning van Babel zal niet tegen ulieden noch tegen dit land komen?'
- 20 Nu dan,
hoor toch, o mijn heer koning,
laat toch mijne smeeking voor uw aangezicht nedervallen
en breng mij niet weder *in* Jonathans, des schrijvers huis,
opdat ik aldaar niet sterve."
- 21 Toen gaf de koning Zedekía bevel,
en zij bestelden Jeremia in het voorhof der bewaring,
en men gaf hem des daags een bol brood uit de bakkersstraat,
totdat al het brood van de stad op was.
Alzoo bleef Jeremia in het voorhof der bewaring.

38

LXX 45

Jeremia uit de slijkerige put verlost:

- 1 Als Sefatja, de zoon van Mattan,
en Gedalja, de zoon van Pashur,
en Juchal, de zoon van Selemja,
en Pashur, de zoon van Malkía,
de woorden hoorden,
die Jeremia tot al het volk sprak,
zeggende:
- 2 "Zóó zegt de HEERE:
'Wie in deze stad blijft,
zal door het zwaard,
door den honger
of door de pestilentie sterven;
maar wie tot de Chaldeën uitgaat,
die zal leven,
want hij zal zijne ziel tot eenen buit hebben
en zal leven;'
- 3 zóó zegt de HEERE:
'Deze stad zal zekerlijk gegeven worden in de hand van het heir des konings van Babel,
dat zal haar innemen;''
- 4 – zoo zeiden de vorsten tot den koning:
"Laat toch deze man gedood worden,
want aldus maakt hij de handen der krijgslieden,

- die in deze stad zijn overgebleven,
en de handen des ganschen volks slap,
zulke woorden tot hen sprekende;
want deze man zoekt dezes volks vrede niet,
maar het kwaad."
- 5 En de koning Zedekía zeide:
"Zie,
hij is in uwe hand,
want de koning zoude geen ding tegen u vermogen."
- 6 Toen namen zij Jeremia,
en wierpen hem in den kuil van Malkía,
den zoon van Hammélech,
die in het voorhof der bewaring was,
en zij lieten Jeremia af met zelen:
in den kuil nu was geen water, maar slijk;
en Jeremia zonk in het slijk.
- 7 Als nu Ebed-Mélech de Moorman,
een der kamerlingen,
die toen in des konings huis was,
hoorde,
dat zij Jeremia in den kuil gedaan hadden,
(de koning nu zat in de poort Benjamins),
- 8 zoo ging Ebed-Mélech uit het huis des konings uit,
en hij sprak tot den koning,
zeggende:
- 9 "Mijn heer koning,
deze mannen hebben kwalijk gehandeld in alles,
dat zij gedaan hebben aan den Profeet Jeremia,
dien zij in den kuil geworpen hebben;
daar hij toch op zijne plaats zoude gestorven zijn vanwege den honger,
dewijl er geen brood meer in de stad is."
- 10 Toen gebod de koning den Moorman Ebed-Mélech,
zeggende:
"Neem van hier dertig mannen onder uwe hand,
en haal den profeet Jeremia op uit den kuil,
eer dat hij sterve."
- 11 Alzoo nam Ebed-Mélech de mannen onder zijne hand,
en ging in des konings huis tot onder de schatkamer,
en nam van daar eenige oude verscheurde
en oude, versleten lompen,
en hij liet ze met zelen af tot Jeremia in den kuil.
- 12 En Ebed-Mélech de Moorman, zeide tot Jeremia:
"Leg nu deze oude, verscheurde en versleten lompen onder de okselen uwer armen,
van onderen aan de zelen."
En Jeremia deed alzoo.
- 13 En zij trokken Jeremia bij de zelen,
en haalden hem op uit den kuil,
en Jeremia bleef in het voorhof der bewaring.

Onderhoud van den koning met den profeet:

- 14 Toen zond de koning Zedekía henen
en liet den Profeet Jeremia tot zich halen,
in den derden ingang,
die aan het huis des HEEREN was;
en de koning zeide tot Jeremia:
"Ik zal u een ding vragen,
verheel geen ding voor mij."
- 15 En Jeremia zeide tot Zedekía:

- "Als ik *het* u verklaren zal,
zult gij mij niet zekerlijk dooden?
En als ik u raad zal geven,
gij zult *tòch* naar mij niet hooren."
- 16 Toen zwoer de koning Zedekía aan Jeremia in het verborgen,
zeggende:
"Zoo *waarachtig als* de HEERE leeft,
die ons deze ziel gemaakt heeft,
indien ik u zal dooden,
of indien ik u zal overgeven in den hand dezer mannen,
die uwe ziel zoeken!"
- 17 Jeremia dan zeide tot Zedekía:
"Zóó zegt de HEERE de God der heirscharen,
de God Israëls:
'Indien gij gewilliglijk tot de vorsten des konings van Babel zult uitgaan,
zoo zal uwe ziel leven,
en deze stad zal niet verbrand worden met vuur,
en gij zult leven,
gij en uw huis.
- 18 Maar indien gij tot de vorsten des konings van Babel niet zult uitgaan,
zoo zal deze stad gegeven worden in de hand der Chaldeën,
en zij zullen haar met vuur verbranden;
ook zult gij van hunne hand niet ontkomen.'"
- 19 En de koning Zedekía zeide tot Jeremia:
"Ik ben bevreesd voor de Joden,
die tot de Chaldeën gevallen zijn,
dat zij mij misschien in derzelver hand overgeven,
en zij den spot met mij drijven."
- 20 En Jeremia zeide:
"Zij zullen *u* niet overgeven;
wees toch gehoorzaam aan de stem des HEEREN,
naar welke ik tot u spreek;
zoo zal het u wel gaan
en uwe ziel zal leven.
- 21 Maar indien gij weigert uit te gaan,
zoo is dit het woord,
dat de HEERE mij heeft doen zien:
- 22 'Ziedaar,
alle de vrouwen, die in het huis des konings van Juda zijn overgebleven,
zullen uitgevoerd worden tot de vorsten des konings van Babel;
en dezelve zullen zeggen:
"Uwe vredegenooten hebben u aangehitst,
en hebben u overmocht,
uwe voeten zijn in den modder gezonken,
zij zijn achterwaarts gekeerd."
- 23 Zij zullen dan alle uwe vrouwen
en alle uwe zonen tot de Chaldeën uitvoeren;
ook zult gij zelf van hunne hand niet ontkomen,
maar gij zult door de hand des konings van Babel gegrepen worden,
en gij zult deze stad met vuur verbranden.'"
- 24 Toen zeide Zedekía tot Jeremia:
"Dat niemand wete van deze woorden,
zoo zult gij niet sterven.
- 25 En als de vorsten zullen hooren,
dat ik met u gesproken heb,
en tot u komen
en tot u zeggen:
'Verklaar ons nu,

- wat hebt gij tot den koning gesproken?
Verheel het niet voor ons,
zoo zullen wij u niet dooden;
en wat heeft de koning tot u gesproken?'
26 – zoo zult gij tot hen zeggen:
'Ik wierp mijne smeeeking voor des konings aangezicht neder,
dat hij mij niet zoude laten wederbrengen in Jonathans huis,
om aldaar te sterven.'"
27 Als dan alle de vorsten tot Jeremia kwamen
en hem vraagden,
verklaarde hij hun naar alle deze woorden,
die de koning geboden had;
en zij lieten van hem af,
omdat de zaak niet was gehoord.
28 En Jeremia bleef in het voorhof der bewaring tot op den dag,
dat Jeruzalem werd ingenomen,
en hij was er *nog*,
als Jeruzalem was ingenomen.

39

LXX 46

Jeruzalem genomen:

- 1 In het negentiende jaar van Zedekía,
koning van Juda,
in de tiende maand,
kwam Nebukadrezar,
de koning van Babel,
en al zijn heir,
tegen Jeruzalem,
en zij belegerden haar.
2 In het elfde jaar van Zedekía,
in de vierde maand,
op den negenden der maand,
werd de stad doorgebroken.
3 En alle de vorsten des konings van Babel trokken in,
en hielden stand bij de middelste poort;
namelijk Nergal-Sarézer,
Samgar-Nebu,
Sarsechim Rabsaris,
Nergal-Sarézer Rabmag,
en alle de overige vorsten des konings van Babel.
4 En het geschiedde als Zedekía,
de koning van Juda,
en alle de krijgslieden hen zagen,
zoo vloden zij
en togen bij nacht uit de stad,
door den weg van des konings hof,
door de poort tusschen de twee muren;
en hij trok uit *door* den weg des vlakken velds.
5 Doch het heir der Chaldeën jaagde hen achterna,
en zij achterhaalden Zedekía in de vlakke velden van Jericho,
en vingden hem,
en brachten hem opwaarts tot Nebukadrezar,
den koning van Babel,
naar Ribla in het land van Hamath;
die sprak oordeelen tegen hem uit;
6 en de koning van Babel slachtte de zonen van Zedekía voor zijne oogen,
ook slachtte de koning van Babel alle edelen van Juda;

7 en hij verblindde de oogen van Zedekía,
en bond hem met twee koperen ketenen,
om hem naar Babel te voeren;

8 en de Chaldeën verbrandden het huis des konings
en de huizen des volks met vuur,
en zij braken de muren van Jeruzalem af.

9 Het overige nu des volks, die in de stad waren overgebleven,
en de afvalligen, die tot hem afgevallen waren,
met het overige des volks, die overgebleven waren,
voerde Nebuzaradan,
de overste der trawanten,
gevankelijk *naar* Babel.

10 Maar van het volk,
die arm waren,
die niet met al hadden,
liet Nebuzaradan, de overste der trawanten,
eenigen overig in het land van Juda,
en gaf hij hun te dien dage wijngaarden en akkers.

11 Maar van Jeremia had Nebukadrezar,
de koning van Babel,
bevel gegeven in de hand van Nebuzaradan,
den overste der trawanten,
zeggende:

12 "Neem hem,
en stel uwe oogen op hem,
en doe hem niets kwaads;
maar gelijk als hij tot u spreken zal,
doe alzóó met hem."

13 Zoo zond Nebuzaradan,
de overste der trawanten,
mitsgaders Nebusazban Rabsaris,
en Nergal-Sarézar Rabmag,
en alle de oversten des konings van Babel;

14 zij zonden dan heen
en namen Jeremia uit het voorhof der bewaring,
en gaven hem over aan Gedalja,
den zoon van Ahikam,
den zoon van Safan,
dat hij hem henen uitbracht naar huis:
alzoó bleef hij in het midden des volks.

De belofte aan Ebed-Melech:

15 Het woord des HEEREN was ook tot Jeremia geschied,
als hij in het voorhof der bewaring besloten was,
zeggende:

16 "Ga heen
en spreek tot Ebed-Mélech den Moorman,
zeggende:
'Zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
"Zie,
Ik zal Mijne woorden brengen over deze stad ten kwade
en niet ten goede,
en zij zullen te dien dage voor uw aangezicht zijn.

17 Maar Ik zal u te dien dage redden,"
spreekt de HEERE,
"en gij zult niet overgeven worden in de hand der mannen,
voor welker aangezicht gij vreest;

18 want Ik zal u zekerlijk bevrijden,
en gij zult door het zwaard niet vallen;
maar gij zult uwe ziel tot een buit hebben,
omdat gij op Mij vertrouwd hebt,"
spreekt de HEERE."

40

LXX 47

Jeremia bij Gedalja:

1 Het woord, dat van de HEERE geschied is tot Jeremia,
nadat Nebuzaradan,
de overste der trawanten,
hem had laten gaan van Rama;
als hij hem had laten halen,
daar hij met ketenen gebonden was
in het midden aller gevangen van Jeruzalem en Juda,
die naar Babel gevankelijk werden weggevoerd.

2 Want de overste der trawanten liet Jeremia halen,
en zeide tot hem:
"De HEERE uw God heeft dit kwaad over deze plaats gesproken,
en de HEERE heeft het doen komen
en gedaan gelijk als Hij gesproken had,
want gijlieden hebt gezondigd, tegen den HEERE
en Zijner stem niet gehoorzaamd:
daarom is ulieden deze zaak geschied.

4 Nu dan,
zie,
ik heb u heden losgemaakt van de ketenen,
die aan uwe hand waren:
indien het goed is in uwe oogen met mij naar Babel te komen,
zoo kom,
en ik zal mijn oog op u stellen;
maar indien het kwaad is in uwe oogen met mij naar Babel te komen,
zoo laat het;
zie,
het gansche land is voor uw aangezicht;
waarheen het goed en recht in uwe oogen is te gaan,
ga dáár.

5 En dewijl hij nog niet zal wederkeeren,
zoo keer gij tot Gedalja,
den zoon van Ahikam,
den zoon van Sefan,
dien de koning van Babel over de steden van Juda gesteld heeft,
en woon bij hem in het midden des volks;
of overal waar het in uwe oogen recht is te gaan,
ga er heen."
En de overste der trawanten gaf hem reiskost
en een geschenk,
en liet hem gaan.

6 Alzoo kwam Jeremia tot Gedalja,
den zoon van Ahikam,
te Mizpa,
en hij woonde bij hem in het midden des volks,
die in het land waren overgelaten.

Gedalja vermoord:

7 Toen nu alle oversten der heiren, die in het veld waren,
zij en hunne mannen, hoorden,

dat de koning van Babel Gedalja, den zoon van Ahikam, over het land gesteld had,
en dat hij aan hem bevolen had de mannen en de vrouwen en de kinderkens,
en van de armsten des lands,
van degenen die niet naar Babel gevankelijk waren weggevoerd:

8 zoo kwamen zij tot Gedalja te Mizpa,
namelijk Ismaël, de zoon van Nethanja,
en Johanan
en Jonathan, de zonen van Karéah,
en Serajah, de zoon van Tanhúmeth,
en de zonen van Efai den Netofathiet,
en Jezanja, de zoon eens Maächathiets,
zij en hunne mannen;

9 en Gedalja, de zoon van Ahikam, den zoon van Safan,
zwoer hun en hunnen mannen,
zeggende:
"Vreest niet van de Chaldeën te dienen,
blijft in het land
en dient den koning van Babel,
zoo zal het u wèl gaan."

10 En ziet,
ik woon te Mizpa,
om te staan voor het aangezicht der Chaldeën,
die tot ons zullen komen:
gijlieden dan,
verzamelt wijn en zomervruchten en olie,
en doet ze in uwe vaten,
en woont in uwe steden,
die gij hebt ingenomen.

11 Als ook alle de Joden,
die in Moab
en onder de kinderen Ammons
en in Edom,
en die in alle die landen waren,
hoorden, dat de koning van Babel een overblijfsel gelaten had,
en dat Gedalja, den zoon van Ahikam, den zoon van Safan,
over hen gesteld had:

12 zoo keerden alle de Joden weder uit alle de plaatsen,
waarheen zij gedreven waren
en kwamen in het land van Juda
tot Gedalja te Mizpa,
en zij verzamelden zeer veel wijn en zomervruchten.

13 Doch Johanan, de zoon van Karéah,
en alle oversten der heiren, die in het veld waren,
kwamen tot Gedalja te Mizpa,

14 en zeiden tot hem:
"Weet gij wel,
dat Baälis, de koning der kinderen Ammons,
Ismaël, den zoon van Nethanja,
uitgezonden heeft om u aan het leven te slaan?"
Maar Gedalja, de zoon van Ahikam, geloofde het niet.

15 Johanan nochtans, de zoon van Karéah,
sprak tot Gedalja in het verborgen te Mizpa,
zeggende:
"Laat mij toch heengaan
en Ismaël, den zoon van Nethanja, slaan,
en niemand zal het weten:
waarom zoude hij u aan het leven slaan,
en gansch Juda, die tot u vergaderd zijn, verstrooid worden,

en het overblijfsel van Juda verloren gaan?"
16 Maar Gedalja,
de zoon van Ahikam,
zeide tot Johanan,
den zoon van Karéah:
"Doe deze zaak niet,
want gij spreekt valsch van Ismaël."

41

LXX 48

1 Maar het geschiedde in de zevende maand,
dat Ismaël, de zoon van Nethanja,
den zoon van Elisama,
van koninklijk zaad,
en de oversten des konings,
te weten tien mannen met hem,
kwamen tot Gedalja, den zoon van Ahikam, te Mizpa,
en zij aten aldaar brood te zamen te Mizpa.
2 En Ismaël, de zoon van Nethanja, maakte zich op,
mitsgaders de tien mannen, die met hem waren,
en zij sloegen Gedalja, den zoon van Ahikam, den zoon van Safan, met het zwaard:
alzo doodde hij hem, dien de koning van Babel over het land gesteld had.
3 Ook sloeg Ismaël alle de Joden,
die met hem, *namelijk* met Gedalja, te Mizpa waren,
en de Chaldeën, de krijgslieden,
die daar gevonden werden.
4 Het geschiedde nu op den tweeden dag,
nadat hij Gedalja gedood had,
en niemand *het* wist,
5 zoo kwamen er lieden van Sichem,
van Silo en Samarië,
tachtig man,
hebbende den baard afgeschoren
en de kleederen gescheurd
en zichzelf gesneden,
en spijsoffer en wierook waren in hunne hand
om naar het huis des HEEREN te brengen.
6 En Ismaël, de zoon van Nethanja,
ging uit van Mizpa, hun tegemoet,
al gaande
en weenende;
en het geschiedde,
als hij hen aantrof,
dat hij zeide:
"Komt tot Gedalja, den zoon van Ahikam."
7 Maar het geschiedde,
als zij in het midden der stad gekomen waren,
dat Ismaël, de zoon van Nethanja, hen keelde *en wierp hen* in het midden des kuils,
Hij en de mannen, die met hem waren.
8 Doch onder hen werden tien mannen gevonden,
die tot Ismaël zeiden:
"Dood ons niet,
want wij hebben verborgen schatten in het veld,
van tarwe en gerst en olie en honig."
Zoo liet hij af
en doodde hen niet in het midden hunner broederen.
9 De kuil nu, waarin Ismaël alle de doode lichamen der mannen,
die hij aan de zijde van Gedalja geslagen had, heenwierp,

- is dezelfde, dien de koning Asa maakte vanwege Baësa, den koning Israëls;
 dezen vulde Ismaël, de zoon van Nethanja, met de verslagenen.
- 10 En Ismaël voerde het gansche overblijfsel des volks, dat te Mizpa was, gevankelijk,
te weten des konings dochteren
 en al het volk, die te Mizpa waren overgelaten,
 die Nebuzaradan, de overste der trawanten,
 aan Gedalja den zoon van Ahikam, bevolen had;
 Ismaël dan, de zoon van Nethanja, voerde hen gevankelijk weg,
 en trok henen om over te gaan tot de kinderen Ammons.
- 11 Toen nu Johanan, de zoon van Karéah,
 en alle de oversten der heiren, die met hem waren,
 al het kwaad hoorden,
 dat Ismaël, de zoon van Nethanja, gedaan had,
- 12 zoo namen zij alle de mannen,
 en trokken heen om met Ismaël, den zoon van Nethanja, te strijden;
 en zij vonden hem aan het groote water, dat bij Gibeon is.

De vlucht naar Egypte:

- 13 En het geschiedde,
 als al het volk, dat met Ismaël was, Johanan zag, den zoon van Karéah,
 en alle de oversten der heiren, die met hem waren,
 zoo werden zij verblijd;
- 14 en al het volk, dat met Ismaël van Mizpa gevankelijk had weggevoerd,
 wendde zich om,
 en zij keerden zich
 en gingen over tot Johanan, den zoon van Karéah.
- 15 Doch Ismaël, de zoon van Nethanja, ontkwam van Johanans aangezicht met acht mannen,
 en hij trok tot de kinderen Ammons.
- 16 Toen nam Johanan, de zoon van Karéah,
 mitsgaders alle de oversten der heiren, die met hem waren,
 het gansche overblijfsel des volks,
 dat hij wedergebracht had van Ismaël, den zoon van Nethanja, van Mizpa,
 (nadat hij Gedalja, den zoon van Ahikam, verslagen had),
te weten de mannen, die krijgslieden waren,
 en de vrouwen en kinderkens en kamerlingen, die hij van Gibeon had wedergebracht;
- 17 en zij trokken heen
 en sloegen zich neder te Geruth-Kimhan, dat bij Bethlehem is,
 om voort te trekken,
 dat zij in Egypte kwamen,
- 18 voor het aangezicht der Chaldeën;
 want zij vreesden voor hunlieder aangezicht,
 omdat Ismaël, de zoon van Nethanja, Gedalja, den zoon van Ahikam, geslagen had,
 dien de koning van Babel over het land gesteld had.

42

LXX 49

Jeremia's woord tot het volk:

- 1 Toen traden toe alle oversten der heiren,
 en Johanan, de zoon van Karéah,
 en Jezanja, de zoon van Hosaja,
 en al het volk
 van den kleinste tot den grootsten toe,
 en zeiden tot den Profeet Jeremia:
- 2 "Laat toch onze smeeking voor uw aangezicht vallen,
 en bid voor ons tot den HEERE uwen God,
 voor dit gansche overblijfsel;
 want wij zijn weinig van veel overgelaten,
 gelijk uwe oogen ons zien;

3 dat ons de HEERE uw God bekend make den weg,
dien wij zullen ingaan
en de zaak, die wij zullen doen."

4 En de Profeet Jeremia zeide tot hen:
"Ik heb het gehoord;
zie, ik zal tot den HEERE uwen God bidden naar uwe woorden,
en het zal geschieden,
het gansche woord, dat de HEERE u zal antwoorden, zal ik u bekend maken,
en ik zal u geen woord onthouden."

5 Toen zeiden zij tot Jeremia:
"De HEERE zij tusschen ons tot een waarachtig en gewis getuige:
indien wij niet naar alle woord,
met hetwelk u de HEERE uw God tot ons zal zenden,
alzóó zullen doen!

6 Hetzij dan goed of kwaad,
wij zullen der stem des HEEREN onzes Gods,
tot welken wij u zenden,
gehoorzaam zijn;
opdat het ons wèl ga,
wanneer wij der stem des HEEREN onzes Gods zullen gehoorzaam zijn."

7 En het gebeurde ten einde van tien dagen,
dat des HEEREN woord tot Jeremia geschiedde.

8 Toen riep hij Johanan, den zoon van Karéah,
en alle oversten der heiren, die met hem waren,
en al het volk van den kleinste af tot den grootste toe;

9 en hij zeide tot hen:
"Zóó zegt de HEERE, de God Israëls, tot welken gij mij gezonden hebt
om uwe smeeking voor Zijn aangezicht neder te werpen:
10 'Indien gijlieden in dit land zult blijven wonen,
zoo zal Ik u bouwen en niet afbreken,
en u planten en niet uitrukken;
want Ik heb berouw over het kwaad dat Ik u aangedaan heb:
11 vreest niet voor het aangezicht des konings van Babel,
voor wiens aangezicht gij vreest:
vreest niet voor hem,' spreekt de HEERE,
'want Ik zal met u zijn,
om u te behouden
en u van zijne hand te redden;
12 en Ik zal ulieden barmhartigheid geven,
dat hij zich uwer erbarme
en u weder in uw land brenge.'

13 Maar zoo gijlieden zult zeggen:
'Wij zullen in dit land niet blijven,'
dat gij de stem des HEEREN uws Gods niet gehoorzaam zijt,
14 zeggende:
'Neen, maar wij zullen gaan in Egypteland,
alwaar wij geenen krijg zullen zien
noch het geluid der bazuin hooren,
noch naar brood hongeren,
en dáár zullen wij blijven';

15 – nu dan,
daarom hoort des HEEREN woord, gij overblijfsel van Juda:
'zóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls:
"Indien gij ganschelijk uw aangezicht zult stellen om in Egypte te gaan,
en zult heengaan om aldaar als vreemdelingen te verkeeren,
16 zoo zal het geschieden,
dat het zwaard, waar gij voor vreest,
u aldaar in Egypteland zal achterhalen,

- en de honger, waar gij voor zorgt,
 zal u aldaar *in* Egypte achteraanleven;
 en gij zult aldaar sterven;
- 17 zóó zullen alle de mannen zijn,
 die hun aangezicht stellen om in Egypte te gaan,
 om aldaar als vreemdelingen te verkeerem;
 zij zullen sterven
 door het zwaard,
 door den honger
 en door de pestilentie,
 en zij zullen niemand hebben,
 die overblijve
 of ontkome van het kwaad,
 dat Ik over hen zal brengen."
- 18 Want zóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls:
 'Gelijk als Mijn toorn
 en Mijne grimmigheid is uitgestort over de inwoners van Jeruzalem,
 alzóó zal Mijne grimmigheid over ulieden uitgestort worden,
 als gij in Egypte zult gekomen zijn,
 en gij zult wezen
 tot eene vervloeking
 en tot eene ontzetting
 en tot eenen vloek
 en tot smaadheid,
 en zult deze plaats niet meer zien.'
- 19 De HEERE heeft tegen ulieden gesproken,
 gij overblijfsel van Juda:
 'Gaat niet in Egypte.
 Weet zekerlijk, dat Ik heden tegen u betuigd heb.'
- 20 Gewisselijk, gij hebt uwe zielen verleid;
 want gij hebt mij tot den HEERE gezonden,
 zeggende:
 'Bid voor ons tot den HEERE onzen God,
 en naar alles wat de HEERE onze God zal zeggen,
 alzóó maak het ons bekend,
 en wij zullen het doen.'
- 21 Nu heb ik het u heden bekend gemaakt,
 maar gij hebt niet gehoord naar de stem des HEEREN uws Gods,
 noch naar al hetgeen, *met* hetwelk Hij mij tot u gezonden heeft.
- 22 Zoo weet nu zekerlijk,
 dat gij
 door het zwaard,
 door den honger
 en door de pestilentie sterven zult,
 ter plaatse waar het u gelust heeft heen te gaan
 om aldaar als vreemdelingen te verkeerem."

43

Tocht naar Egypte:

- 1 En het geschiedde,
 als Jeremia geëindigd had tot het gansche volk te spreken
 alle de woorden des HEEREN huns Gods,
met dewelke hem de HEERE hun God tot hen gezonden had,
te weten alle die woorden:
- 2 zoo sprak Azarja, de zoon van Hosaja,
 en Johanan, de zoon van Karéah,
 en alle de trotsche mannen,

zeggende tot Jeremia:
 "Gij spreekt leugen,
 de HEERE onze God heeft u niet gezonden om te zeggen:
 'Gijlieden zult niet gaan in Egypte,
 om aldaar als vreemdelingen te verkeerē';
 3 maar Baruch, de zoon van Nería, hitst u tegen ons op,
 opdat hij ons overgeve in de hand der Chaldeēn,
 dat zij ons dooden
 en ons gevankelijk *naar* Babel wegvoeren."
 4 Alzoo gehoorzaamde Johanan, de zoon van Karéah,
 en alle de oversten der heiren,
 en al het volk
 de stem des HEEREN niet,
 om in het land van Juda te blijven;
 5 maar Johanan, de zoon van Karéah,
 en alle de oversten der heiren,
 namen het gansche overblijfsel van Juda,
 die van alle de heidenen, waar zij waren heengedreven,
 wedergekeerd waren om in het land van Juda te wonen,
 6 de mannen
 en de vrouwen
 en de kinderkens,
 en des konings dochters,
 en alle ziel, die Nebuzaradan, de overste der trawanten,
 bij Gedalja, den zoon van Ahikam, den zoon van Safan, gelaten had,
 ook den Profeet Jeremia
 en Baruch, den zoon van Nería;
 7 en zij trokken in Egypteland,
 want zij waren der stem des HEEREN niet gehoorzaam;
 en zij kwamen tot Tachpanhes.

Jeremia voorzegt de verovering van Egypte door Nebukadrezar:

8 Toen geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia te Tachpanhes,
 zeggende:
 9 "Neem groote steenen in uwe hand,
 en verberg ze in de klei in den ticheloven,
 die bij de deur van Farao's huis te Tachpanhes is,
 voor de oogen der Joodsche mannen;
 10 en zeg tot hen:
 'Zóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israēls:
 "Zie,
 Ik zal heenzenden
 en Nebukadrezar,
 den koning van Babel,
Mijnen knecht, halen,
 en Ik zal zijnen troon zetten boven op deze steenen,
 die Ik verborgen heb;
 en hij zal zijne schoone tent daarover spannen.
 11 En hij zal komen
 en Egypteland slaan;
 wie ten dood, ten doode;
 en wie ter gevangenis, ter gevangenis;
 en wie ten zwaard, ten zwaarde.
 12 En Ik zal een vuur aansteken in de huizen der goden van Egypte,
 en hij zal ze verbranden
 en gevankelijk wegvoeren;
 en hij zal Egypteland aantrekken gelijk als een herder zijn kleed aantrekt,
 en hij zal van daar uittrekken in vrede.

- 13 En hij zal de opgerichte beelden van Beth-Sémes, hetwelk in Egypteland is, verbreken, en hij zal de huizen der goden van Egypte met vuur verbranden.

44

LXX 51

Wederom de dienst der koningin des hemels:

- 1 Het woord, dat tot Jeremia geschiedde aan alle de Joden, die in Egypteland woonden,
die te Migdol woonden,
en te Tachpanhes,
en te Nof,
en in het land Pathros,
zeggende:
- 2 "Alzóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls:
'Gij hebt gezien al het kwaad, dat Ik gebracht heb over Jeruzalem
en over alle steden van Juda;
en zie,
zij zijn eene woestheid te dezen dage,
en niemand woont daarin,
vanwege hunne boosheid,
die zij gedaan hebben
om Mij te tergen,
gaande
om te roken
en andere goden te dienen,
die zij niet kenden,
zij,
gij,
noch uwe vaders.
- 4 En Ik heb tot u gezonden alle mijne knechten de Profeten,
vroeg op zijnde
en zendende,
om te zeggen:
"Doet toch deze gruwelijke zaak niet,
die Ik haat";
- 5 maar zij hebben niet gehoord,
noch hun oor geneigd
om zich van hunne boosheid te bekeeren,
dat zij anderen goden niet rookten.
- 6 Daarom is Mijne grimmigheid en Mijn toorn uitgestort,
en heeft gebrand in de steden van Juda,
en in de straten van Jeruzalem;
zoodat zij tot eenzaamheid *en* tot verwoesting geworden zijn,
gelijk het is te dezen dage.'
- 7 En nu, zóó zegt de HEERE, de God der heirscharen, de God Israëls:
'Waarom doet gij *zulk* een groot kwaad tegen uwe zielen,
opdat gij u den man en de vrouw,
het kind en den zuigeling uit het midden van Juda uitroeit,
opdat gij u geen overblijfsel overlaat;
tergende Mij door de werken uwer handen,
rookende anderen goden in het land Egypte,
alwaar gij gekomen zijt
om daar als vreemdelingen te verkeeren,
opdat gij uzelf uitroeit,
en opdat gij wordt tot eenen vloek
en tot eene smaadheid onder alle volken der aarde?
- 9 Hebt gij vergeten de boosheid uwer vaderen,
en de boosheden der koningen van Juda,
en de boosheden hunner vrouwen,

- en uwe boosheden,
en de boosheden uwer vrouwen,
die zij gedaan hebben in het land van Juda
en in de straten van Jeruzalem?
- 10 Zij zijn tot op dezen dag *nog* niet verbrijzeld *van harte*,
en zij hebben niet gevreesd
noch gewandeld in Mijne wet
en in Mijne inzettingen,
die Ik voor ulieder aangezicht
en voor het aangezicht uwer vaderen gegeven heb.'
- 11 Daarom, zóó zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israëls:
'Zie,
Ik zal Mijn aangezicht tegen ulieden stellen ten kwade
en om gansch Juda uit te roeien;
- 12 en Ik zal het overblijfsel van Juda wegnemen,
die hunne aangezichten gesteld hebben om in Egypteland te gaan,
om aldaar als vreemdeling te verkeerem;
en zij zullen allen in Egypteland verteerd worden,
door het zwaard zullen zij vallen,
door den honger zullen zij verteerd worden,
van den kleinste tot de grootste toe;
door het zwaard
en door den honger zullen zij sterven,
en zij zullen worden tot eene vervloeking,
tot eene ontzetting
en tot eenen vloek
en tot eene smaadheid.
- 13 Want Ik zal bezoeking doen over degenen, die in Egypteland wonen,
gelijk als Ik bezoeking gedaan heb over Jeruzalem,
door het zwaard,
door den honger
en door de pestilentie;
- 14 zoodat het overblijfsel van Juda,
die in Egypteland gekomen zijn
om aldaar als vreemdelingen te verkeerem,
geenen zal hebben,
die ontkome
of overblijven,
te weten om weder te keeren in het land van Juda,
waarnaar hunne ziel verlangt weder te keeren
om aldaar te wonen;
maar zij zullen er niet wederkeeren,
behalve die ontkomen zullen.'
- 15 Toen antwoordden aan Jeremia alle de mannen, die wisten,
dat hunne vrouwen anderen goden rookten,
en alle de vrouwen, die daar stonden,
zijnde een groote hoop,
mitsgaders al het volk, die in Egypteland,
in Pathros woonden,
zeggende:
- 16 "Aangaande het woord,
dat gij tot ons in des HEEREN Naam gesproken hebt,
wij zullen naar u niet hooren;
- 17 maar wij zullen ganschelijk doen al hetgeen dat uit onzen mond is uitgegaan,
rookende der Meléchet des hemels
en haar drankofferen offerende,
gelijk als wij gedaan hebben,

wij
 en onze vaders,
 onze koningen
 en onze vorsten,
 in de steden van Juda
 en in de straten van Jeruzalem;
 toen werden wij met brood verzadigd,
 en waren vroolijk,
 en zagen geen kwaad.

18 Maar van toen af,
 dat wij opgehouden hebben der Meléchet des hemels te rooken
 en haar drankofferen te offeren,
 hebben wij aan alles gebrek gehad,
 en zijn door het zwaard
 en door den honger verteerd.

19 Ook wanneer wij der Meléchet des hemels rooken
 en haar drankofferen offeren,
 maken wij haar gebeelde koeken om haar af te beelden,
 en offeren wij haar drankofferen zonder onze mannen?"

20 Toen sprak Jeremia tot al het volk,
 tot de mannen
 en tot de vrouwen,
 en tot al het volk, die hem zulks geantwoord hadden,

21 zeggende:
 "Het rooken, dat gijlieden in de steden van Juda
 en in de straten van Jeruzalem gerookt hebt,
 gij
 en uwe vaderen,
 uwe koningen
 en uwe vorsten,
 en het volk des lands,
 heeft de HEERE daaraan niet gedacht
 en is het *niet* in Zijn hart opgekomen?"

22 zoodat het de HEERE niet meer kon verdragen,
 vanwege de boosheid uwer handelingen,
 vanwege de gruwelen, die gij deedt;
 daarom is uw land geworden tot eene woestheid
 en tot ontzetting
 en tot eenen vloek,
 dat er niemand in woont,
 gelijk het is te dezen dage:

23 vanwege dat gij gerookt hebt,
 en dat gij tegen den HEERE gezondigd hebt,
 en des HEEREN stem niet gehoorzaam zijt geweest,
 en in Zijne wet
 en in Zijne inzettingen
 en in Zijne getuigenissen niet hebt gewandeld;
 daarom is u dit kwaad wedervaren,
 gelijk het is te dezen dage."

24 Voorts zeide Jeremia tot al het volk
 en tot alle de vrouwen:
 "Hoor des HEEREN Woord,
 gij gansch Juda,
 die in Egypteland zijt;

25 zóó spreekt de HEERE der heirscharen,
 de God Israëls,
 zeggende:
 'Aangaande u

en uwe vrouwen,
 zij hebben toch met uwen mond gesproken,
 en gij hebt het met uwe handen vervuld,
 zeggende:
 "Wij zullen onze geloften, die wij beloofd hebben, ganschelijk houden,
 rookende der Meléchet des hemels
 en haar drankofferen offerende";
nu, zij hebben uwe geloften volkomenlijk bevestigd
 en uwe geloften volkomenlijk gehouden.'
 26 Daarom hoort des HEEREN Woord, gij gansch Juda, die in Egypteland woont:
 'Zie,
 Ik zweer bij Mijnen grooten Naam,' zegt de HEERE,
 'zoo mijn Naam met den mond van eenig man van Juda in gansch Egypteland
 meer zal genoemd worden,
 die zegge:
 "Zoo waarachtig als de Heere HEERE leeft."
 27 Zie,
 Ik zal over hen waken ten kwade
 en niet ten goede;
 en alle mannen van Juda, die in Egypteland zijn,
 zullen door het zwaard
 en door den honger verteerd worden,
 totdat zij ten einde zijn;
 28 maar die van het zwaard ontkomen,
 zullen uit Egypteland wederkeeren in het land van Juda,
 weinig in getale;
 en het gansche overblijfsel van Juda,
 die in Egypteland gekomen zijn
 om aldaar als vreemdelingen te verkeerren,
 zullen weten wiens woord zal bestaan,
 het Mijne of het hunne.
 29 En dit zal ulieden het teeken zijn,'
 spreekt de HEERE,
 'dat Ik in deze plaats over u bezoeking zal doen,
 opdat gij weet,
 dat Mijne woorden zekerlijk over u bestaan zullen ten kwade':
 30 Alzóó zegt de HEERE:
 'Zie,
 Ik zal Farao Hofra, den koning van Egypte,
 geven in de hand zijner vijanden
 en in de hand dergenen, die zijne ziel zoeken,
 gelijk als Ik Zedekía,
 den koning van Juda,
 gegeven heb in de hand van Nebukadrezar,
 den koning van Babel,
 zijnen vijand
 en die zijne ziel zocht.'"

45

Profetie voor Baruch:

1 Het woord,
 dat de Profeet Jeremia gesproken heeft tot Baruch,
 den zoon van Nería,
 als hij die woorden uit den mond van Jeremia in een boek schreef,
 in het vierde jaar van Jojakim,
 den zoon van Josía,
 den koning van Juda,

Vervolg LXX 51

31

	zeggende:	
2	"Alzóó zegt de HEERE, de God Israëls van u, o Baruch:	32
3	'Gij zegt: "Wee nu mij, want de HEERE heeft droefenis tot mijne smarte gedaan; ik ben moede van mijn zuchten en vind geen rust."	33
4	Zóó zult gij tot hem zeggen: "Zóó zegt de HEERE: 'Zie, wat Ik gebouwd heb, breek Ik af, en wat Ik geplant heb, ruk Ik uit, zelfs dit gansche land: en zoudt gij u groote dingen zoeken? Zoekt ze niet: want zie, Ik breng een kwaad over alle vleesch,' spreekt de HEERE; 'maar Ik zal u uwe ziel tot eenen buit geven, in alle plaatsen waar gij zult heentrekken.'"	34
5		35

Profetie over Egypte:

- 1 "¶Het woord des HEEREN,
dat tot den Profeet Jeremia geschied is
tegen de heidenen.\
- 2 Tegen Egypte:
tegen het heir van Faraó Necho,
koning van Egypte,
dat aan de rivier Frath bij Karkemis was,
dat Nebukadrezar,
de koning van Babel,
sloeg in het vierde jaar van Jojakim,
den zoon van Josía,
den koning van Juda.
- 3 "Rust het schild en de rondas toe,
en nadert tot den strijd.
- 4 Spant de paarden aan
en klimt op, gij ruiters,
en stelt u met helmen;
veegt de spiesen,
trekt de pantsers aan.
- 5 Waarom zie Ik,
dat zij versaagd en achterwaarts gedreven zijn?
Zelfs hunne helden zijn verslagen
en nemen de vlucht,
en zien niet om,
daar is schrik van rondom,"
spreekt de HEERE.
- 6 "De snelle ontvliede niet
en de held ontkome niet;
tegen het Noorden,
aan den oever der rivier Frath,
zijn zij gestruikeld
en gevallen.
- 7 Wie is deze,
die optrekt als een stroom,
wiens wateren zich bewegen als de rivieren?
- 8 Egypte trekt op als een stroom,
en *zijne* wateren bewegen zich als de rivieren;
en hij zegt:
'Ik zal optrekken,
ik zal de aarde bedekken,
ik zal de stad en die daarin wonen, verderven.'
- 9 Trekt op, gij paarden,
en raast gij wagens,
en laat de helden uittrekken:
de Mooren en de Puteërs, die het schild handelen,
en de Lydiërs, die den boog handelen *en* spannen.
- 10 Maar deze dag is des Heeren,
des HEEREN der heirscharen,
een dag der wrake,
dat Hij Zich wreke van Zijne tegenpartijders,

en het zwaard zal eten
en verzadigd
en dronken worden van hun bloed;
want de Heere HEERE der heirscharen heeft een slachtoffer in het land van het Noorden,
aan de rivier Frath.

- 11 Ga op naar Gilead en haal balsem,
gij jonkvrouw,
dochter van Egypte:
tevergeefs vermenigvuldigt gij de artsenijen,
daar is geen heeling voor u.
- 12 De volken hebben uwe schande gehoord,
en het land is vol van uw gekrijt;
want zij hebben zich gestooten,
held tegen held,
zij zijn beiden te zamen gevallen."
- 13 Het woord, dat de HEERE tot den Profeet Jeremia sprak
van de aankomst van Nebukadrezar,
den koning van Babel,
om Egypteland te slaan.
- 14 Verkondigt in Egypte
en doet het hooren te Migdol,
doet het ook hooren te Nof en te Tachpanhes;
zegt:
"Stel er u naar
en maak u gereed,
want het zwaard heeft verteerd wat rondom u is."
- 15 Waarom zijn uwe sterken weggevaagd?
Zij stonden niet,
omdat de HEERE ze voortdreef;
- 16 Hij maakte der struikelenden vele,
ja,
de één viel op den ander,
zoodat zij zeiden:
"Sta op,
en laat ons wederkeeren tot ons volk
en tot het land onzer geboorte,
vanwege het verdrukkende zwaard."
- 17 Daar riepen zij:
"Farao,
de koning van Egypte,
is *maar* een gedruisch,
hij heeft den gezetten tijd laten voorbijgaan."
- 18 "*Zoo waarachtig als Ik leef,*"
spreekt de Koning,
wiens Naam is HEERE der heirscharen,
"hij zal voorzeker,
als Thabor onder de bergen,
en als Karmel bij de zee, aankomen."
- 19 Maak voor u gereedschap der gevankelijke wegvoering,
gij inwoners,
gij dochter van Egypte;
want Nof zal ter verwoesting worden,
en zal verbrand worden,
dat er niemand in wone.

- 20 Egypte is eene zeer schoone vaars:
de slachter komt,
hij komt van het Noorden.
- 21 Zelfs hare gehuorden in haar midden zijn als gemeste kalveren,
maar die hebben zich óók gewend,
zij zijn te zamen gevluht,
zij hebben niet gestaan;
want de dag huns verderfs is over hen gekomen,
de tijd hunner bezoeking.
- 22 Hare stem zal gaan als eene slang;
want zij zullen met krijgsmacht daarheen trekken,
en tot haar met bijlen komen gelijk houthouwers.
- 23 "Zij hebben haar woud afgehouden,"
spreekt de HEERE,
"hoewel het niet is te onderzoeken,
want zij zijn meer dan sprinkhanen,
zoodat men ze niet tellen kan."
- 24 De dochter van Egypte is beschaamd,
zij is gegeven in de hand des volks van het Noorden.
- 25 De HEERE der heirscharen,
de God Israëls, zegt:
"Zie,
Ik zal de bezoeking doen
over de menigte van No,
en over Farao,
en over Egypte,
en over hare goden
en over hare koningen,
ja over Farao
en over degenen, die op hem vertrouwen;
- 26 en Ik zal hen geven in de hand dergenen,
die hunne ziel zoeken,
en in de hand van Nebukadrezar,
den koning van Babel,
en in de hand zijner knechten.
Maar daarna zal zij bewoond worden als *in* de dagen van ouds,"
spreekt de HEERE.
- 27 "Maar gij mijn knecht Jakob,
vreest niet,
en ontzet u niet,
o Israël;
want zie,
Ik zal u verlossen uit verre *landen*,
en uw zaad uit het land hunner gevangenis;
en Jakob zal wederkomen
en stille
en gerust zijn,
en niemand zal *hem* verschrikken.
- 28 Gij dan mijn knecht Jakob,
vreest niet,"
spreekt de HEERE,
"want Ik ben met u;
want Ik zal eene voleinding maken met alle de heidenen,
waarheen Ik u gedreven zal hebben,
doch met u zal Ik geene voleinding maken,

maar u kastijden met mate,
en u niet gansch onschuldig houden."

Profetie over de Filistijnen:

- 1 "¶Het woord des HEEREN,
dat tot den Profeet Jeremia geschiedde\ tegen de Filistijnen,
"²eer dat Farao Gaza sloeg.\

- 2 Zóó zegt de HEERE:
"Zie,
wateren komen op van het Noorden,
en zullen worden tot eene overlopende beek,
en overloopen het land
en zijne volheid,
de stad
en die daarin wonen;
en de menschen zullen schreeuwen
en alle de inwoners des lands zullen huilen,
3 vanwege het geluid van het getrappel der hoeven zijner sterke *paarden*,
vanwege het geraas zijner wagenen
en het bolderen zijner raderen;
de vaders zien niet om naar de kinderen,
vanwege de slapheid der handen,
4 vanwege den dag,
die er komt om alle de Filistijnen te verstoren,
om Tyrus en Sidon allen overgebleven helper af te snijden";
want de HEERE zal de Filistijnen,
het overblijfsel van het eiland Kaftor,
verstoren.
5 Kaalheid is op Gaza gekomen;
Askelon is uitgeroeid,
met het overblijfsel van hun dal;
hoe lang zult gij uzelfven insnijdingen maken?
6 O wee,
gij zwaard des HEEREN,
hoe lang zult gij niet stilhouden?
Vaar in uw scheede,
rust
en wees stil.
7 Hoe zoudt gij stilhouden?
De HEERE heeft toch aan het *zwaard* bevel gegeven tegen Askelon,
en tegen de zeehaven,
aldaar heeft Hij het besteld.

Profetie over Moab:

- 1 Tegen Moab zegt de HEERE "der heirscharen,
de God Israëls, \alzóó:
"Wee over Nebo,
want zij is verstoord;
Kirjathaïm is beschaamd,
zij is ingenomen;
de *stad* des hoogen vertreks is beschaamd
en verschrikt.
- 2 Moabs roem van Hesbon is er niet meer;
zij hebben kwaad tegen haar gedacht, *zeggende*:
'Komt
en laat ons haar uitroeien,
dat zij geen volk *meer* zij';
ook gij, o Madmen, zult nedergehouwen worden,
het zwaard zal achter u gaan;
- 3 daar is eene stem des gekrijts van Horonaïm:
'Verstoring en eene groote breuk!'
- 4 Moab is verbroken,
hare kleine *kinderen* hebben een gekrijt laten hooren.
- 5 Want *in* den opgang van Luhith zal geweene bij geweene opgaan,
want in den afgang van Horonaïm hebben *Moabs* wederpartijders een jammergeschrei gehoord.
- 6 Vlucht,
redt uwe ziele
en wordt als de heidestruik in de woestijn;
- 7 want om uw vertrouwen op uwe werken
en op uwe schatten zult gij óók ingenomen worden,
en Kamos zal uitgaan in gevangenis,
zijne priesters
en zijne vorsten te zamen;
- 8 want de verstoorder zal komen over elke stad,
dat niet ééne stad ontkomen zal,
en het dal zal verdorven
en het effen veld verdelgd worden;
want de HEERE heeft het gezegd.
- 9 Geef Moab vederen,
want al vliegende zal zij uitgaan;
en hare steden zullen ter verwoesting worden,
dat niemand in dezelve wone.
- 10 Vervloekt zij, die des HEEREN werk bedrieglijk doet,
ja, vervloekt zij, die zijn zwaard van het bloed onthoudt.
- 11 Moab is van zijne jeugd aan gerust geweest,
en hij heeft op zijne heffe stilgelegen,
en is van vat in vat niet geledigd,
en heeft niet gewandeld in gevangenis:
daarom is zijn smaak in hem gebleven
en zijn reuk niet veranderd.
- 12 Daarom zie,
de dagen komen,
spreekt de HEERE,
dat Ik hem vreemde gasten zal toeschikken,
die hem in vreemde plaatsen zullen voeren,
en zijne vaten ledigen,
en hunlieder flesschen in stukken slaan;
- 13 en Moab zal beschaamd worden vanwege Kamos,

- gelijk als het huis Israëls beschaamd is geworden vanwege Beth-El,
hunlieder vertrouwen.
- 14 Hoe zult gij zeggen:
'Wij zijn helden en dappere mannen ten strijde?'
- 15 Moab is verstoord en *uit* zijne steden opgegaan,
en de keur zijner jongelingen is ter slachting afgegaan,
spreekt de Koning,
Wiens Naam is HEERE der heirscharen.
- 16 Moabs verderf is nabij om te komen,
en zijn kwaad haast zich zeer.
- 17 Beklaagt hem,
gij allen die rondom hem zijt;
en allen die zijnen naam kent,
zegt:
'Hoe is deze sterke staf,
de sierlijke stok,
verbroken?'
- 18 Daal neder uit *uwe* heerlijkheid
en woon in dorst,
gij inwoners,
gij dochter van Dibon;
want Moabs verstoorder is tegen u opgetogen,
hij heeft uwe vestingen verdorven.
- 19 Sta aan den weg
en zie toe,
gij inwoners van Aroër;
vraag den vluchtenden *man*
en de ontkomene *vrouw*;
zeg:
'Wat is er geschied?'
- 20 Moab is beschaamd,
want hij is verslagen;
huilt en krijt,
verkondigt te Arnon,
dat Moab verstoord is.
- 21 En het oordeel is gekomen over het vlakke land;
over Holon,
en over Jahza
en over Mefaäth,
- 22 en over Dibon,
en over Nebo,
en over Beth-Diblathaïm,
- 23 en over Kirjathaïm
en over Beth-Gamul,
en over Beth-Meon,
- 24 en over Kerioth,
en over Bozra,
ja,
over alle steden van Moabs land,
die verre
en die nabij zijn.
- 25 Moabs hoorn is afgesneden
en zijn arm verbroken,
spreekt de HEERE.
- 26 Maak hem dronken,
omdat hij zich groot gemaakt heeft tegen den HEERE,
zoo zal Moab *met de handen* klappen in zijn uitpuwsel,
en hij zelf zal óók ter belaching zijn.

- 27 Want is u niet Israël ter belaching geweest?
Was hij onder de dieven gevonden,
dat gij u *zoo* bewoogt van den tijd af,
dat uwe woorden van hem waren?
- 28 Verlaat de steden
en woont in de steenrots,
gij inwoners van Moab,
en wordt gelijk eene duive,
die in de doorgangen van den mond eens hols nestelt.
- 29 Wij hebben Moabs hoovaardij gehoord,
(hij is zeer hoovaardig),
zijne trotschheid
en zijne hoovaardij
en zijnen hoogmoed
en zijns harten hoogheid.
- 30 Ik ken zijne verbolgenheid,"
spreekt de HEERE,
"maar niet alzóó:
zijne grendelen doen het zóó niet.
- 31 Daarom zal Ik over Moab huilen,
ja,
om gansch Moab zal Ik krijten;
over de lieden van Kir-Héres zal men zuchten.
- 32 Boven het geweene van Jaëzer zal Ik u beweenen,
gij wijnstok van Sibma;
uwe wijnranken zijn over zee gegaan,
zij hebben gereikt tot aan Jaëzers zee;
maar de verstoorder is gevallen op uwe zomervruchten
en op uwen wijnoogst,
- 33 zoodat de blijdschap en verheuging uit het vruchtbare veld,
namelijk uit Moabs land,
weggenomen is;
want Ik heb den wijn doen ophouden uit de kuipen,
men zal geen *druiven* treden met vreugdegeschrei,
het vreugdegeschrei zal geen vreugdegeschrei zijn.
- 34 Vanwege Hesbons gekrijt tot Elealé toe,
tot Jahaz toe hebben zij hunne stem verheven,
van Zoar tot aan Horonaïm,
die driejarige vaars;
want ook de wateren van Nimrim zullen tot verwoestingen worden.
- 35 En Ik zal in Moab doen ophouden,"
spreekt de HEERE,
"dien die *op* de hoogte offert
en die zijnen goden rookt.
- 36 Daarom zal Mijn hart over Moab getier maken als de fluiten,
ook zal mijn hart over de lieden van Kir-Héres getier maken als de fluiten,
omdat het overschot, *dat* hij gemaakt had, verloren is.
- 37 Want alle hoofden zijn kaal
en alle baarden afgekort,
op alle handen zijn insnijdingen
en op de lendenen is een zak;
- 38 op alle daken Moabs
en op alle hare straten is overal misbaar;
want Ik heb Moab verbroken als een vat,
waar men geen lust aan heeft,"
spreekt de HEERE.
- 39 Hoe is hij verslagen!
zij huilen,

hoe heeft Moab den nek *met* schaamte gewend!
Alzoo zal Moab allen,
die rondom hem zijn
tot belaching
en tot eene ontzetting worden.
40 Want zóó zegt de HEERE:
"Zie,
hij zal snel vliegen als een arend,
en hij zal zijne vleugelen over Moab uitbreiden:
41 elk eene der steden is gewonnen
en elk eene der vastigheden is ingenomen,
en het hart van Moabs helden zal te dien dage wezen
als het harte eener vrouw, die in nood is;
42 want Moab zal verdelgd worden,
dat hij geen volk meer zij,
omdat hij zich groot gemaakt heeft tegen den HEERE.
43 De vreeze
en de kuil
en de schrik over u,
gij inwoner van Moab,"
spreekt de HEERE:
44 "die van de vrees ontvliedt,
zal in den kuil vallen,
en die uit den kuil opkomt,
zal in den strik gevangen worden;
want Ik zal over haar,
over Moab,
het jaar van hunlieder bezoeking brengen,"
spreekt de HEERE.
45 "Die voor 's vijands macht vluchtten,
bleven staan in de schaduw van Hesbon;
maar een vuur is uitgegaan van Hesbon,
en eene vlam van tusschen Sihon,
en heeft de hoeken Moabs
en den schedel der kinderen van het gedruisch verteerd.
46 Wee u Moab,
het volk van Kamos is verloren;
want uwe zonen zijn weggenomen in gevangenis,
ook zijn uwe dochters in gevangenis.
47 Maar in het laatste der dagen zal Ik Moabs gevangenis wenden,"
spreekt de HEERE.
Tot hiertoe is Moabs oordeel.\

Profetie over Ammon:

- 1 Tegen de kinderen Ammons zegt de HEERE alzóó: 17
"Heeft dan Israël geene kinderen,
heeft hij geenen erfgenaam?
Waarom is dan Malkam erfgenaam van Gad,
en *waarom* woont zijn volk in deszelfs steden?
- 2 Daarom zie, 18
de dagen komen,"
spreekt de HEERE,
"dat Ik over Rabba der kinderen Ammons een krijgsgeschrei zal doen hooren,
en zij zal tot eenen woesten hoop worden,
en hare onderhoorige plaatsen zullen met vuur aangestoken worden;
en Israël zal erven degenen, die hem geërfd hadden,"
zegt de HEERE.
- 3 "Huult o Hesbon, 19
want Ai is verstoord;
krijt, gij dochters van Rabba,
gordt zakken aan,
bedrijft misbaar
en loopt òm bij de tuinen;
want Malkam zal wandelen in gevangenis,
zijne priesteren en zijne vorsten te zamen.
- 4 Wat roemt gij op *uwe* dalen? 20
Uw dal is weggevloten,
gij afkeerige dochter,
die op hare schatten vertrouwt, *zeggende:*
'Wie zoude tegen mij komen?'
- 5 Zie, 21
Ik zal vreeze over u brengen,"
spreekt de HEERE,
de HEERE der heirscharen,
"van allen die rondom u zijn;
en gijlieden zult,
een iegelijk voor zich heen,
uitgedreven worden,
en niemand zal de omdolenden vergaderen.
- 6 "Maar daarna zal Ik de gevangenis der kinderen Ammons wenden," [22]
spreekt de HEERE.\

Vervolg 49

Profetie over Edom:

- 7 Tegen Edom zegt de HEERE der heirscharen alzó:
"Is er dan geen wijsheid meer te Teman?
Is de raad vergaan van de verstandigen,
is hunlieder wijsheid onnut geworden?" 1
- 8 Vliedt,
wendt u,
woont in diepe *plaatsen*,
gij inwoners van Dedan;
want Ik heb Esau's verderf over hem gebracht,
den tijd *dat* Ik hem bezocht heb. 2
- 9 Zoo daar wijnlezers tot u gekomen waren,
zouden zij niet eene nalezing hebben overgelaten?
Zoo daar dieven bij nacht *gekomen waren*,
zouden zij *niet* verdorven hebben zooveel hun genoeg ware? 3
- 10 Maar Ik heb Esau ontbloot,
Ik heb zijne verborgen plaatsen ontdekt,
dat hij zich niet zal kunnen versteken;
zijn zaad is verstoord,
ook zijne broeders en zijne naburen,
en hij is er niet *meer*. 4
- 11 Laat uwe weezen achter: 5
Ik zal hen in het leven behouden;
en laat uwe weduwen op Mij vertrouwen."
- 12 Want zóó zegt de HEERE: 6
"Zie,
degenen, welker oordeel het niet is den beker te drinken,
zullen ganschelijk drinken,
en zoudt gij eenigszins onschuldig gehouden worden?
Gij zult niet onschuldig gehouden worden,
maar gij zult ganschelijk drinken.
- 13 Want Ik heb bij mijzelven gezworen," 7
spreekt de HEERE,
"dat Bozra worden zal tot eene ontzetting,
tot eene smaadheid,
tot eene woestheid
en tot eenen vloek;
en alle hare steden zullen worden tot eeuwige woestheden."
- 14 Ik heb een gerucht gehoord van den HEERE, 8
en daar is een gezant geschikt onder de heidenen,
om te zeggen: "Vergadert u
en komt aan tegen haar,
en maakt u op ten strijde.
- 15 Want zie, 9
ik heb u klein gemaakt onder de heidenen,
veracht onder de menschen;
- 16 uwe schrikkelijkheid heeft u bedrogen, 10
en de trotschheid uws harten,
gij die woont in de kloven der steenrotsen,
die u ophoudt op de hoogten der heuvelen:
al zoudt gij uw nest *zoo* hoog maken als de arend,
zoo zal Ik u van daar nederstooten,"
spreekt de HEERE.
- 17 "Alzoo zal Edom worden tot eene ontzetting; 11
al wie voorbij haar gaat,

	zal zich ontzetten en fluiten over alle hare plagen.	
18	Gelijk de omkeering van Sodom en Gomorra en harer naburen zal het zijn," zegt de HEERE: "niemand zal daar wonen, en geen menschenkind daarin verkeeren.	12
19	Zie, gelijk een leeuw van de verheffing des Jordaans, zal hij opkomen tegen de sterke woning; want Ik zal hem in een oogenblik daaruit doen loopen; en wie <i>daartoe</i> verkoren is, <i>dien</i> zal Ik tegen haar bestellen; want wie is Mij gelijk, en wie zoude Mij dagvaarden, en wie is de herder, die voor <u>Mijn</u> aangezicht bestaan zoude?"	13
20	Daarom hoort des HEEREN raadslag, dien Hij over Edom heeft beraadslaagd, en <u>Zijne</u> gedachten, die Hij gedacht heeft over de inwoners van Teman: Zoo de geringsten van de kudde hen niet zullen nedertrekken! Indien Hij hunlieder woning niet boven hen zal verwoesten!	14
21	De aarde heeft gebeefd van het geluid huns vals, <i>van</i> het gekrijt, welks geluid gehoord is bij de Schelfzee.	15
22	Zie, Hij zal opkomen en snel vliegen als een arend, en <u>Zijne</u> vleugelen over Bozra uitbreiden, en het hart van Edoms helden zal te dien dage wezen als het hart eener vrouw, die in nood is.	16

Vervolg 49

Profetie over Damascus:

23 Tegen Damascus.

"Beschaamd is Hamath en Arpad:

omdat zij een boos gerucht gehoord hebben, zijn zij gesmolten;

bij de zee is bekommernis,

men kan er niet rusten.

24 Damascus is slap geworden,

zij heeft zich gewend om te vluchten,

en siddering heeft haar aangegrepen;

benauwdheid en smarten als eener barende *vrouw* hebben haar bevangen.

25 Hoe is de beroemde stad niet gelaten,

de stad Mijner vroolijkheid?

26 Daarom zullen hare jongelingen vallen op hare straten,

en alle *hare* krijgslieden zullen te dien dage nedergehouwen worden,"

spreekt de HEERE der heirscharen;

27 "en Ik zal een vuur aansteken in den muur van Damascus,

en het zal Benhadads paleizen verteren."

Vervolg 49

Profetie over de Arabieren:

- 28 Tegen Kedar 23
en tegen de koninkrijken van Hazor,
die Nebukadrezar,
de koning van Babel, sloeg,
zegt de HEERE alzóó:
"Maakt u op,
trekt op tegen Kedar
en verstoort de kinderen van het Oosten.
- 29 Zij zullen hunne tenten en hunne kudden nemen, 24
hunne gordijnen
en al hun gereedschap
en hunne kemelen voor zich wegnemen,
en zij zullen tegen hen uitroepen:
'Schrik van rondom.'
- 30 Vliedt, 25
zwerft fluks henen,
woont in diepe *plaatsen*,
gij inwoners van Hazor,"
spreekt de HEERE;
"want Nebukadrezar,
de koning van Babel,
heeft eenen raadslag tegen ulieden beraadslaagd
en eene gedachte tegen hen gedacht.
- 31 Maakt u op, 26
trekt op tegen het volk,
dat rust heeft,
dat in zekerheid woont,"
spreekt de HEERE,
"dat geene deuren noch grendel heeft,
die alléén wonen.
- 32 En hunne kameelen zullen ten roof zijn, 27
en de menigte van hun vee zal ten buit zijn;
en Ik zal hen verstrooien in alle winden,
te weten degenen, die aan de hoeken afgekort zijn;
en Ik zal hunlieder verderf van alle zijne zijden aanbrengen,"
spreekt de HEERE.
- 33 En Hazor zal worden tot eene drakenwoning, 28
eene verwoesting tot in eeuwigheid;
niemand zal daar wonen
en geen menschenkind daarin verkeeren."

Vervolg 49

LXX vervolg 25

Profetie over Elam:

- 34 {Het woord des HEEREN, dat tot den Profeet Jeremia geschied is} 14
tegen ^ Elam,
in het begin des koninkrijks van Zedekía,
den koning van Juda,\
o zeggende:
- 35 "Zóó zegt de HEERE der heirscharen: 15
'Zie,
Ik zal verbreken Elams boog,
het voornaamste van hunlieder geweld;
- 36 en Ik zal de vier winden uit de vier hoeken des hemels over Elam aanbrengen, 16
en zal hen in alle die winden verstrooien,
en daar zal geen volk zijn,
waarheen Elams verdrevenen niet zullen komen;
- 37 en Ik zal Elam versaagd maken voor het aangezicht hunner vijanden 17
en voor het aangezicht dergenen, die hunne ziel zoeken,
en Ik zal een kwaad over hen brengen,
de hitte Mijns toorns,'
spreekt de HEERE;
'en Ik zal het zwaard achter hen zenden,
totdat Ik hen verteerd zal hebben;
- 38 en Ik zal Mijnen troon in Elam stellen, 18
en zal den koning en de vorsten van daar verdelgen,"
spreekt de HEERE.\
- 39 "Maar het zal geschieden in het laatste der dagen, 18
dat Ik Elams gevangenis wenden zal,"
spreekt de HEERE.

Profetie over Babel:

- 1 Het woord, dat de HEERE gesproken heeft tegen Babel,
tegen het land der Chaldeën,
door den dienst van den Profeet Jeremia.

- 2 "Verkondigt onder de heidenen
en doet hooren,
en werpt eene banier op,
laat hooren,
verbergt het niet;
zegt:
'Babel is ingenomen,
Bel is beschaamd,
Merodach is verpletterd,
hare afgoden zijn beschaamd,
hare drekgoden zijn verpletterd.'
- 3 Want een volk komt tegen haar op van het Noorden;
dat zal haar land zetten in verwoesting,
dat er geen inwoner in zal zijn;
van de menschen af tot de beesten toe zijn zij weggezworven,
doorgegaan.
- 4 In dezelfde dagen
en terzelfder tijd,"
spreekt de HEERE,
"zullen de kinderen Israëls komen,
zij
en de kinderen van Juda te zamen;
wandelende
en weenende zullen zij heengaan
en den HEERE hunnen God zoeken.
- 5 Zij zullen naar Sion vragen,
op den weg herwaarts zullen hunne aangezichten zijn;
zij zullen komen
en den HEERE toegevoegd worden *met* een eeuwig verbond,
dat niet zal worden vergeten.
- 6 Mijn volk waren verloren schapen,
hunne herders hadden hen verleid,
zij hadden hen gevoerd *naar* de bergen;
zij gingen van berg tot heuvel,
zij vergaten hunne legering;
- 7 allen, die hen vonden,
aten hen op,
en hunne wederpartijders zeiden:
'Wij zullen geen schuld hebben:
daarom dat zij gezondigd hebben tegen den HEERE
in de woning der gerechtigheid,
ja, *tegen* den HEERE, de verwachting hunner vadersen.'
- 8 Vliedt weg uit het midden van Babel,
en gaat weg uit der Chaldeën land,
en weest als de bokken voor de kudde henen.
- 9 Want zie,
Ik zal eene verzameling van groote volken
uit het land van het Noorden verwekken,
en tegen Babel opbrengen;
die zullen zich tegen haar rusten,

- van daar zal zij ingenomen worden;
hunne pijlen zullen zijn als eens kloeken helds,
geene zal ledig wederkeeren;
- 10 en Chaldéa zal ten roof zijn,
allen die het berooven, zullen verzadigd worden,"
spreekt de HEERE.
- 11 "Omdat gij u verblijdt hebt,
omdat gij van vreugde zijt opgesprongen,
gij plunderaars Mijner erfenis;
omdat gij geil geworden zijt als eene grazige vaars,
en gebriescht hebt als de sterke *paarden*:
- 12 zoo is uwe moeder zeer beschaamd;
die u gebaard heeft, is schaamrood geworden;
zie,
zij is geworden de achterste der heidenen,
eene woestijn,
dorheid
en wildernis;
- 13 vanwege de verbolgenheid des HEEREN zult gij niet bewoond worden,
maar zij zal geheel en al eene verwoesting worden;
al wie aan Babel voorbijgaat,
zal zich ontzetten
en fluiten over alle hare plagen.
- 14 Rust u tegen Babel rondom,
gij allen die de boog spant;
schiet op haar,
spaat de pijlen niet,
want zij heeft tegen den HEERE gezondigd.
- 15 Juich over haar rondom,
zij heeft hare hand gegeven;
hare fundamenten zijn gevallen,
hare muren zijn afgebroken,
want dat is des HEEREN wrake,
wreekt u aan haar,
doet haar gelijk als zij gedaan heeft.
- 16 Roeit uit van Babel den zaaier
en dien, die de sikkel handelt in de oogsttijd;
laat hen vanwege het verdrukkende zwaard zich keeren
een iegelijk tot zijn volk,
en vlieden een iegelijk naar zijn land.
- 17 Israël is een verbijsterd lam,
dat de leeuwen verjaagd hebben;
de eerste, *die* hem heeft opgegeten,
was de koning van Assur,
en deze de laatste, Nebukadrezar, de koning van Babel,
heeft hem de beenderen verbrijzeld."
- 18 Daarom, zóó zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls:
"Zie,
Ik zal bezoeking doen over den koning van Babel
en over zijn land,
gelijk als Ik bezoeking gedaan heb over den koning van Assur;
- 19 en Ik zal Israël weder tot zijne woning brengen,
en hij zal weiden *op* den Karmel en *op* den Basan,
en zijne ziel zal op het gebergte Efraïms en Gileads verzadigd worden.
- 20 In die dagen
en te dier tijd,"
spreekt de HEERE,
"zal Israëls ongerechtigheid bezocht worden,

maar zij zal er niet zijn,
en de zonden van Juda,
maar zij zullen niet gevonden worden;
want Ik zal ze dengene vergeven,
dien Ik zal doen overblijven."

- 21 "Tegen het land Merathaïm,
trek tegen hetzelfde op,
en tegen de inwoners van Pekod;
verwoest en verban achter hen,"
spreekt de HEERE,
en doe naar alles,
dat Ik u geboden heb.
- 22 Daar is een krijgsgeschrei in het land,
en eene groote breuke.
- 23 Hoe is de hamer der gansche aarde *zoo* afgehouden
en verbroken,
hoe is Babel geworden tot eene ontzetting onder de heidenen!
- 24 Ik heb u een strik gesteld,
dies zijt gij ook gevangen, o Babel,
dat gij het niet wist;
gij zijt gevonden
en ook gegrepen,
omdat gij u tegen den HEERE *in strijd* gemengd hebt.
- 25 De HEERE heeft Zijn schatkamer opengedaan,
en de instrumenten Zijner gramschap voortgebracht;
want dat is een werk des HEEREN,
des HEEREN der heirscharen,
in het land der Chaldeën.
- 26 Komt aan tegen haar van het uiterste,
opent hare schuren,
vertreedt haar als korenhoopen
en verbant haar,
laat haar geen overblijfsel hebben.
- 27 Doodt met het zwaard alle hare varren,
laat haar afgaan ter slachting;
wee over hen,
want hun dag is gekomen,
de tijd hunner bezoeking.
- 28 Daar is eene stem der gevluchten en ontkomenen uit het land van Babel,
om in Sion te verkondigen de wrake des HEEREN onzes Gods,
de wrake Zijns tempels.
- 29 Laat *u* hooren tegen Babel,
gij schutters,
gij allen die den boog spant,
legert u tegen haar rondom,
laat niemand van haar ontkomen;
vergeldt haar naar haar werk,
doet haar naar alles dat zij gedaan heeft;
want zij heeft trotschelijk gehandeld tegen den HEERE,
tegen den Heilige Israëls.
- 30 Daarom zullen hare jongelingen vallen op hare straten,
en alle hare krijgslieden te dien dage uitgeroeid worden,"
spreekt de HEERE.
- 31 "Zie,
Ik *wil* aan u,
gij trotsche,"
spreekt de HEERE,

- de HEERE der heirscharen;
"want uw dag is gekomen,
de tijd, dat Ik u bezoeken zal.
- 32 Dan zal de trotsche aanstooten en vallen,
en daar zal niemand zijn, die hem opricht;
ja, Ik zal een vuur aansteken in zijne steden,
dat zal alle plaatsen rondom hem verteren."
- 33 Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"De kinderen Israëls
en de kinderen van Juda
zijn te zamen verdrukt geweest;
en allen, die hen gevangen hadden,
hebben hen vastgehouden,
zij hebben geweigerd hen los te laten.
- 34 *Maar* hun Verlosser is sterk,
HEERE der heirscharen is Zijn Naam;
Hij zal hunnen twist zekerlijk twisten,
opdat Hij het land in rust brenge,
maar de inwoners van Babel beroere.
- 35 Het zwaard zal zijn over de Chaldeën,"
spreekt de HEERE,
"en over de inwoners van Babel
en over hare vorsten
en over hare wijzen.
- 36 Het zwaard zal zijn over de leugenaars,
dat zij zot worden,
het zwaard zal zijn over hare helden,
dat zij versagen;
- 37 het zwaard zal zijn over zijne paarden
en over zijne wagenen,
en over den ganschen gemengden hoop,
die in het midden van haar is,
dat zij tot vrouwen worden;
het zwaard zal zijn over hare schatten,
dat zij geplunderd worden;
- 38 droogte zal zijn over hare wateren,
dat zij uitdrogen;
want het is een land van gesneden beelden,
en zij razen naar de schrikkelijke *afgoden*.
- 39 Daarom zullen de wilde dieren der woestijnen
met de wilde dieren der eilanden *daarin* wonen,
ook zullen de jonge struisen daarin wonen;
en men zal er geen verblijf meer hebben in eeuwigheid,
en zij zal niet bewoond worden van geslacht tot geslacht:
- 40 gelijk God Sodom en Gomorra
en hare naburen heeft omgekeerd,"
spreekt de HEERE,
"*alzóó* zal niemand aldaar wonen,
en geen menschenkind in haar verkeerren.
- 41 Zie,
daar komt een volk uit het Noorden,
en eene groote natie
en geweldige koningen zullen van de zijden der aarde opgewekt worden.
- 42 Boog en spies zullen zij voeren:
wreed zijn zij
en zullen niet barmhartig zijn:
hunne stem zal bruisen als de zee;

- en op paarden zullen zij rijden;
 het is toegerust als een man ten oorlog,
 tegen u,
 o dochter van Babel.
- 43 De koning van Babel heeft hun gerucht gehoord,
 en zijne handen zijn slap geworden;
 benauwdheid heeft hem aangegrepen,
 weedom als eene barende *vrouw*.
- 44 Zie,
 gelijk een leeuw van de verheffing des Jordaans,
 zal hij opkomen tegen de sterke woning;
 want Ik al hen in een oogenblik daaruit doen loopen;
 en wie *daartoe* verkoren is,
dien zal Ik tegen haar bestellen;
 want wie is Mij gelijk,
 en wie zoude Mij dagvaarden,
 en wie is de herder, die voor Mijn aangezicht bestaan zoude?
- 45 Daarom hoort den raadslag des HEEREN,
 dien Hij over Babel heeft beraadslaagd,
 en Zijne gedachten,
 die Hij gedacht heeft over het land der Chaldeën:
 Zoo de geringsten van de kudde hen niet zullen nedertrekken!
 Zoo hij de woning boven hen niet zal verwoesten!
- 46 De aarde is bevende geworden van het geluid der inneming van Babel,
 en het gekrijt is gehoord onder de volken."

51

Babels verwoesting:

- 1 Zóó zegt de HEERE:
 "Zie,
 Ik zal eenen verdervenden wind opwekken tegen Babel
 en tegen degenen, die daar wonen,
 in het hart van degenen,
 die tegen Mij opstaan;
- 2 en Ik zal Babel wanners toezenden,
 die haar wannen
 en haar land uitledigen zullen;
 want zij zullen ten dage des kwaads van rondom tegen haar zijn.
- 3 De schutter spanne zijnen boog tegen *dien*, die zich verheft in zijn pantser:
 en verschoont hare jongelingen niet,
 verbant al haar heir:
- 4 dat de verslagenen liggen in het land der Chaldeën,
 en de doorstokenen op hare straten."
- 5 Want Israël en Juda zal niet in weduwschap gelaten worden van zijnen God,
 van den HEERE der heirscharen,
 (hoewel hun land vol van schuld is),
 van den Heilige Israëls.
- 6 Vliedt uit het midden van Babel,
 en redt een iegelijk zijne ziel,
 wordt niet uitgeroeid in hare ongerechtigheid:
 want dit is de tijd der wrake des HEEREN,
 die haar de verdienste betaalt.
- 7 Babel was een gouden beker in de hand des HEEREN,
 die de gansche aarde dronken maakte;
 de volken hebben van haren wijn gedronken,
 daarom zijn de volken dol geworden.

- 8 Schielijk is Babel gevallen en verbroken;
huilt over haar,
neemt balsem voor hare pijn,
misschien zal zij genezen worden.
- 9 Wij hebben Babel gemeesterd,
maar zij is niet genezen;
verlaat haar *dan*,
en laat ons een iegelijk in zijn land trekken;
want haar oordeel reikt tot aan den hemel
en is verheven tot aan de bovenste wolken.
- 10 De HEERE heeft onze gerechtigheden hervoorgebracht;
komt
en laat ons in Sion het werk des HEEREN onzes Gods vertellen.
- 11 Zuivert de pijlen,
rust de schilden volkomenlijk toe;
de HEERE heeft den geest der koningen van Medië opgewekt:
want zijn voornemen is tegen Babel,
dat Hij haar verderve;
want dit is de wrake des HEEREN,
de wrake Zijns tempels.
- 12 Verheft de banier op de muren van Babel,
versterkt de wacht,
stelt wachters,
bereidt de lagen:
want gelijk de HEERE heeft voorgenomen,
alzóó heeft Hij gedaan wat Hij over de inwoners van Babel gesproken heeft.
- 13 Gij, die aan vele wateren woont,
die machtig zijt van schatten,
uw einde is gekomen,
de maat uwer gierigheid.
- 14 De HEERE der heirscharen heeft gezworen bij Zijne ziel:
"Ofschoon Ik u met menschen als *met* kevers vervuld heb,
nochtans zullen zij elkander een vreugdegeschrei over u toeroepen."
- 15 Die de aarde gemaakt heeft door Zijne kracht,
Die de wereld bereid heeft door Zijne wijsheid,
en den hemel uitgebreid door Zijn verstand;
- 16 als Hij Zijne Stem geeft,
zoo is er een gedruisch van wateren in den hemel,
en Hij doet de dampen opklimmen van het einde der aarde:
Hij maakt de bliksemen met den regen,
en doet den wind voortkomen uit Zijne schatkameren.
- 17 Een ieder mensch is onvernuftig geworden,
zoodat hij geen wetenschap heeft,
een ieder goudsmid is beschaamd van het gesneden beeld;
want zijn gegoten beeld is leugen,
en daar is geen geest in hen:
- 18 ijdelheid zijn zij,
een werk van verleidingen,
ten tijde hunner bezoeking zullen zij vergaan.
- 19 Jakobs deel is niet gelijk die,
want Hij is de Formeerder van alles,
en *Israël* is de roede Zijner erfenis:
HEERE der heirscharen is Zijn Naam.
- 20 "Gij zijt mij een voorhamer *en* krijgswapenen,
en door u zal Ik volken in stukken slaan,
en door u zal Ik koninkrijken verderven;
- 21 en door u zal Ik in stukken slaan het paard en zijnen ruiters,
en door u zal Ik in stukken slaan den wagen en zijnen ruiters;

22 en door u zal Ik in stukken slaan den man en de vrouw,
 en door u zal Ik in stukken slaan den oude en den jonge,
 en door u zal Ik in stukken slaan den jongeling en de jonkvrouw;
 23 en door u zal Ik in stukken slaan den herder en zijne kudde,
 en door u zal Ik in stukken slaan den akkerman en zijn juk *ossen*,
 en door u zal Ik in stukken slaan landvoogden en overheden.
 24 Maar Ik zal Babel en alle inwoneren van Chaldéa vergelden al hunne boosheid,
 die zij gedaan hebben aan Sion,
 voor ulieder oogen,"
 spreekt de HEERE.
 25 "Zie, Ik *wil* aan u,
 gij verdervende berg,
 (spreekt de HEERE),
 gij die de gansche aarde verderft;
 en Ik zal Mijne hand tegen u uitstrekken
 en u van de steenrotsen afwentelen,
 en zal u stellen tot eenen berg des brands;
 26 en zij zullen uit u geen enen steen nemen tot een hoek,
 ook *geenen* steen tot fundamenten;
 want gij zult *tot* eeuwige woestheden zijn,"
 spreekt de HEERE.
 27 Verheft de banier in het land,
 blaast de bazuin onder de heidenen,
 heiligt de heidenen tegen haar,
 roept tegen haar bijéén de koninkrijken van Ararat, Minni en Askenaz;
 bestelt eenen krijgsoverste tegen haar;
 brengt paarden opwaarts,
 als ruige kevers;
 28 heiligt tegen haar de heidenen,
 de koningen van Medië,
 hare landvoogden en alle hare overheden,
 ja, het gansche land harer heerschappij.
 29 Dan zal het land beven
 en pijn lijden;
 want elk eene van des HEEREN gedachten staat vast tegen Babel,
 om Babels land te stellen tot eene verwoesting,
 dat er geen inwoner zij.
 30 Babels helden hebben opgehouden te strijden,
 zij zijn gebleven in de vestingen,
 hunne macht is bezweken,
 zij zijn tot vrouwen geworden;
 zij hebben hunne woningen aangestoken,
 hunne grendels zijn verbroken.
 31 De looper zal den looper tegemoet loopen,
 en de kondschapper den kondschapper tegemoet,
 om den koning van Babel bekend te maken,
 dat zijne stad van het einde is ingenomen,
 32 en *dat* de veren ingenomen
 en de rietpoelen met vuur verbrand zijn,
 en *dat* de krijgslieden verbaasd zijn.
 33 Want *zóó* zegt de HEERE der heirscharen,
 de God Israëls:
 "De dochter van Babel is als een dorschvloer,
 het is tijd, dat men ze trede;
 nog een weinig, dan zal haar de tijd des oogstes overkomen."
 34 "Nebukadrezar,
 de koning van Babel,
 heeft mij opgegeten,

hij heeft mij verpletterd,
hij heeft mij gesteld *als* een ledig vat,
hij heeft mij verslonden als een draak,
hij heeft zijnen buik vervuld van mijne lekkernijen;
hij heeft mij verdreven.
35 Het geweld, dat mij en mijn vleesch is aangedaan, zij op Babel,"
zegge de inwoneres van Sion;
"en mijn bloed zij op de inwoners van Chaldéa,"
zegge Jeruzalem.
36 Daarom zóó zegt de HEERE:
"Zie,
Ik zal uwen twist en uwe wrake wreken,
en Ik zal hare zee droog maken
en hare springader opdrogen;
37 en Babel zal worden tot *steenhoopen*,
eene woning der draken,
eene ontzetting en aanfluiting,
dat er geen inwoner zij.
38 Zij zullen te zamen brullen als jonge leeuwen,
brieschen als leeuwenwelpen.
39 Als zij verhit zijn,
zal Ik hunnen drank opzetten
en zal hen dronken maken,
opdat zij opspringen;
maar zij zullen eenen eeuwigen slaap slapen
en niet opwaken,"
spreekt de HEERE.
40 "Ik zal hen afvoeren als lammeren om te slachten,
als rammen met bokken."
41 Hoe is Sesach *zoo* veroverd,
en de roem der gansche aarde ingenomen!
Hoe is Babel geworden tot eene ontzetting onder de heidenen!
42 Eene zee is over Babel gerezen,
door de veelheid harer golven is zij bedekt;
43 hare steden zijn geworden tot verwoesting,
een dor land en wildernis,
een land, waarin niemand woont,
en waarin geen menschenkind doorgaat.
44 "En Ik zal bezoeking doen over Bel te Babel,
en Ik zal uit zijnen muil uithalen wat hij verslonden heeft;
en de heidenen zullen niet meer tot hem toevloeien,
want ook Babels muur is gevallen.
45 Gaat uit, mijn volk, uit het midden van haar,
en redt een iegelijk zijne ziel
vanwege de hittigheid van den toorn des HEEREN,
46 en opdat ulieder harte misschien niet week worde
en gij vreest van het gerucht,
dat gehoord zal worden in het land;
want daar zal een gerucht komen in het *eene* jaar,
en daarna een gerucht in het *andere* jaar;
en daar zal geweld zijn in het land,
heer over heer.
47 Daarom zie,
de dagen komen,
dat Ik bezoeking zal doen over de gesneden beelden van Babel,
en haar gansche land zal beschaamd worden,
en alle hare verslagenen zullen in het midden van haar liggen;
48 en de hemel en de aarde,

- mitsgaders al wat daarin is,
zullen juichen over Babel,
want van het Noorden zullen haar de verstoorders aankomen,"
spreekt de HEERE.
- 49 "Gelijk Babel geweest is tot eenen val der verslagenen Israëls,
alzóó zullen te Babel de verslagenen des ganschen lands vallen."
- 50 Gij ontcomenen van het zwaard, gaat weg
en blijft niet staan;
gedenkt aan den HEERE van verre,
en laat Jeruzalem in ulieder harte opkomen.
- 51 *Gij moogt zeggen:* "Wij zijn beschaamd geworden,
want wij hebben versmaadheid gehoord,
schaamroodheid heeft ons aangezicht bedekt,
omdat uitlandschen over de heiligdommen van des HEEREN huis gekomen zijn":
- 52 – "daarom zie, de dagen komen,"
spreekt de HEERE,
"dat Ik bezoeking doen zal over hare gesneden beelden,
en de doodelijk verwonde zal kermen in haar gansche land.
- 53 Al klom Babel ten hemel op,
en al maakte zij vast de hoogte harer sterkte,
zoo zullen haar *toch* verstoorders van Mij overkomen,"
spreekt de HEERE.
- 54 Daar is eene stem des gekrijts uit Babel,
en eene groote breuke uit het land der Chaldeën;
- 55 want de HEERE verstoort Babel,
en zal de grootsche stem uit haar doen vergaan;
want hunlieder golven zullen bruisen als groote wateren,
het geruisch van hunlieder geluid zal zich verheffen.
- 56 Want de verstoorder komt over haar,
over Babel,
en hare helden zullen gevangen worden,
hunne bogen zijn verbroken;
want de HEERE, de God der vergelding,
zal *haar* zekerlijk betalen.
- 57 "En Ik zal hare vorsten
en hare wijzen,
hare landvoogden
en hare overheden,
en hare helden dronken maken,
en zij zullen eenen eeuwigen slaap slapen
en niet opwaken,"
spreekt de Koning,
Wiens Naam is de HEERE der heirscharen.
- 58 Zóó zegt de HEERE der heirscharen:
"Die breede muur van Babel zal ten eenenmale ontbloot worden,
en hare hooge poorten zullen met vuur aangestoken worden;
zoodat de volken tevergeefs
en de natiën ten vure zullen gearbeid hebben,
dat zij mat werden."
- 59 Het woord,
dat de Profeet Jeremia beval
aan Seraja,
den zoon van Nería,
den zoon van Machseja,
als hij van Zedekía,
den koning van Juda,
naar Babel trok,

in het vierde jaar zijner regeering;
en Seraja was een vreedzaam vorst.
60 Jeremia nu schreef al het kwaad,
dat over Babel komen zoude,
in een boek,
te weten alle deze woorden,
die tegen Babel geschreven zijn;
61 en Jeremia zeide tot Seraja:
"Als gij te Babel komt,
zoo zult gij zien
en lezen alle deze woorden,
62 en zult zeggen:
'O HEERE,
Gij hebt over deze plaats gesproken,
dat Gij haar zult uitroeien,
zoodat er geen inwoner in zij,
van den mensch
tot op het beest,
maar dat zij worden zal *tot* eeuwige woestheden.'
63 En het zal geschieden,
als gij geëindigd zult hebben dit boek te lezen,
dan zult gij eenen steen daaraan binden,
en werpen het in het midden van den Frath,
64 en zult zeggen:
'Alzóó zal Babel zinken
en niet weder opkomen,
vanwege het kwaad,
dat Ik over haar zal brengen,
en zij zullen mat worden.'

Tot hiertoe zijn de woorden van Jeremia.

52

De val van Jeruzalem. Jojachin begenadigd:

- 1 Zedekia was éénnentwintig jaar oud,
als hij koning werd,
en hij regeerde elf jaar te Jeruzalem;
en zijne moeders naam was Hamutal,
eene dochter van Jeremia van Libna.
- 2 En hij deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
naar alles wat Jojakim gedaan had.
- 3 Want het geschiedde om den toorn des HEEREN tegen Jeruzalem en Juda,
totdat Hij hen van Zijn aangezicht weggeworpen had;
en Zedekía rebelleerde tegen den koning van Babel.
- 4 En het geschiedde in het negende jaar zijner regeering,
in de tiende maand,
op den tienden der maand,
dat Nebukadrezar, de koning van Babel,
kwam tegen Jeruzalem,
hij en zijn gansche heir,
en zij legerden zich tegen haar,
en zij bouwden tegen haar sterkten rondom.
- 5 Alzoo kwam de stad in belegering,
tot in het elfde jaar van den koning Zedekía.
- 6 In de vierde maand,
op den negenden der maand,
als de honger in de stad sterk werd
en het volk des lands geen brood had,
- 7 toen werd de stad doorgebroken,
en alle de krijgslieden vloden
en trokken des nachts uit de stad,
door den weg der poort tusschen de twee muren,
die aan des konings hof waren,
(de Chaldeën nu waren tegen de stad rondom),
en zij trokken *door* den weg des vlakken velds.
- 8 Doch het heir der Chaldeën jaagde den koning na;
en zij achterhaalden Zedekía in de vlakke velden van Jericho,
en al zijn heir werd van bij hem verstrooid.
- 9 Zij dan grepen de koning,
en voerden hem opwaarts tot den koning van Babel naar Ribla
in het land van Hamath;
die sprak oordeelen tegen hem:
- 10 en de koning van Babel slachtte de zonen van Zedekía voor zijne oogen,
en hij slachtte ook alle de vorsten van Juda te Ribla;
- 11 en hij verblindde de oogen van Zedekía,
en hij bond hem met twee koperen ketenen;
alzoo bracht hem de koning van Babel naar Babel,
en stelde hem in het gevangenhuis tot den dag zijns doods toe.
- 12 Daarna in de vijfde maand,
op den tienden der maand,
(dit jaar was het negentiende jaar van den koning Nebukadrezar,
den koning van Babel),
als Nebuzaradan,
de overste der trawanten,
die voor het aangezicht des konings van Babel stond,
te Jeruzalem gekomen was,
- 13 zoo verbrandde hij het huis des HEEREN
en het huis des konings,

- mitsgaders alle huizen van Jeruzalem,
en alle huizen der grooten verbrandde hij met vuur,
14 en het gansche heir der Chaldeën,
dat met den overste der trawanten was,
brak alle muren van Jeruzalem rondom af.
- 15 Van de armsten nu des volks,
en het overige des volks,
die in de stad overgelaten waren,
en de afvalligen,
die tot den koning van Babel gevallen waren,
en het overige der menigte,
voerde Nebuzaradan,
de overste der trawanten, gevankelijk weg.
- 16 Maar van de armsten des lands liet Nebuzaradan,
de overste der trawanten, *eenigen* over
tot wijngaardeniers
en tot akkerlieden.
- 17 Voorts braken de Chaldeën de koperen pilaren,
die in het huis des HEEREN waren,
en de stellingen,
en de koperen zee,
die in het huis des HEEREN was,
en zij voerden al het koper daarvan naar Babel.
- 18 Ook namen zij de potten
en de schoffels
en de gaffels
en de sprengbekkens
en de rookschalen,
en alle de koperen vaten,
waar men den dienst mede deed;
- 19 en de overste der trawanten nam weg
de schalen
en de wierookvaten
en de sprengbekkens
en de potten
en de kandelaars
en de rookschalen
en de kroezen,
wat geheel goud
en wat geheel zilver was.
- 20 De twee pilaren,
de ééne zee,
en de twaalf koperen runderen,
die in de plaats der stellingen waren,
die de koning Salomo voor het huis des HEEREN gemaakt had:
het koper daarvan, *te weten* van alle deze vaten, was zonder gewicht.
- 21 Aangaande de pilaren,
achttien ellen was de hoogte van éénen pilaar,
en eene draad van twaalf ellen omving hem,
en zijne dikte was vier vingeren,
en hij was hol:
- 22 en het kapiteel daarop was koper,
en de hoogte des éénen kapiteels was vijf ellen,
en een net,
en granaatappelen op het kapiteel rondom,
alles koper;
en dezen gelijk had de andere pilaar,
met granaatappelen.

23 En de granaatappelen waren zesennegentig,
gezet naar den wind;
alle granaatappelen waren honderd,
over het net rondom.

24 Ook nam de overste der trawanten Seraja den Hoofdpriester,
en Zefanja den tweeden Priester,
en de drie dorpelbewaarders;

25 en uit de stad nam hij éénen hoveling,
die over de krijgslieden gesteld was,
en zeven mannen uit degenen, die des konings aangezicht zagen,
die in de stad gevonden werden,
mitsgaders den oversten schrijver des heirs,
die het volk des lands ten oorlog opschreef,
en zestig mannen van het volk des lands,
die in het midden der stad gevonden werden.

26 En als Nebuzaradan,
de overste der trawanten,
deze genomen had,
zoo bracht hij hen tot den koning van Babel naar Ribla,

27 en de koning van Babel sloeg hen
en doodde hen te Ribla,
in het land van Hamath.
Alzoo werd Juda uit zijn land gevankelijk weggevoerd.

28 Dit is het volk,
dat Nebukadrezar gevankelijk heeft weggevoerd;
in het zevende jaar,
drieduizend drieëntwintig Joden;

29 in het achttiende jaar van Nebukadrezar *voerde hij gevankelijk weg*
achthonderd tweeëndertig lieden uit Jeruzalem;

30 in het drieëntwintigste jaar van Nebukadrezar voerde Nebuzaradan,
de overste der trawanten, gevankelijk weg van de Joden
zevenhonderd vijfenveertig zielen:
alle zielen zijn vierduizend en zeshonderd.

31 Het geschiedde daarna in het zevenendertigste jaar der gevankelijke wegvoering van Jojachin,
den koning van Juda,
in de twaalfde maand
op den vijftwintigsten der maand,
dat Evil-merodach,
de koning van Babel,
in het *eerste* jaar zijns koninkrijks
het hoofd van Jojachin, den koning van Juda, verhief
en hem uit het gevangenhuis uitbracht;

32 en hij sprak vriendelijk met hem,
en stelde zijnen stoel boven den stoel der koningen,
die bij hem te Babel waren;

33 en hij veranderde de kleederen zijner gevangenis,
en hij at geduriglijk brood voor zijn aangezicht,
alle de dagen zijns levens.

34 En aangaande zijne tering,
eene gedurige tering werd hem van den koning van Babel gegeven,
elk dagelijks bestemd deel op zijnen dag,
tot op den dag zijns doods,
alle de dagen zijns levens.